

چیرۆکی (زارا و شوان) له نووسینی محهمهد قازی وهرگیپانی بۆ کوردی حامیدپهشیدی زهرا

www.peshmergekan.com

2013-08-18

وهك دهزانن، خۆلێخۆشبوو محهمهد قازی کوردی رۆژههلات و له دایکبووی شاری مههابادو دانیشتیوی تاران، له ریگی پایچه کردنی زوانی دهرهکی به فارسی، خزمهتییکی گهلیک زۆری به فه رههنگ و ئەدهبیاتی ئیرانیهکان کردوه، به شیوهیهک، که: له لایان فارسهکان به باوکی وهرگیپری فارس ناو دیر کراوه. بهلام ئەوهی له م چیرۆکه دا سه رنج راکیشه، ئەمهیه که: نووسه رسنووری ئیخلاقی له مه ر نه مر سمایل ئاغای سمکو به زاندوه. بابته کهشی به ئەنقهست له چیرۆکه که دا جیکردۆته وه، دهنائەو چیرۆکه چ په یوهندی به و بابته وه نه بووه!! ئیدی لیکدانه وه که به قه زاوتهی خوینه ران ده سپیرین. ئەوهش (چیرۆکی زارا- شوان) وهرگیپری.

بۆ پێشهکی کتیبی "زارا" یان (ئهوینی شوان) چ شیکردنه وه و ئازهنهتی بابته تیکم جوانترو خۆشکۆکتر له وهی که له کتیبی بیره وه ره ی خۆم به ناوی "بیره وه ری وهرگیپریک" نه دۆزیه وه. ده جا به ئیجازه ی خوینه رانی خۆشه ویست هه ر ئەم پێشه کییه ی که به هۆکارو چلۆنایه تی چیرۆکی ئەم کتیبه ی ئامازه کردوه، لێره ده یه ئیمه وه:

له کۆتایی خا که لێوه ی سالی ۱۳۱۸ که به لگه نامه ی لیسانس م له زانکۆی یاساکان له "رشته ی قه زایی" وهرگرت، له خه رمانانی ئەو سالی، له گه ل دوو هه زار که س له کۆتا پێه ئینه رانی دیپلومه و لیسانسه ی ولات، به فه رمانگه ی "نیزام وه زیفه" ناساندرا م. دیاری دا بوو که به وه هه موو کۆتایی پێه ئینه ری دیپلومه ئاتاج نییه، له به ر ئەمه قه رار ئەوها دانرا، له نیوان واندا بپنسه ت که س به شیوه ی پشک بۆ خزمه ت له زانکۆی ئەفسه ری و کام لکردنی کادری ئەفسه ر وه زیفه، بۆ خزمه ت هه لبژیرن، له پاشما وه که چا وپۆشی بکری. ئەم خودا خودام بوو که پشک ناوی من هه لنه گری و له خزمه ت چا وپۆشیم لیبکری و ببخسری م. چونکه جگه له وهی چا وپۆشین کارتیکه ریبه کی زۆری له چلۆنایه تی مالی من ده بوو، ئەگه ر ئەو که ره ت رزگارم بوایه له دهره ی دوو م بۆخۆم ده که وتمه خانه ی چا وپۆشی و ئیدی پپویست نه بوو دوو سال له ته مه نم به هیچ و خۆرایه ی له خزمه تی عه سه که ری بی پۆل و پاروه و ده سه ق له ده ست به دم.

دو عاکه م قه بوول نه بوو، ناوم له ریزی سه ربازان نووسرا. دیاریدا سه ر باز وه زیفه ی هه وتی پیاده ی زانکۆی ئەفسه ریم، له وه سه ر ده مدا دیپلومه و لیسانسه ده بوایه سالیک له زانکۆ به ده رجه ی سه ربازی سفر خزمه تیان کرد بوایه و حاملان دن و راهینایان له یه کیک له به نده کانی چوار یانی: سواره، پیاده، تۆپخانه و کارو باری مالی ببینن، پاشان له سالی دوو مه ی خزمه ت، دیپلومه کان به پله ی ستوان سه ومی و

لیسانسه به پلهی ستوان دووهمی دهگهین و سالییک دوایی خزمهت ئیدی پاشماوهی خزمهتیاں له یهکیک له "واحدهکانی نیزامی" ناوهندی" یان شارستین به کووتایی بگهینن.

رۆژی دووهمی خزمهتم پینج شهممۆ بوو، که له لایهن زانکووی ئهفسهری پیرستی کهلوو پهلوو ئاتاج پیبووم، بو چوونه قازخانه گرتهوهو دامه دهستیان و لاقیان له سهر قرساند که ههتا ئیواری رۆژی ههینی که بو زانکو دهگه ریمهوه، دهبی ئهوه کهلوو پهلهم کرئی و له گه ل خۆم بو زانکووی بینم.

ئهه پیرسته هه لگری شتوومهکی که سینی بریتی له: مه لافه و هه وله و سابوون و گورهوی و میسواکو ههویری ددان و دفلوک، پاوه ره، شتوومهکی ردین تراشین جووتیک سۆل و چه کمه ی شی و بو یاخو شتی تر بوو. به و جوهری که دوستانی نامناس باسیان له قیمهت و چلۆنایهتی بازار ده کرد، کرینی ئهوه شتوومه که له سهر یهک په نجاه تومانی دهویست (بیری ئهوه کات به خیر که ئیستا ئهوه که لووپه له به ۱۰۰ ههزاریش ناکری).

و بازیک له لاوهکانی شارستین به و هویه و کهوتبوونه دل خورپه، چونکه پارهی ئهوه شتوومه که یان نه بوو، به لام ئهمن له م باره وه فکرم ئاسووده بوو، چونکه له ماوهی ئهوه چوارده مانگه، خزمهت له شالیاری دهرهوهی ولات، و هه فده مانگ خزمهت له شهریکهی "موتوردار" ئهوهنده پارهم له لای مام پاشه کهوت کرد بوو که چند به رابه ری ئهوه پارهی به بوو.

وه بیرمه که ئیواری پینج شهممۆ کاتیک گه رامه وه مال، مام تازه له خه وه هستا بوو. نازانم له سهر چی قه لس و تووره و نیوچاوان گرژ ده هاته به رچاوه، به لام ئهمن ناله بار بوونی چاخه که م بو پیگوتنی مه به سه ته که م له بهر چاوه نه گرت. پیرستی ئهوه شتوومه که ی که ده بوایه کرپیوام له پیشم دانا و گوتم دهبی ههتا سهی ئیواری بیانکریم و له گه ل خویان بو کالیج بهرم و به ئه فسه ری په یوه نیدیاری نیشاندهم دنا زیندانیم دهکن و خوا ده زانی چیم به سهر دینن. مام په رسی نه دایه وه خه ریکی رۆژنامه خوینده وه بوو. مه به سه ته که م دوو پات کرده وه و به مکور و سوور بوون له سهری داوای پاره که م کرده وه، ههتا ئیواری ئهوه رۆژی بچم و بینانکریم. به ناقایی لیپروانیم و گوته: هه نووکه پارهم نییه، کاتم مه گره!

گوتم ئهمن ئهوه هه موو سهر ده مه، له شالیاری دهرهوهی ولات و پاشان له شهریکهی "موتوردار" کارم کرده و پاره که م هه موو له لای تو داناوه به و هیوایه که له رۆژیکی ئه وه دادا بتوانم له پاره که م که لک وه رگرم و ئاتاجی خۆمی پی چاره سهر که م. بوخوشت هه میشه هه ر ئه وهت فه رموه. ئیستا که داوای پاره که م بو شتوومه کی زانکو ده که م، ده فه رموی بویه ته، چلوومل!؟

به تووره بوون، رۆژنامه که ی بو لام من تور هه لداو قیزانندی:

حه رامزاده‌ی سپله، نه‌وه به‌و قیچه پاره‌یه باخ بوویه‌تی؟! ... نه‌من زور پتر له‌و پارانه‌م هه‌ر سه‌رفی تویی جاشک کرده، ئیستا بیشه‌رمی تو به راده‌یه‌ک گه‌بیوه که نه‌من قه‌رزداری خوت بکه‌ی؟ نان و نمه‌کی من بتگری! برؤ فن‌دوور به‌و له به‌ر چاوم ون به !!

به دل ئیساوی هه‌ستام و له هؤده چوومه ده‌ر. قه‌ت چاوه‌روانی گه‌پچان (برخورد) و شیوازیکی نه‌وه‌ام له مامم نه‌بوو. نه‌من له کوپو خاوه‌نقه‌رز له کوئ! نه‌من له‌و هه‌موو پاره‌یه‌ی که له لای ویم پاشه‌که‌وت کرد بوو، ته‌نیا په‌نجاه تومانم لیده‌ویست که بچم له‌و موله‌ته‌کی کورتی ئیواره‌ی پینج شه‌مؤ و سبه‌ی هه‌ینی، نه‌و شتوومه‌که‌ی که پپوئیسته بیکرم. وه‌بیری شانۆیه‌کی نه‌وها که بو خودی مامم له سه‌رده‌می قوتابی بوون له مزگه‌وتی "شاه‌درویش" له گه‌ل باوکی بو‌ی هاتبوو پیش، که‌وتمه‌وه.

له مال وه‌ده‌رکه‌وتم و به‌ره‌و شه‌قام که‌وتمه‌ ری. مرؤقانی سه‌رده‌می که‌ونارا، له‌و جو‌ره به‌سه‌ر هاتانه‌دا به‌ره‌و ساراو چۆلگه، سه‌ریان هه‌لده‌گرت و ده‌رپویشن، به‌لام نه‌من له شه‌قام به‌ دوا‌ی دوزینه‌وه‌ی ده‌رمانی ده‌ردی خۆم بووم. سه‌ره‌تا نه‌مه‌ له فکر‌دا گورا که بو‌ کردنه‌وه‌ی نه‌و گریپۆچکه‌یه برؤمه لای دوو که‌س له دۆستانم و نه‌و پاره‌یه له وان قه‌رزکه‌م، به‌لام هه‌ر چه‌ند ره‌فیکانی من لای خوینگه‌رم و به‌ موحیبه‌ت بوون، به‌لام ده‌مزانی که نه‌و پاره‌یان نییه که یارمه‌تی به‌ من بکه‌ن. له ناکا و شتیکم به‌ میشکی داهات وه‌بیری بنکه‌ی به‌لا‌قۆکی نه‌فشاری له پامتارکه‌وتم.

نوقمی نه‌و هزره بووم که چلۆن سه‌ری قسه له گه‌ل ئاغای نه‌فشاری بکه‌مه‌وه‌و به‌ داتاشینی چ بینوو به‌هانه‌یه‌ک ده‌توانم نه‌و پپوله له وی قه‌رز که‌م. که له پیر له شه‌قامی "چراغی به‌رق" لووتوو بزووت تووشی کابرایه‌کی کورد بووم و سه‌لاوی کردو به‌ زوانی کوردی حالی پرسیم. راوه‌ستامو به‌ زبانی کوردی ده‌ستی به‌ خۆش و بیسی کرد. دیاری دا که هاوشاری خۆم یانی دانیشتووی مه‌هاباده. یه‌که‌مین پرسیری نه‌وه بوو شوکری خوی زوانی کوردیت له بیر نه‌چۆته‌وه. نه‌من کاتی نه‌و خۆشی و بیسیه‌م نه‌بوو، نه‌وه بوو ویستم که خیرا مه‌به‌سته‌که‌ی وه‌رگرم خوا‌حافزی لیبکه‌م. به‌لام نه‌و به‌ری نه‌ده‌دام، پسیری کرد ئاخۆ نه‌من ده‌ناسی؟ گوتم: نا، وتی: ناوی من مشیرییه و نه‌من نه‌تو زور باش ده‌ناسم. بیگومان ده‌زانی که له باشووری مه‌هابادوو له خواره‌وه‌ی کیوی خزالی، موچه‌یه‌ک هه‌یه به‌م نامه. ره‌حمه‌تی باوکت نه‌و موچه‌یه‌ی له باوکت کرپی، به‌لام چوار سه‌ت تومهن هه‌ر له لای ماوه، هه‌تا نه‌مری خوی کرد. ده‌جا چونکه نه‌تو نه‌ولادی وی، ده‌بی نه‌تو نه‌و پاره‌یه بده‌یه‌وه، هه‌تا نه‌من به‌ حه‌قی خۆم بگه‌م و رووحی باوکی تو‌ش له عذاب دا نه‌بی، به‌ سانایی بو به‌هشت بروات. به‌لگه‌ی نامه‌ی به‌ خه‌تی ویش له لاه، که پاره‌که‌ت داوه ویت ده‌ده‌مه‌وه.

له که‌ش و هه‌وایه‌کی نه‌وها له فکر دا‌بووم له کوئ نه‌و په‌نجاه تومانه په‌یدا‌که‌م قوت بوونه‌وه‌ی نه‌و کابرا مه‌سخه‌ره‌یه‌و چیروکی قه‌رزی باوکت له‌و حالی پۆشه‌کاوی قه‌لس و بیحوسه‌له بو پیکه‌نیش ده‌بوو، که زه‌رده پیکه‌نیکی تالم هاته سه‌ر لیوو گوتم: یه‌که‌م نه‌من شتیکم له ئیرسی باوکت وه‌چه‌نگ نه‌که‌وتوه که به‌ پپوئیست بزانه قه‌رزی وی بده‌مه‌وه، دووه‌م نه‌و موچه‌یه‌ی که جه‌نابت باسی لیده‌که‌ی نه‌من بینیومه،

جيا له بهردو مار شتيكى ديكه ي نيبه. سوهم: ده زانم چ بههره بيه كي له موجه ي خزالي وه دست نه هيناوه كه گياني له عازاب دابي و شوله و زمه ي توبي، ده جا زور به هاساني بو بههشت دهرات، چوارم نه گهر له سهر قسه كهت ههر سووري كه ده بي نه و پار هيه بده مه وه، ئيستا نه من قوتابيه كه ي بيكارم و پار هيه كه م نيبه كه بيدهم به تو، وهره لوتف بكه و په نجاه تومانم به قهرز بده يي، هه تا قهرزه كه بي به چوار سه ت و په نجاه، هيوادارم كاتيگ بووم به نه فسه رپارم هاته دست، له بيه كه مين هه لوو مه رجي ره خساو پولي جه نابت بده مه وه و نه و قه بزهي چوار سه ت توماني باوكيشم له جه نابت وه رگرمه وه.

نه و كه رت نوري ويوو كه وه قسه بيتو به په يقيني من پييكه ني. پيوابوو نه من جه فهنگي له گهل ده كه م وگوتي: نه من به هو ي بار سووكي گياني باوكت بوو كه گوتم نه تو قهرزه كه ي بده وه، ئيدي خوت ده زاني و خوداي خوت.

گوتم هه نوو كه سوكباري گياني خوم له ئي باوكم به واجبتر ده زانم، ههر چه ند بوشم هه لئاسووري، مه گين جه نابت په نجاه تومانم به قهرز بده يي. قسه ي دوايي هه ره شه بوو نه گهر سكالام به دادگري دا، دلت نه ئيشي. واده م پيدا كه هيچ كات له و باره و دلم نائيشيت. باشبوو بيچه قه و هه را ليتر جودا بوينه وه، قهرار و ابو له تالاري دادگري به كتر ببينينه وه.

سهره تاي روت ناوا بوون بوو كه ئاغاي نه فشاريم له سهر كورسي ده سه لاتداری له ناو دوو كاني كتيب فروشي هه كه ي بيني. پالشا ي بي تانج و تهخت بوو، وهك پاشاي كتبي "شانزه كوچلوو" هه تا هه وسه له شي نه بوو. ته نيا مشكه كاني كتبخانه كه ي دادگاري ده كردو ده كوشت. به بيني من زور هه ستي به كه يفي سازي كرد، چونكه هه تا نه و چاخ دوو وه رگيرانم بوو كرد بوو، نه و ههر دووكي چاپ كرد بوو، له فروشتنيان رازي بوو. به كيان "سناريوي نه زدن كيشوت" كه بو فيلم هه لگرتنه وه نه نجامي گرتبوو، نه ويديكه "كلودو ولگرد" كورته چيروكيگ له "ويكتور هوگو" نه م دوو مه شخ و هوژاني من له ئيشي وه رگيران بوون.

پرسيا ري كرد وه رگيراوي تازت بو هيناوم؟ گوتم: نا. كاري تازم نه كردو به لام گه لاله بيه كم هه يه كه بوخوم كورته چيروكيگ بنووسم، له پشدا خوشحال بوو پرسيا ري كرد هه تا هه يقه كي تر حازر ده بي؟ گوتم پانزده روتزي ديكه ته تسليم ده كه م. له قسه كاي به رده وام بوو: ناخو بو ژماره ي تر ده گاتي، پسيارم ليكرد مه سه له چيه؟ گوتي مه گين خه بهرت نيبه؟ نه وه دوو مانگه كه ههر مانگي كورته چيروكيگي شيست لاپه ره، بريتي له وه رگيران بيان نووسين بلاو ده كه بينه وه. چيروكي تو ژماره مانگي داهاتوو پر ده كاته وه.

له راده ي قيمه تم پرسيا ري كرد؟ گوتي چل تومانه، و پانزده روت دوايي بلاو بوونه وه ي پار هه كه ي دهرئ. گوتم: نه و چيروكه ي كه نه من ده مه وي بي نووسم ناوه كه ي "زارا" بيان (نه وييني شوان) ئيلهامي كه له مه سه له كي راست و سهر سوپ هينه ره كه له كوردستاني ئيمه رويداوه و به راستي په نجاه تومان ديني. قه بوولي كرد به و مه رجه بو ژماره ي داهاتوو بگاته دست.

ئەو جار باسى گىروگرفتى خۆم و ئاتاج بوونم بە پارە بۇ شىكردهو و داوام لىكرد پارەم لە پيشدا بداتى،
هەتا بتوانم شتوومەكى پيوست بۇ كالىجى ئەفسەرى بكرم. پۆلەكەى دامى و رەسىدى بەرعودە بوونم
دايەو وەدەر كەوتم. لە خۆشيان پيم وەهەردى نەدەكەوت.

بەيانى رۆژى هەينى دۆستى هاودلى خۆم "تەقى غەفوورى" رپووى بە بەهشت شادبى، هەلگرتوو پيەكەو
بۇ باژير چووین. تەواوى ئەو كەلوو پەلەى نووسراوم كرى و پيىچ شەش تومانیش زیدە بوو كە قەرار بوو
ويگرا سەرفى كەين.

ئىوارەى هەينى چاخىك بە دەستى پر بۇ زانكو دەگەرەمەو، دەپالخوردا هەستم بە سەرکەوتن و
مەغروورى دەکرد. چونكە توانیبووم بى ئاتاج بە مامم تەنيا بە يارمەتى "زارا" ئەو هەى پيوستم بوو
سەر بەرى بکەم. وييرای ئەو هەش بە وادەى خۆم وەفا كرددو لە سەر ئەو هەموو تەنگەژەو هەللا و
هەنگامەى بەردەوامى زانكو ئەفسەرى، لە ماوەى پانزده رۆژ دا چيرۆكى "زارا" م گەياندە دەستى ئاغای
ئەفشارى وكتيب لە سەرەتای سالى ۱۳۱۹ى هەتاوى چاپ كرا.

لەم رۆژانەدا كاتيك پاش تپپر بوونى پەنجاه سالى بە سەر ئەو ريكەوتدا مدیرى موحتەرەمى بلاو
كراوەى هیدایەت مەیلی لە چاپى دانەوەى سەر لە نوویی ئەم چيرۆكە، يان ئەو رپوداوو راستەى
فەرموو. بەلام ئەمن لە وانم ويست ئىجازەم پيبدەن بە سەريدا بچمەو و هەلەكانى هەلگرمەو و
پەلەكانى پينه كەم. ئەو كارەشم لە ماوەى حەوتووك ئەنجام داو و پيوستيش بوو هەلەكان
هەلگيرپينه و شيووازی نوسينه كەش كە لە ماوەى پەنجاه سالى لە گەل ئەمرۆ تەوفیری هەیه، هەر وا
ئازەنتى و لى زیدە كرددەكەشى بۇ جوانكارى چيروك دەسەر كردهو. ئیستا بە لوتفى خودای هیمەتى
"ئینتشاراتى هەیدایەت" كە كارى كاملكردن و داھینان و داھوردن و بلاو كراوى ئەفشارى پەنجاه سالى
پيشترە، چيرۆكىكى راستى و سەر سوور هینەرى زارا (يان ئەوینى شوان) لە دوایی پەنجاه سالى لە گۆرى لە
بیر چوونەو دیتە دەرو بە بۆچوونى خوینەرانیكى كەم، كە ئەو كات و چاخ ئەویان خویندبوو، نەسلى
تازە كە بە هۆى دەست ويرانەگەيشتنیان سەرکەتوو بە خویندەوەى نەبوونە، دەگات. هیوادارم وەبەر
سیرهى ئەنگاوتنى هەست و ئیساسى پاكیان، بە شتىكى پەسەند قەبوولى فەرمون و بەم خالە ئیمان
بیین: لە شوینىكدا كە ئەوین حوكمرانە، ئاوەز چ كارە نییە!...

بە هر كشور قدم زد مركب عشق

امير عقل فرمانى ندارد.

محمد قاضى.

۱- رۆژئیکی گهرم له رۆژهکانی کۆتایی مانگی پۆشپەر بوو، ئەگەر سۆزەبەکی نەرم و هێدی و فینک له لای باشوور تێی هەلێنەکرد بوابه گهرمای هوا باشار نەکراو دەبوو. قادر، شوانه جوانچاکهکهی گوندی "حاجی ئاوا" میگهله مهرو بزنهکانی ئاویی له ئاربهشک و رەپه‌لگاگان رادهیهک دووری کویستاندا گهراند بۆوه و له رەخ خیزه‌لانی "سیمنه رود" (تاتاهۆ)، نزیک ئاویی راگرتبوو، ههتا کوو کهته پهزهو بزنهکان ئەگەر تینوویان بێ ئاو بخۆنهوهو تینویهتیان بشکینن. ئەو جار ژنک و کێژۆلانی دێ بۆ دۆشینی شیرێ پهزو بزنهکانیان بێن. نیزیکهی نیورۆ بوو قادر چرکه به چرکه چاوه‌کانی له رینگای پڕ له گهوهو خواره پێچی گوند بریبوو ههتا ببینی کهنگی سهرو کهلهی بیریهکان له پشت میشه‌لانی قهراخ چه‌م وه‌ده‌ر ده‌که‌وێ.

گوندی حاجی ئاوا، له دیهاتی کورد نشیی ناوچهی ئەخته چی میانداو، ناقه‌بەینی چرکه کاتژمێرێک به پێی پیاده بوو، قادر، له پشته‌وه‌ی میشه‌لانی چر و پڕ میگهله مه‌رپی مۆلدا بوو، جگه له چه‌ند مالمی کچکه‌ی به قور دورست کراو که دوایین مالمی گونده‌که بوو، شتیکی تر وه‌به‌ر چاو نه‌ده‌که‌وت.

هه‌ر سێ گه‌مالمی میگه‌ل به هۆی تینی گهرما، زبانیان ده‌رکێشا بوو، هاهاین ده‌کردو له سه‌ر خیزلانی چه‌م وه‌رکه‌وتبوون.

شوانی لاو، له حالئێکدا که چاوی له رینگای ئاویی بریبوو له ناو خه‌یالیکی تالوو دوورو درێژ دا نوقم ببوو. جارو بار له ناو په‌زه‌کان که له سه‌ر خیزه‌لانی چه‌م درێژ ببوون کاو‌بێژیان ده‌کرد، پیاسه‌ی ده‌کرد، و له یه‌ک یه‌کی وان خورد ده‌بۆوه هه‌تا ئەگەر ئاهۆیه‌کیان لێ بدۆزیته‌وه بکه‌وێته فکری چاره‌سه‌ریان، جاری واشبوو بۆ لای سه‌گه‌کان ده‌هات، پێی له سه‌ر ئەستۆی هه‌ر کامیان ده‌خشانده‌وه‌ و شیه‌یه‌ ده‌یلاوانده‌وه‌. هه‌ر سێ سه‌گی به وه‌فاش به‌و لاوانده‌وه‌ که‌یف خۆش ده‌بوون و وه‌نه‌شه ده‌هاتن و ملی خۆیان به‌ بۆنه‌ی سوپاس و پیزانین خوار ده‌کرده‌وه‌، کلکیان راده‌وه‌شانده‌وه‌ و له رهنگ و رووی خه‌مگینی خێوی خۆیان به تاساوی ده‌روانی.

گوتم قادر، له ناو پیاسه و چاوه‌روانی هاتنی بیریه‌کان، له ناو خه‌یالی تالوو دوورو درێژی خویدا له فکر رۆچوو بوو. ئەو ئاکارو هزری زۆر تر سه‌باره‌ت به چلۆنایه‌تی ژبانی که‌سینی خۆی بوو، هه‌ر چه‌ند ژنیکی باش و به وه‌فای به ناوی خاوه‌ر هه‌بوو، له و ژنه‌ خاوه‌نی دوو منداڵ بوو، به‌لام دلی له گره‌وی ئەوینی کێژئیکی جوان به ناوی زارا، کچی یه‌کنیک له وه‌رزیرانی دی نابوو، له سه‌ر ئەوه‌شرا که ژن و مندالی هه‌بوو به‌و هه‌موو ته‌نگه‌ژه‌ی ژبان به هه‌بوونی ژنی دیکه‌ش نه‌یده‌توانی ئەو فکره‌ خاوو ناوینه‌چوو له دلی خۆی ده‌ر باوئ و له‌وه‌وینی ناوه‌خت ده‌ست وه‌کێشی. خاوه‌ری به‌سته‌زمانیش، یان له‌وه‌وینی دواروژ تالی میرده‌ بیه‌فاکه‌ی ئاگادار نه‌بوو، یان ده‌بزانن و نه‌یده‌وێرا سه‌ری هه‌لدا‌ته‌وه‌ وه‌سه‌ره‌ خۆی بێنی و گازنده‌ بکات، چونکه ژن له کۆمه‌لگای پاشکه‌وتووی کورد به‌ داخه‌وه‌، له هه‌یج کام له پله‌کانی جه‌ماوه‌ریدا مافی خۆ ناوندن و به‌رگری و دیفاع له خۆی نییه‌، و بۆ میرده‌که‌ی وه‌کوو ملکێک وایه‌ که شه‌شدانگی له ئیختیاری ویداو چۆنی پێخۆشبی به هه‌ر شیه‌یه‌که مه‌راق و مگیزی لیبیت هه‌لیسوورینی.

له حالیکدا که قادر له ناو دلی خویدا نوځمی نهو فکره ناخوښانه نازار دهر بوو، به رهوالهت خوئی له گهل نازلوو سهگهکانی دهخافلاند کتوو پر شهبهق و ورشهی جلوو بهرگی بیریهکان له دوایین پریگی باریکی "حاجی ناوا" چاوهکانی به خووه چهپهساند و شوانی گهنج و جندی له بهستین وگنیزاوی چاوهروان وهدرکهوت. له دوورهوه کراسهکانی سپی و زهر دو قهنهوزو سوورو عابی وکهسکی ژن و کیزولانی بیری ناوایی که بولای میگهل دههاتن، شیوهی تهونی کولکه زیړینهی به خووه گرتبوو، که دلی کزو پلمه ژیاکی شوانی روون کردهوه.

لهوکات و سات، قادر که له خوئی وهنزیک کهوتن و بینینی زارا ورووژاو ببوو، بی نهوهی به خوئی بزانی و فکری لییکاتهوه که ئیشیکی ناحهزوکریت دهکات، مهړهکی سپی که گویچکه رهشهکانی نهویان له پهزهکای سپی دیکه جیاواز کرد بووه له ناو میگهل هیئا دهر له ئامیزی گرت و یهک به دواي یهکدا نیو چاوانی ساف و سپی وی ده ماچ گرت. دوايي مهړهکهی بهرداو چاوهکانی به ناو بیریهکاندا که دههاتن نزیک دهبوون سوراند و چرکهیهک دوايي، ئاخیکی ساردی له ناخی دل هلهکیشاو له بن سیبهری داره چناریکی رهخ خیزلانی بهستین، به چاوهروانی بیریهکان دانیشت.

چهند دهقیقهی نهکیشا که دهنگی بیی بیریهکانی دئی، له سهروهوی سهری خوئی بیست و وهخو هاتهوه. له جیی خو ههستا بهرهو پیریان چوو. ژن و کیزهکانی خوشکوی بیری به دونیایهک راست و دورستی ئاسایی، مهړ دوشهکانیان له سهر سهریان هینایه خوار، سهلاویان له قادر کردو خوش و بیشیان له گهل کرد.

کیزیکی بیری به ناوی مریم، کچی سؤفی حوسین، خوین شیرین و ورووژاو که دونیایهک بهتفهری چلکهفیکان و سهگایهتی له بن سهرو ژیر قهلافتهی سادهی خویدا شارد بووه به زهرده خهنهکی مانادار به قادری گوت:

هاکاک قادر، چ خه بهره؟ بهینیکه به خه مگین و عیجزو جازرو بی حهوسهلهت ده بینم؟ مهگین خوا نهخواستنه شتیک قهوماوه؟

کاک قادر، له سهر بهردی پالین (بهرده بیی) وهکوو وی که گوئی لینهببیت یان له پرسپاری مریم حالی نهبیت، هه موو بیربلاوی و روانینی ده بهر گرتووی نهو کیزی جوان و کراس سپی به ژن باریکی کز بوو، که له بن چاو لئی دهروانی، بهلام لهو نیوه دا چاوی به دواي مهړهکای خوئی دهگنیرا ههتا خهریکی دوشینی وان بی، وللامکی وهوی نهداوه.

مریم بو نهوهی زورتر گهمه به کاک قادر بکات و نهوی وهقسه بیئی، دیسان هه دواي چلکهفیکان وشهیتانی خوئی وهدهست گرت و گوتی: وا فکر ده کهم دیسان وهر زیړهکان حه قدهستی شوانیان نهداوه، یان خیزانت خاوهر له گهلت به کیشه هاتووه، وانییه؟

رهنگی خاور، ژنی قادر له بیستنی ئەو قسه سوور هه لگه را، به دزی چاوی له قادر کرد هه تا له بیچم و چرو چاوی وی، بۆچوون و گومانبردنیک سه بارهت به مانای ئەم په یقینه بزائیت، به لام هیچی نه گوت. قادر له م بارهوه که خیزانی له ناو بییرییه کان بینی که مئیک خۆی خر کردهوه و پۆزی لیدا، به لام ورده ورده کاتیک دهیبیی که هه موو بییرییه کان به کاری مهردۆشین خافلاون خۆی له وکیژی به ژن باریک نزیک کردهوه، له پشت سهری راوستاو مه حوی ته ماشای چاوه کانی رهش و روخساری جوان و بیگه ردی بوو. کیزی جل و پۆشاک سپی دوايي چهند دهقیقه، سهری هه لبري و زهرده خه نه یه کی شیرینی له رووی قادر هاته سهر ده مه خونچه که ی. دیسان سهری داخسته وه و خه ریکی شیر دۆشین بوو.

قادر چاویکی به پارپیزی دیکه ی له مئگه ل و بییرییه کان بری، که کاتی به له بار زانی گوتی زارا: ناخر نه تگوت باوکت له بهرچی له گه ل په یوه ندی زه ماوه ندی ئیمه دژایه تی دهکات و رازی نییه.

زارا، ئەو فرشته ی سپی پۆش له شهرم و خه جاله تی روخساری وه ک گول سوور هه لگه را.

زارا له وه لامدا گوتی: قادر، گوئیگره: باوکت چ کاتیک له گه ل زه ماوه ندی من و تو موافیقهت ده رنابری، چونکه جگه له وه ی که تو هه ژارو به له نگازی و چ سهروهت و مال و سامانت نییه، ژن و منالیشته هه یه، ئەو جار ئەمنی به مه جیدخانی کوری خاوه ن ملکی دئ قهول داوه که به ویم بدات. توژی بولئیی و هه سه رت ده ردیکی سهر هه لداوه له خه می ئەو په یقینه روخساری ورووژاوی قادری وه بنه خۆیدا بی ئەوه ی بیهه وئ گوتی:

زارا، ئەمن گویم به و قسانه قه رزدار نییه و نابزوئ، بیان ئەتو ده بی له گه ل من بیی و هه لت گرم و بو شوینیکی دوور برۆین و ژیانی تازه مان ده ست پییکه ی نه وه، بیان ئەمن ئەو ده سگی رانه، به زوره ملی تو ده کوژم به ته نیا هه لدیم. له بهر ئەمه باش فکر بکه وه رازی مه به که ئەمن ده ست له کاریکی ئەوها شیتانه بدهم.

زارا، که یه کجار ناراحهت و په ریشان ببوو سیله چاویکی به ده ورو به ردا گیرا و پاشان گوتی: کوره، ئەتو مه گین شیت بویه؟ چلۆن ده شیی کوری ناغای بکوژی و به ساخ و سه لامه تی بو ی ده رچی؟ ئەگه ر به خۆت رووحم ناکه ی! هه ر نه بی به منالاکانت روحم بکه! ژنی ئەوها باش و نه جیب و میهره بان و به نامووس و ئابروو خاور، چ ئیرادو عه یبه کی هه یه. که ده تهه وئ ئەمن بیئیی!؟ وه ره پیاوی چاک به، ئەو خه یاله خاوه له سهری خۆت ده ر باوئ و له خۆرا هۆکاری به د به ختی و چاره ره شی و ئاواره یی بنه مالیکی به له نگازو بیئاوان مه به!!

قادر گوتی: زارا سی ئازیزم، پیویست نییه ئەتو ئەمن نسحهت بکه ی. ئەگه ر ئەتو به راستی ئەو واده ی سی مانگ پیشتتر له سهر کانی به منت دا، به دلنیا یه وه له سهری ماوی و پیدگری ده بی له گه لم بیی، ئەگه ر په ژیوانیش بویه ته وه زوو پیم بلئ هه تا ئەمن له خۆم حالئ بم.

بېچم پوخساری زارا له م قسه که مېک تیکچوو، چاویکی به سهر سورمان له شوان برې وگوتی: ئەمن له سهر قهول و واده ی خوّم دايم و دهره م هم و دەمئمه وه. تهنیا له خه می چاره رهشی دوايي تۆو بنه مالکەت ده که م که ناخو چیان به سهر دهیت. چه ند رۆژ له مه وه بهر کاتیک باوکی پیرتم بینی که له گهل باوکی من سه بارهت به خواز بینی من و تۆ پیکه وه قسه یان ده کرد باوکت له سهر موکور بوونی شیتانه ی تۆ له مباره و فرمیسی هه لده رشت، ئەمن بی ئەوه ئاگام له ناخافتن بی ئەسیریم له چاو لوزه وی به ست و دستم به گریان کرد به راده یه ک دلم سوزیا که له تۆچ وه شیرم هه تا راده یه ک له واده و پهیمانی له گهل تۆ و به تۆم دابوو په ژبیوان بووم. به لام چبکه م چاخیک که تۆ ده بینم و چاوم وه ره نگ و رووی ئالۆزو تیکچووی تۆ ده که وئ ویزدان و ئینسانیت له بیر ده به مه وه و بیری چار رهشی بنه مالکەت و به دختی خیزانت خاوه رو منداله کانی بی تاوانت له په ری دلم رهش ده بنه وه. له ههر حالدا مه سه له ی په یوه ندو خوازی بی من شتیک نییه که ئەوها سووک و سانایی بی، و چاره ی بۆ بدۆز ریته وه !!

قادر، چرکه یه ک بۆ فکر کردنه وه به م په یفینه بیده نگ بوو و دوايي گوتی:

زارا گیان، نه زانست و وه بالبه زی کار له مه دایه که هه موو به گشتی پیان وایه و فکر ده که نه وه کاتیک ئەمن تۆم هینا، خاوهر به ره هه للا ده که م و ئەو به ته وای چاره رهش و ئاواره و بیکه س ده بی، له حالیکدا ئەمن به پیچه وانه فکر ده که مه وه، هاتنی تۆ بۆ مالی ئیمه، ده بیته ئاسووده یی وی و ئەتۆ له کارو باری مال و حاملدن و راهینان و پیگه یاندنی مناله کان بۆ وی یاره یه ریکی گه وره ده بی.

زارا، به م قسه یه به رمزه یه کی گالته جاری هاته سهر لیوان و گوتی: کوپی چاک، ئەتۆ له بیر مه که یه کیک له مه رجه کانی باوکم له قبوولی خوازی بینی من، مه سه له ن و دابنین که ره زایهت بدا. ئەمه یه که ئەتۆ خیزانت ته لاق بده ی، و راستیه کهش له مه دایه که ئەمن و ئەو چه تونه بتوانین پیکه وه له مالیکدا به شیوه ی هه وئ ویکرا بژین و پیکه وه هه لکه یین. دیاره ئەمن له لایه ک پیمخوش نییه که تۆ خیزانت ته لاق بده ی له گهل دوو منالی سه روپیچکه به ره هه لا و ئاوارو چاره رهشیان بکه ی، و له لایه که ی دیکهش حازر نیم له گهل وی له مالیک دا ژیان تیپه ر که م. ئەو جار ئەو قسانه ی من و تۆش ئیستا که چ که لک و فایده یان نییه، چونکه هه تا باوکم ئەوها پیداگر له سهر ماره یی ئیمه سووره و هه تا بوونی مه جیدخان، ئەو پیاوه ی که باوکم هه لییژاردوه هه یه، که و بوو له و نیوه دا گه یشتنی من و تۆ به یه کتر کاریکی ههر گیز نه بووه.

قادر بیده نگ بوو چی نه گوت، چونکه چه ند که س له ژنان و کیژولانی بیری کارکانیان ته و او کرد بوو، ورده ورده بۆ لای وان ده هاتن، "قادر" و "زارا" ش ئاگاداریان ببوون. "خاوهر" یش کاری دۆشینی بزنه کانی ته و او کرد بوو چاوه روان بوو هه تا بکه ونه ری، ئەویش له گهلایان بروات.

زارا، دوايین مه‌ری که هه‌مان مه‌ری سپی گوئیچکه ره‌ش بوو، زوری خو‌شده‌ویست گرتبوو و خه‌ریک بوو ده‌یدو‌شی. قادر بو ره‌خسانی بواریکی له بارو هه‌لرژتنی ده‌ردی دل مه‌سه‌له‌که‌ی گو‌ری و له "زارا" ی پرسیار کرد:

ئه‌ری ئه‌تو بو ئه‌و مه‌ره سپیه له دوايي هه‌موو مه‌ره‌کان ده‌دو‌شی؟ ئاخو له‌م کاره دا سړیک هه‌یه؟ زارا، نه‌مه بیکه‌نینه‌کی هاتی وگوتی: نا، گیانه، سړیک نییه، ته‌نیا به‌و هوییه‌یه که ئه‌م په‌زه ئی منه. ئه‌گه‌ر وه‌بیرت مابئی، به تو‌م گوتبوو که ئه‌م مه‌ره چاخیک به‌رخو‌له‌یه‌کی کچکه بوو باو‌کم ئه‌وی به من دابوو. ئه‌من هینده‌م خو‌شده‌ویست رۆژانه له باوشم ده‌کرد ده‌م‌برده له‌وه‌ر، به ده‌ستی خو‌م گیام بو‌ی هه‌لده‌قه‌ند و له زارم ده‌نا، ئه‌وه‌ام ده‌سته‌مو‌ کرد بوو، ده‌جا به‌و شیوه‌یه به‌خو‌یم کرد هه‌تا گه‌وره بوو، ئیستاش له هه‌موو مه‌ره‌کان زورتر شیر ده‌دات. ئه‌من زورم خو‌شده‌وی و بو‌یه له دوايي هه‌موو مه‌ره‌کان ده‌یدو‌شم هه‌تا نه‌خشی چروچاو و بیچی وی زور تر له زه‌ینم دا بمینیته‌وه.

وه‌رده ورده کاتی رۆین نزیک ده‌بوو، چونکه هه‌موو بیری‌ه‌کان مه‌ری خو‌یان دو‌شیبوون. هه‌موو مه‌ردو‌شه‌کانی ته‌ژی له شیریان له سه‌ر تو‌قی سه‌ری دانا بوو، ده‌ستی‌کیان به لیبوی مه‌ردو‌شه‌کان گرتبوو، چاوهروانی وه‌ریکه‌وتنی "زارا" و "خاوهر" بوون، هه‌تا هه‌موو بیکه‌وه وه‌ریکه‌ون و بو‌دی بگه‌رینه‌وه. له‌و کاته‌دا خاوهر له می‌رده‌که‌ی نزیک بو‌وه به‌ وی گوت: ئه‌مشه‌و ئینشاللا ده‌گه‌رییه‌وه مال، سئ شه‌وه به‌ دوا‌ی یه‌کدا هه‌ر له سارا نووستووی، نایه‌وه مال؟ ئه‌من ئه‌و شه‌وه به‌ ئه‌نقه‌ست نام بو‌نه‌هینای هه‌تا مه‌جبور نه‌بی شه‌و بییه‌وه مال. بو‌شه‌ویش ئه‌گه‌ر مگیزی شیوه‌که‌ی تاییه‌تت کردوه، بیژه هه‌تا بو‌ت دورست که‌م... ئاخو زوو ده‌یه‌وه یان نا؟ ئه‌گه‌ر زوونایه‌وه بیژه هه‌تا مناله‌کان به وه‌خت بنوینم.

قادر وه‌کوو وه‌ی بوو که له بیستنی په‌یثینی ژنه‌که‌ی حیجز ببئی، گریی خستنه ناوچاوان وگوتی: له خو‌را نانت بو‌نه‌هیناوم. ئه‌من ده‌مه‌ویست ئه‌م شو‌کانه‌ش له سارا و له ره‌خ مه‌ره‌کانم بمینه‌وه. شه‌وکانی مانگه شه‌و ده‌شت وسارا، به تاییه‌ت له ره‌خ چه‌م، یه‌کجار دل‌ره‌کیش و دل‌بزوینه. ئیستا که نانت بو‌ نه‌هیناوم ناچارم شه‌و بگه‌ریمه‌وه مال. ئیشتایی تاییه‌تیم نییه، هه‌رچی لیبنیی ده‌یخوم. بیره‌ بزانه مناله‌کان چ چیشته‌که‌یان پیخو‌شه بو‌یان لیئی، بو‌ من ته‌وفیر ناکات. زور باشه چاره نییه دیمه‌وه مال. خاوهر به‌ریک قه‌لس و دل‌نیشاو بوو، به‌لام هیچی نه‌گوت. که‌وته ری هه‌تا له هاوریان دوور نه‌که‌و‌یته‌وه. بیری‌ه‌کان که هه‌موو ئاماده‌ی رۆین بوون، به‌ر له وه‌ی وه‌ریکه‌ون هاوریان کرد قادر مالناوا!

قادرده‌ستی بو‌راوه‌شاندن و له ولامدا گوتی: له ئامانی خودا دابن!

وبو‌ ئاخیرین که‌ره‌ت چاو‌ه‌کی ته‌ژی وتیژی له ئه‌وین و ئیلاقه‌وه‌ه‌ز، له به‌ژن و بالای باریک و شووش و زراوو ته‌کووزو ریکوو بیکي زارا کرد و سه‌ر له نوئی بو‌ ژیر سبیه‌ری شه‌نگه بی ده‌م چه‌م رۆیی و له وی قه‌راری گرت.

بیریه‌کان له‌و ریگایه‌ی که پیدایا هاتبوون هه‌ر به ویشدا به‌ره‌و ئاواپی گه‌رانه‌وه، و چاوه‌کانی ئاره‌زوومه‌ن و ئاواتخوازی قادر، نه‌وانی وه‌رپخت.

ده‌نگی جه‌فه‌نگ و بیگه‌نینه‌ی ژنان و کیزانی بی‌ری له‌ دووره‌وه ده‌بیسترا، به‌سته‌زمان خاوه‌ر ئاگادار نه‌بووه که می‌ده‌که‌ی له‌ چهنده‌نگاوی وی، چ وتووژیکی شیرین و خوشی له‌ گه‌ل "زارا" هه‌بووه، و نه‌گه‌ر حالیش ببوایه، وه‌ رووی خو‌ی نه‌ده‌هینا، چونکه‌ کاریکی له‌ ده‌ست نه‌ده‌هات.

قادی شوان، جوانچاک و جندی روخسارو، قه‌د بلندا به‌ هیزو چوار شانه‌ به‌ دوو چاوی گه‌وره‌و ره‌ش له‌ ژیر برۆی پر پشت و چر و پپر و تیکه‌ل که وه‌کوو دوو شه‌و چرای هه‌لبوو، ده‌تروسکانه‌وه و چاوی بی‌نه‌ری بی‌ نه‌وه‌ی بیه‌ه‌وئ به‌ لای خو‌ی راده‌کیشان. نیوه‌ چاوانیکی لووس و ساف و پانی هه‌بووه که نیوه‌ی وی پیچیکی ره‌شی کوردی، وه‌کوو هه‌وریک که نیوه‌ له‌ مانگ دابگری داده‌پوشی. که‌پۆی به‌رزو راسته‌که‌ی ته‌راز به‌ نیوه‌ چاوانی هه‌لاوه‌سرا بوو، لئوی سه‌ره‌وه‌ی که‌میک نه‌ستوو ترله‌ لئوی خواره‌وه‌ی ده‌نواند، و له‌ سه‌ره‌وه‌ی وی سمیایی ره‌ش و چرو پر دایپوشیبوو. ده‌می گچکه‌و له‌ بارو ریکه‌توو، چه‌نه‌گه‌ی خرو چالداکه‌فت، ددانه‌کانی سپی و به‌ ترووسکه‌، گوناکانی سوورو ده‌رپه‌ریو بوو. ره‌نگی چرو چاوی به‌ هوی هه‌تاوی به‌رده‌وامی کئوو ساراو ده‌شت و چوله‌وار، که‌میک مه‌یله‌و سوتاو ببوو جوانیه‌کی زورتری به‌ قه‌لافه‌تی می‌رانه‌ی وی دابوو. به‌ژن وبالای به‌ هیزو تیکسرموو دارژاوو ته‌کۆز، سه‌ر جه‌می ئیسکه‌کانی له‌شی له‌ سه‌ر تا خواره‌و گه‌وره‌و حجیم و زل و ئاره‌قچیناگ، نه‌لسووبنیشی ریکوتوو له‌ گه‌ل بیچم و له‌شی قورسی، چالاک و به‌ وبقارو ئاکار شیرین بوو.

نه‌و ئیستا ته‌مه‌نی بیست ونۆ سال بوو، هه‌شت سال به‌ری، یانی چاخیک که هیشتا بیست ویه‌ک ساله‌ بوو به‌ پی‌ چه‌قاندنی باوکی له‌ گه‌ل خاوه‌ر کیزی یه‌کیک له‌ دانیشتوانی نیمچه‌ سامانداری "حاجباوا" زه‌ماوه‌ندی کرد بوو. باوکی قادر که هه‌موو نه‌ویان به‌ ناوی مه‌حموود شوان ده‌ناسی، پیره‌ می‌ریکی خوش به‌چک و بو‌تلاک بوو که هه‌موو ته‌مه‌نی خو‌ی به‌ کاری شوانی رابوارد بوو، سه‌یر نه‌مه‌ بوو که شوغلی باب و بابیرانیشی جگه‌ له‌ شوانی چیت نه‌بووه، نه‌م مرۆفه‌ به‌ راستی به‌ پیشه‌ی شوانیه‌تی خو‌ی ئیلاقه‌مه‌ند بوو، هه‌تا ده‌توانین بلین که به‌ وی شانازی ده‌کرد. هه‌ر چه‌ند له‌ هه‌قه‌ده‌ستی شوانی خو‌ی به‌ دریزی ته‌مه‌نی نه‌وه‌نده‌ی پاشه‌که‌وت کرد بوو که کوره‌که‌ی له‌ دواپی ویدا ئاتاجی به‌ کاری شوانی نه‌بی و کاره‌کانی دیکه‌ وه‌کوو زه‌راعت و ئازاداری، یان مه‌سه‌له‌ن مامه‌له‌ی سه‌رپی بکات، به‌لام نه‌و، نه‌وپیشه‌یه‌ی به‌ کاری بنه‌ماله‌ی و سونه‌تی خو‌ی ده‌زانی، قادریشی به‌و کاره‌ی شوانی وادار کرد و له‌ وی ویست که به‌ چ شیوه‌یه‌ک، له‌ کاری شوانی دیرینه‌و که‌و نارای باب و بابیرانی خو‌ی لانه‌ داو به‌و ریگایه‌دا بروات که باب و بابیرانی خو‌ی پیدایا رویشتون. نه‌زقه‌زا قادر بو‌خوشی، خوشی له‌ ره‌فشتی کۆنی شوانی ده‌هات، وه‌ک وه‌ی بلنی که هه‌زو خوشی له‌م کاره‌ له‌ پیشینیانی خو‌ی به‌ ئیرس برده‌وه.

مهحمووودی شوان کهچی په نجاو شهش یان ههوت سال زیده تر له ته مهنی تیپه ر نه ببوو به لام نهو هینده تیکشکاو پیر و که له لا ببوو که هه موو نه ویان له سه روی هه فتا سال ده هاته بهر چاو. هوکاری پیری زوو رهسی، تیکشکانی زورتر نه مه بوو که نهو دوو که رهت له بهر دوو کاره ساتیکی نازاردهر خوئی راگرتبوو، کاره ساتیک که به هه حقیقهت خه م و کول و دهردی وی که مری شکاند بوو: بهک مرنی کوری مه زنی که برای قادر بوو، و دیاری نه دا که نهو لاهه به هوئی چ نه خوشییهک کتوو پیر مرد، نهوی دیکه مه رگی دایکی قادر که تووشی نه خوشی که وتوویی بوو، به هوئی دهست و پیرانه گهین به درمان و دوکتور چلونا یه تی پاکوو خاوینی له دیهاتی کوردستان به لایهک بوو زور کهس تووشی هات و پپی له ناو چوون. روتیک که دایکی قادر مرد، قادر، لاهه کی پانزده سالانه پیر نه بوو، لهو کات به دواوه، نه م لاهه له لواندنه وه و میهره بانیهکانی داکی بو هه میشه بی بهش کرا.

قادر ته مهن پانزده سالانه له وه به دوا وهک شوانی ناوایی میگه له مه رهکانی له دهشت و ته پولهکانی دهورو بهری سیمین رود به ره هه لالا ده کرد و کاره کهی له راستیدا هه ره نهو مه شخ و هوژانی شوانی بوو. له ته مهنی بیست و یهک سالیدا که باوکی ژنی بو هینا، مایکی دیکه ی له ناغای گوند و بیست هه تا کوره کهی عادهت به شیوه یهکی سه ره خوئی بکات، و میگه له مه ریکی جیاشی بو وی کار سانایی کرد، هه تا له کارو پیشه شدا خاوهن بونجی خوئی بیت و له ژیر چاوه دیری باوکی بیته دهر.

بابی خیزانی قادر مروقتیک بوو به ناوی سهید عه ولا که له وه رزیرانی نیمچه به سامانی "حاجیاوه" ده هاته حیساب، ده دوا زده سال بوو که لهو گوندهی تیپه ر ده کرد. سهید هه ولا سه ره تا به هوئی نیمچه سامانیک که هه ببوو، دواپی بهو به لگه و ده لیلی نه مه که سهید بوو، خوئی له خه لک ئومی زیده تر و مه زنتر ده زانی، حازر نه بوو کیژی خوئی به کوری شوانیکی به له نگاز بدات، و زاوه یهکی نه وهای لایهقی شان و پله و پایه ی که سینی و معنه وی خوئی نه ده زانی، به لام لهو جیگایه که باوکی قادر زور لاقی قرساند که کوره کهی له گه ل بنه ماله یهکی موخته رم نیمچه ساماندار و تیرو پیر خزمایه تی بکات و ژن بخوازی، و بو سه ره که وتن له م ریگایه، دهس به داوینی ناغای دی و زور بهی ماقول و ردین سپی گونده که بوو و به مام ناونچی نه وان توانی دلئی سهید عه ولا نه رم کات و کچه کهی بو کوری خوئی "قادر" لی بخوازی.

ئیستا قادر چهنه سالییک بوو که له بیخه وشبوون و بیکه مووکوری بوون دا به خووشی ناسوده یی و بیخه می له گه ل خیزانی نازیزو خوشه و بیست و رووگه ش و میهره بانی "خاوه ر" ژیانی ده برده سه ره، بیئه وهی پچوو کترین شیرزه بوون و لیکدا برای له هیمی ژیانی وان روو بدات، و کاره کهشی که هه ره شوغلی شوانی بوو به دلخووشی و نیلاقه و هه زیکی ته واو به ریوهی ده برد. له سالی دووه می ژیانی، خودا کوریکی ژیر که لانه ی پییه خشین که ناوی مه نسوریان له سه ره دانا بوو، دوو سال دواتر بوون به خاوه نی کیژیک به ناوی شیرین، نهو دوو مناله جوان و خوشکوک و خوین شیرین و رووچ سووکه، وه کوو دوو کوله کهی پولاین بناخه ی ژیانی نهو بنه ماله هه ژارو به له نگازه و نه جیب و زه حمه تکیشه ی موحه کم و پته و کرد بوو. خوشبه ختی گوزه ران له گه ل خووشی و ناسوده یی خاوه ر، به تایبهت دواپی نهو دوومندالانه که هوکارو

په یوه ندى قایم بوونى خوښه ويستی وموحيبت وهاو دلى و بيه کرهنگى نهوى به ميړده کهى به هيژ ترو به جهم تر ده کرد، به راده يهک ههستى پيډه کراو خوازراو دلخواز بوو که زوربهى کيژوولانى دى ناخازا نهوانهى که خوښان جوانترو ناروزو منتر له خاوره دوزان، تووشى په خالهت و ئيره يى و به خيلى پيډاهاتن وچاو چنوکى ده بوون، ههتا به ژيانى خاوره ريان هه سرهت هه لده کيشاو بوى به ئاواتخواز بوون وله بهر خودا ده پارانه وه که ميړد يکى نه وها جونچاک و ليهاتوو وه کوو هاوسه رى خاوره به نسيبيان بکات. به لام وهک دوزانين که چ خوښى و هاته و به خته وه رى بو دايم له جيى خوى نامين نيته وه به رده وام نابيت، هه ميشه ويچوونى نه م ترسييه ده کړئ که له بناخه ي وى شله ژانينک رووبدات، ده جا بنچينه ي خوښه ختى و پايه کانى ژيانى خاوره ريش له سيړه ي نه و م ترسييه قه رارى گرت و سه ر نه انجام ناخ و هه سره تى چاو چنوکان و به خيلان کارى خوى کرد .... ده ستپيکردن و سه ر هه لدان، نه و کات له بناخه ي خوښه ي قبالي ژيانى نارام و هيورى خاوره دياريدا، که ماله جوته بنده يهک له گوندى "پير وهلى بداغ" بو "حاجباوا" کوچى کرد و له وى نشته چى بوو.

له کوردستان به پيچه وانه ي ولاتانى پيشکه وتووى ئوروپايى _ ده ورانى کوپله تى _ که وه رزير به شيوه ي (غولام) په يوه نديان به زه وين بوو، خاوه ن مولک ده يتوانى نه و زه ويانه ي که له سه رى کارى وه رزيرى ده کات، ليى وه رگريته و بداته که سيکى تر.

(مه سه له که به م شيوه يه بوو: هه موو ساليک به ر له جه ژنى نه ورؤز نه و وه رزيرانه ي که بوخوښان خواز يارى کوچ کردن له و گوند بوون، يان خاوه ن ملک (ئاغا) پييرا گه ياند بوون که بچن له شوينى دیکه له لای ئاغايه کى دیکه دامه زرين، ده بوايه به ر له نه ورؤز کوچيان کرد بوايه، نه مه هه تا سالى ۱۳۴۰ هه تاوى له ئيران به رده وام بوو. به لام به دابه زينى (قانون اصلاحات ارضى) نه و قانون هه لوه شاوه راگه ياندر، جوتيار بوون به خاوه نى نه سقى زه راعى و به ناکو، نه ممما به داخه وه ره شايى دى، يان بلين قه ره له و ياسايه که لکى وه رنه گرت وده ست به پوښبوو، نه و جار وهک ته ره که مه به شاره کان وه ربوون و کريکارى ليکه وتوه و. وه رگير))

(له سه ر يهک له ناخرو ئوخرى ره شه مه، باشترين وهخت بو کوچ و کوچبارى وه رزيره کان له گوند يک بو گوند يکى دیکه بوو. ئاغای تازه له ديبه کهى خوى شوينى هه وانه و به ره جوته ده دايه که برپتى له زه وى ئاوى و ديمى و گيادرو قورخ و جيچوخين بوو. وه رگير))

به پيويست دوزانم به مه ئامازه بکه م له وه رزى به هار، ريگاکانى باريک و سروشتى له نيوان ديها تى (محالى ناخه چى) يهک له وان "حاجباوه، قارنجه وهتد ... به زه نا زه نا و قه ره بالغ ده بوو له وى ماله کانى کوچه ر له سه ر عاره به کانينان ده ديتران که وه کوو ميړوله، له پشت سه رى يهک له هاتوو چودان له م دى بو نه و دى ده رؤن. پانزده مانگ پيشتر له و رؤزى که قادر ميگه له مه رى له ره خ "سيمينه روود" مؤلدا بوو، وهک بينيمان جاوه رپوان بوو هه تا بيړه يه کان گوند، برپتى له ژن و کيژوه له کان بين و په زه کانى خوښان

بدوښن، نهو ماله له "پيروهلې" كوچې كړد بوو بو "حاجباوا" دهات. نه مه بوو كه راتله كانې له بناخه زيواري پرله خوښه ختي خاوه رې مه زلوموم و بيچاره وه يكهينا.

حاجې مسته فا نهو وهر زيواري تازه هاتوو يه كيك له جو تيارانې خاوه ن سامان و پو لدارو تيرو ته سه لې "پيروهلې باغ" بوو، وه چونكه نه يتوانې بوو خوې له گهل ناغاي گوند وهك دلې دهيه ويست ريكخات، برپاري به كوچ له گوندي (پير وهلې باغ) گرت و له دوايي ريكه وتن له گهل ناغاي حاجباوا، مالى بو وي گويز ته وه، هه تا له وي باشتر و به دلخوازي خوې و بنه ماله لې له نارامې و ناسوده يي ژيان تپيه ركه ن. حاجې مسته فا دوو كورې گه وره ي هه بوو كه هه ر دووك خاوه ن ژن و مندا ل بوون و له گهل باوكيان ده شو غلين. كيژه كي هه فده ساله شي هه بوو كه له براكانې بچكو تر بوو، له جوانې و دل فريني هه وتاي نه بوو له هه ر ديه كه ي ده ژيا، يان به هه ر شو يني كي دا ده رو يي و تيده پهرې ده يان لاوو گه نجې ناشق و يه خسرو نه فيندارو ده رده داري چاوه كانې به خومارو قه دوو بالاي شيرين و دم به بيكه نين و كه زيه كانې شه پولاوي خوې ده كړد.

ناوي نهو كيژه جوان و بيگه رده (زارا) بوو و له تاري فې وي ده بي هه ر نه م وته پر به پيست و ته واو به س بي كه بلېم نهك ته نيا له سه رانسه رې كورستان، به لكوو له سه رانسه رې نيران هه تا له چوار قورنه ي دونيا، كيژيكي نه وها جوانچاك و دل به رو خو ين شيرين، به ده گمهن په يدا ده بوو. گيانې نهو شاعيره جوان بيژه به بحه شت شاد بي كه تاكه شيعر يكي له جوانې و خوشكو كي دل به ندو دل به ستي دولبه رې خوې هونوه ته وه، هه ر چه ند كه دل به رې وي به پي زارا ش نه گه يوه، نه مه تاكه شيعر كه يه: (خوبې و دلبرې و حسن حسابي دارد--- بي حساب از چه سبب اين همه زيبا شده اي؟)

ته نيا عه يبيك كه بتوانين، نهوي وهك عه يب حيساب بو بكه ينه وه، كه له وجودو قه لافه ت و هه يكه لې نهو كچه وه بهر چاو بكه وي، نه مه بوو كه به ريك كز بوو، دنا هيچ كام له مه له كه هه لبر تير اوه كانې خاوه نې عيزه ت و حورمه ت و جوانې دونيا نه يده تواني داوا بكات كه چاوي به گه وره يي و خوماري و مه ستي چاوي وي هه يه. بروكاني باريك وهك مانگي يهك شه وه و ره شي وي، چ رازينه رو خه ملينو كيك، نه يده تواني به شيوه ي داتاشراو دورس تي بكات. نيوچاواني لوس و ليك و سپي و به رزي به هيچ ناوينه يهك له هه لسه نگان نه ده هات، و زاري بچكو لانه و زه ريف ولييوه كانې ناسك و ته نگ و سوورو ره نگيني وي، كه ده تگوت سروشت ره نكي كړد بوو له چ گيانله به ريكې ديكه نه ده كرا بيبيني. كه پوي راکيشرا و قه له مي وي به چ شتيك ناكري ته شبي بكرې، نه وها جوان و ليها توو ريكه وتوو بوو، كه بينه رې كتوو پر تووشي سه ر سورمان و حه يران و سه ر گه ردان و شيت و شه يداو گيزو ويژ و ماخوليا ده كړد. كو لمه كانې سووري ره نك پهرې گولي وه ده ركه وتووي قنج و دلپه سه ند، بهو ناوه و ره نكي سروشتي بي شه باهه ت به گولي سووري كه مره نگ نه بوو، چه نه گه كه ي، وه شاكاره كانې سنحه تيبك كه به به ردي مهر مهرې سپي دورست كرابي ده چوو. له ناوه راستي وي ته پيا گيكي جوان وه بهر چاو ده كه وت كه هه نهو (قولكي چه نه بوو) جوانيه كي زورو ناخازاي به روخساري مانگ وينه ي بخشيوو، له تاري ف نه ده هات.

زارا، جگه له عیزهت و حورمهت له راده به دهر که مروقی له خوئی بیخه و هرو خافل ده کردو جوانی و خوین شیرینی روح سووکی و له باری و خوینگه رمی له راده به دهریشی هه بوو، که هه رکه سکی پراکتیسی و ناشق و موفته لای دلداده و ئه قینداری فریوخواردوی عیشوه و کریشمه ی و شکلی خوئی ده کرد: به ئی، زارا، به راستی جوان و شیرن بوو، ئه و ته نازی و میهربانی نهک ته نیا هیم و بنچینه و بناخه ی خوئشه ختی قادری ویران کرد و تیکته پاند به لکوو هوکاری سهر هه لدان و سهر لیشیواوی تیکقرمانی زور بنه ماله ی دیکه ش بوو، که شیکردنه وه ی به سهر داچوونه وه ی ئه و هه مووه، له باسی ئه و چیروکه دانیه .

دوو رۆژ دواپی هاتنی ئه و بنه ماله ی تازه بو " حاجیاوه " زارا، له لایه ن باوکی مه عمور کرا هه تا له گه ل مالی شاگردی که هه یان بوو که ته په زو بزنه کانی خو یان بو دهر وه ی ئاواپی به رن و له و شوینه ی که ئاسایی و عاده تی کو مه لاتی بوو، مه ری خه لکیان لی مؤلده دا، هه تا بیریه کان بو دوشین بین و بیان دوشن و ئه وان ته سلیمی شوان بکات .

گویا حاجی مسته فا له دواپی هاتنه حاجیاوه، قادری شوانکاره ی دیوو قه ره و مه دار وشه رت و برپییه ی پیویستی له مه ر په زه کان له گه ل برپیوووه، ئیستا ته نیا ئه و کاره مابوو که په زه کان به رن و ته حویلی وی بکه ن. مه عمور کردنی زارا بو به ریوه بردنی ئه و کاره له حالیکدا حاجی دوو کوپی گه نجی هه بوو، نابی خوینه ری تووشی سهر سورمان بکات، چونکه چاوپوشی له مه که له دیهاتی کوردستان ژنه کان به هیچ جوړیک پی به ند به روبه ندو لچکه و چرشوو له گه ل پیاوان نین و پچکۆله ترین پیشگریه ک، له م باره وه له ناو یاندا نییه، به لکوو زورترین له م شیوه کارانه ژنه کان و کچۆله کانیان به ریوه ی ده بن، هه تا له زور به ستین بینراوه که تو چاندن و کاری زه ویوزارو میوه رنینه وه ولیکردنه وه له باغات برنجکاری وه ک چلتوکیش ژنه کان ده بکه ن. که وا بوو لییره که حاجی ژن، یان بلین دایکی زارا، خه ریکی ئیش و کارو باری ناو ماله و چیشته لیده نی و جل و به رگی خوئی و میردی و مناله کانی و ئی مالی کاداره که یان ده کات، ناچار ته حویلدانی په زه کان به شوانکاره و شیر دوشین، ده بی زارا ئه نجامی بدات .

وهک ده زانیین زارا، ئه مپۆ له گه ل کارداره که ی مه رو بزنه کانیانی هه تا شوینیک له دهر وه ی ئاواپی که شوان له وی چاوه روانی بیریه کانی ده کرد، برد و ئه و شوانه جوانچاکه ی که ده بوایه مه ره کانیان به و ته سلیم که ن دۆزیه وه . قادر وه ختیک له دووره وه چاوی به زاراو کارداره که ی که وت به پیی زوری په زه کانیان وای بوچوو ته خمین لیداوه که ده بی ئه و ماله حاجی مسته فا یانی: وه رزیری تازه هاتوو بیت، که تازه بو حاجیاوه هاتوو، هه ر ئه وه ه ی رۆژی پیشتر قه رار مه داری بو ئاگالییوون له که ته مه ره کانی له گه ل وی دابوو. هه لبه ته هه ر ئه و قادره هیندیک تاریفی جوانی زارا سی گویبیس ببوو، به لام ئیستا که گه ل خودی وی روو به روو ده بوو، هه ستی پیکرد که په سنوئیز و مه تحکاران جوانی و زریفی ئه وها به نازو کریشمه ی ئه و دل به ره ته نازه یان، که ئه لحه ق لیها تووی سه ت به رابه ری هه بووه، یه ک له سه ت نه گووتوو، (وهک ده لئین بیستن کوا وه کوو بینینه) مالمویران قادر به دلک نا، هه زار دل ناشق و دل به ند و به نده واری جه مالی ئه و کئیزه بیگه رده و روخسار هه یقه بوو، دلی ئه وها به داوی ئه و بوکه شووشه

نهخشيندراو گيرؤده بوو كه بؤخؤشى نهبيدهزاني و نهبيدهتواني و نهدهشيا فكر بكاتوهه، ئاخؤ چي به سهرهاتووه .

پيشتر به گوئيبيسي تاريخي جواني وي، چ گؤرانكاريهك له حالي ويدا سهرى ههئنهدابوو، ههقيش نهبوو كه سهر ههئلات، چونكه مرؤقيكي وهكوو وي كه ژنيكي دلسؤزو ميهرهبان و منالي دهبيتاواني بوو، كه ئاخريين پلهي ئهوينداری ئيلاقهيان به باوكي خؤيان بوو،قادرش ئينسافان، ئهواني به گيان و دل خوشدهويست و ليها توش نهبوو كه لهم پياههئدان و كرئوش بؤ بردن و به گهورهبي و جواني لهو يادکردنانه، كه ميگ گؤران له گياني پهيدا بيت و شانؤي ژيواري ئاوهژوو كاتهوه .

زاراو مه رهكان و خؤي و غولامهكهي خؤيان گه يانده شواني جوانچاك وسه لاويان كرد . ليروانييني شؤينتيكهري زارا، چاخئ به چاوهكاني تاساوي قادر كهوت، ئهوهي له جيوه، هاجو و واج و عهپهساني خؤي كرد، كه ئهه لاهوي ئهه هينده ئاشق و ئهفئداری خؤي بيني، ئارهقهي شهرمي له سهرهه و چاواني نيشت و سوور هه لگهرا . قادر وهكوو پاساريهك كه به خسيري چنچرؤكي بازي راوكهر ببئت له ناو دلي خويدا حالي تيكچوو بوو، بالوو پهري دهكوتا . له ههوت ههشت سال پيشتر كه بؤ يه كه مين كه رته خاوهري بيني بوو، ههتا رادهيهك توشي ئهه پهريشانيهه و وروژاوي رپووحى بوو، به لام نهك بهه شيوازو به هئزو گرو تين و سوتمانه، كه به يه كچهلي دهست و پيي خؤي ون بكات . زارا دهيه ويست فورسهت بهه گؤرانكارى دهروني وي نه دا، دهستي به ئه ژمارى مهرو به زنهكاني كرد ههتا به ئيستلاح ئهوان به پيي ئه ژمار بهه وي ته سليم بكات، به لام كاري قادر له ژمارهه و ئه ژمار دهر چوو بوو، له جياتي وهي چاوي له مه رهكان بي كه حيسابه كهي له دهست دهر نه چي، ته نيا مه حووي جه مالى جواني زارا بوو .

زارا، كه له حيساب بؤوه گوتي: باشه، كاكى شوان..... قادركتوو پر وه خؤهاتهوه گوتي:

به لي، خاتوون . حالئيبووي چهند دانه بوو؟ شيست و ههوت سهر مهروو په نجاه سهر بزن كه هه مووم به دهستووري باوكم ئهوه تحويلى تۆ دا . حالئيبووي؟

به لي خاتوون، حالئيبووم . به لام درؤي ده كرد هيچي تينه گئبوو، ههر هؤشى له لاي وان نه بوو، كه بزاني چهند سهر مهروو چهند سهر بزني بهه وي ته حويلداوه .

ئيستنا كه به رهوالهت ئيشي گؤرانكارى تهواو بوو، ئيدي چ شتيك بؤ زورتر مانه وهي زاراو غولامه كهي نه مابوو، زارا، واي دنواند كه دهيه وي برپات، وهكوو دوايين په يقين پرسيايى كرد: به راستي كاك شوان ناوت چيبه؟

ناوم قادري نؤكهرى ئيوه .

كاك قادر؟

به لي خاتوون،

باشه، کاک قادر نه تۆ ده بئ زۆرت ئاگا لهو مهرو بزنانه ی ئیمه بئیت و تئیبکووشی چاوت زۆر له سهریان بئ، تاییهت له پاراستن و پارئیزگاری و پاسهوانی نهو مه ره سپیه، که گوئچکهکانی رهشن. نهو مه ره ئیمنه، باوکم داویه به من. نه من به کجار زۆرم خوشدهوئ ها حالییووی؟

به لئ خاتوون، زۆر چاک حالییووم. نه م په زه سپیه که گوئچکه ی رهشی هه یه، خاوه نه که ی نه تۆی، مائی زارا خاتوونه! و نه منیش وه کوو تۆ چه ز له و په زه ده که م. نه ی به چاوان!

خو احافیز کاک ی شوان!

به خودام نه سپاردن، خاتوون!

زارا، دوایین سیله چاوی له قه لافه تی پئیاوانه ی شوانی جوانچاک کرد، پاشان له گه ل خانه ی غولام بوگه رانه وه که وتنه ری.

قادر هه تا نهو چرکه یه ی که کیژی حاجی گه یوه دئ، چاوهکانی پئیشوازی ریگای نهویان کرد. کاتیک زارا، له بهر چاو ون بوو مألویران شوان ناخیکی ساردو دوروو درئیزی له قولایی ناخی دهرونی هه لکئیشا، مه ری سپی گوئچکه رهشی له ئامیزگرت و چه ند که رهت ناوچاوانی ماچ کرد. مألویران قادر دهست و پئی خوی ون کرد بوو.

رۆژ. یان هه یف، له سه ر نهو هه موو گر شه و ور شه و ترووسکه و تئیریز که هه یانه که په له یه ک هه ور له ئاسمان به سهریان بکشئ، رهنگیان کالده بئته وه و بولئیل ده بن. بوونی زارا، وه کوو نهو په له هه وره بوو له ته شقی ئاسمانی ژیار له رووی رۆژی ئیقبالی خاوه رو مناله کای ئازیزی نیشته و نهوانی رهنگ په ریوه و بولئیل کرد. قادر ئیدی نهو قادری به رایئ نه بوو، نهو هه موو گیان به ختکه ری و موحیبهت که سه بارهت به خیزانی خاوه ر و به زارۆکهکانی ئازیزی مه نسوورو شیرین هه بیوو، زۆری لئفریدراوو ئوفت کرد بوو. به پئیی عادهت شوانکارهکانی کوردستان له شهوانی خوش ئاو هه وای هاوین که متر ده گه رینه وه مال، میگه له کان له دهشت و سارا، له شوینی له بار مؤلده دن و بوخووشیان له هه وای ئازاد ده خه فن، و له کاتیکدا که بوخوویان له خه ودان پارئیزگاری وان سه گهکانی در وه نه ستۆی خوویان ده گرن که دايم و ده ره م له گه ل میگه لن.

قادر هه تا نهو کات به پئچهوانه ی نهو ره سم و داب چ شه ویک له سارا نه ده نوست، به لکوو هه ر شه و میگه لی بو مال ده هئناوه، بو خوی له مال که ی له ره خ ژنی میهره بانئ ئیسراحت ده کرد و له بیستنی دهنگی دلخووشیده رو لاوئینه ره وه ی وان، هئیزی نوئ ده کرده وه، هه تا سه ی دیسان به دوایی میگه له که ی بو چۆلوو سارا بجئیت.

به لام ئیستا چه ند شه ویک بوو که ئیدی میگه لی بو دئ نه ده برده وه و بوخووشی نه ده چۆوه مال، به لکوو له سارا ده ماوه، و ئیلاقه و چه زیکی سهیری پهیدا کرد بوو که میگه له که ی له قه راخ "سیمینه رود" مؤل بدا و

بۆخۆشى ھەر لە وئ، لە ھەوای ئازاد بخەوئ. ھیچ شتیک نەیدەتوانی باشتەر لە نارە نارو سرودی لک و پۆپی چنارەکان بئ، کە بەھۆی سۆزە بەیانی بەراوەشان و بەملا ئەولادادەھاتن و خۆشتەر لە شورە شورپی ھیدی و رۆینی ئاوی چەم، خەو بۆ چاوی وئ ببینت، ئەم بەھرانە سەرشتی بە تاییەت کاتیک زۆر بۆ وی لەزیز دەبوون، کە لەگەڵ بۆچوون و خەیاڵی "زارا" تیکەل دەبوون و ئەو ھەتا بەتلیک لە شەو دەچوو بە خۆیەو دەخافلاند.

قادر ئیدی دواپی ئەو ریکەوتە، باوکیشی کەمتر دەبینی و بۆلای کەمتر دەچوو، شوانی لاو بۆخۆشی ھەستی پیکرد بوو کە گۆرانکاریەکی قوڵ وزۆر لە ژیاپی ویدا رویداو و شیوہ فکر کردنەو و لیکدانەو ھەشی لە ژیاپی بەکجاریەکی بەراو ھەژوو بوو. زۆر جارتیکۆشا ھەتا ئەو دەنگی ئاسمانی و دلراکیشی زاراسی کە ئەورپۆزی دواپی تەحویلدانی پەزەکانی بە وی گوتبوو: (خواحافیز، شوان!) لە بیر بەریتەو لە سۆنگە پی ژن و منالەکانی ساوای ئیدی بەورپوخساری فرشتە و دلبرو بەو ئاکارو ئەتواری زریف و خانوومانی پەر لە شەوق و شادمانی وی فکر نەکاتەو، بەلام بە داخەو ھەزار پەکوو کە ئیدی کار لە کار تئپەرپیوو تیری ئەفینداری چاوەکانی دلبر، دلی قادری قەلشاند بوو.

قادر لەو رپۆز بەدوا، چاوپۆشی لە کاتەکانی ئاسایی کە زارا، لە گەل کارداری مالکەکیان بۆ دۆشینی مەرەکانی بۆ شوینی پئشووی مینگەل دەھات و لە وئ بە دەگمەن چاویان پیکدەکەوت، چەند جاری دیکەش لە شوینەکانی جۆرجۆر ئەوی بینی، و ھەتا جاریک پیکەو قسەشیان کرد. ئەم پەیقینانە سەرەتایی و ئاسایی سەبارەت بەو شتانە ناگرنگ و بیتام و بینرخ بوو، بەلام وردە وردە بە دەر برینی ئەقین و ئیلاقە پیکتری کئشا و نھینی ھەر دوو کە ئاشقی بەکتر ببوون لە پەردە کەوتە دەر.

زاراش ھەستی پئدەکرد کە لە ماوہی چەند بینین ئاشقی قادر بوو و موحیبەتی ئەو شوانە جوانجاک و خۆش بیچم پۆتراک لە قولایی دلی جیگر بوو. ھەر کات کە لە قادر دوور دەبۆو بەزەپی و مئھربانی مروقاییەتی ناو دل و دەرونی سەبارەت بەژنی قادرو زارۆکەکانی شوان سەری ھەلدەداو دەکەوتە ئەم فکرە کە لە ئاشق بوونە دەبی ژیاپی وانی لە بەر چاوی بگرنیت، بەلام کە چاوی بە چاوەکانی کار تئیکەر و ھەست بزوین و گیرای ئەو لاوہ دەکەوت، سەر جەمی ئەو فکرانە لە بیر دەکردو رپسەکەمی لیدەبۆو خوری و لە بەر خودا دەپاراوہ بە ئارەزوی خۆی بگەینئ و بەلکوو رۆژیک بتوانی بە ئازادی بی لەمپەر و پەرژین و پارده، خۆی دەباوشی پیاوانە ئەو گەنجە دا ببینت.

جھیلەکانی تریش لە گوندی "حاجیاواو" ھەبوون کە ئاشق و کۆشتە "زارا" ببوون، بەلام ھیچکامیان نەیان دەتوانی ھەودای ئوگری و خۆپیوہگرتن و موحیبەت و خۆشەویستی کە پەییوہنداری دلی ئەو کئزە لە گەل قادر بوو لیکتر ببسین.

لەبەر ئەمە قادر بابەتیکە لە پئش نەبوو کە دلەخورپە رەقیبی مەترسیدار لە سەر رینگای بیت، و تەنیا ترسیکی کە ھەپیوو مەجیدخانی کورپی ئاغای دئ بوو. ئەو ئاغازادەپیە لەو رپۆژیوہ کە حاجی

مستهفا بۆ گوندی باوکی وی کۆچی کرد بوو، ئەو کچکە ی بینی بوو بە توندی ناشقی ئەو کیزە ببوو، و هەتا دوو جار لە گەل حاجی بۆ خوازبینی خۆی لە گەل حاجی قسە ی کرد بوو خیر و مەسلەحەتی وی لەو زەماوە نەدا بە گوئ هەلینا بوو. حاجی مستهفا سەرەتا بە بئینووبە هانە ی ئەمە کە کیزی وەرزیڕ لە یاقەت و لئیهاتووی شان و مقامی ئاغای نییە، لەوانە ییە ئەو جیاوازیە ی دەرجە و مەرتەبە هۆکاری ئەوە ی لئیکە و ئیتەور کە دواو پۆژی کیزە کە ی خۆشی نە بینیت لە قەبولکردنی خوازبینی مەجیدخان سەرپیچی دەکرد و جوابی رەدی دەدا یەو، بەلام لە ئاکامدا ئەو دواو داواکاری بە دوایکدا ی کوری ئەربابی و قەول و بەلینیهکانی کە بۆ دايم بوون و موحکەم بوونی ئەو خوازبینیە باسی لئیه دەکرا، دلی حاجی نەرم کرد و رەزامەندی دەربری کە کیزە کە ی بە مەجیدخان بەت. لەنیوان ئەو وەختانە قادریش پۆژیک برپاریکی مجدی بۆ ماره کردەنی "زارا" گرت، و لە دوا ی سەردمیکی دووردریژ بئیکە بەر بوون لە باوکی بۆ لای چوو و گریی بوخچە ی مەسلە کە ی بۆ کردەو. باوکی دەستی بە نسیحەتی وی کرد و سەر کۆنە ی کرد کە بە بوونی ژن و دوو مندالی ساوا باشترە لەم خەیاڵە خاوە دست هەلگری و لە فکری دوا پۆژی منالەکانی بئیت. بەلام قادر نەچوو ژیرباری قسەکانی و لە ئاکامدا باوکی ناچار کرد بۆ خوازبینی کیزە کە بچیتە لای حاجی مستهفا. ئەو هەتا بۆ وەرپاست گەرانی برپاری خۆی بە باوکی گوت کە ئەگەر پپوویست بی حازرە خاوەری خیزانیش تەلاق بەت و لەمە بەدوا ژیان لە گەل زارا، تئیه پکات.

باوکی قادر بە دونیایە ک خەم و دەرد و کول و ناوومیدی بە دوا ی حاجی داچوو سەری قسە ی لە گەل کردەو و وادە کەشی بۆ شیکردەو، بەلام حاجی نەک تەنیا لە خوازبینی ناوینەچوو نالیهاتوو و نالەباری وی قەلس و توورە دەر هەلبوو بوو، بەلکوو رەپ و راست و بی گیلە گیلیم پیی گوت جگە لەو کە قادر ژن و منالی هەیه، ئەو جار وادە ی ماره کردنی کیزە کە ی بە مەجیدخان کوری ئاغای دی داو، دەجا ئیمکانی نییە و بە راشکاوی بە گوپی باوکی قادری چرپاند کە ئیدی جاریکی دیکە بەو مەبەستە بۆ لای نەیتەو بە یقینیک ی لەو بارەو لە گەل وی نەکات.

قادر بۆ ماوہیەکی لئیلالیپ لە خەم و کول ددانی بە جەرگیدا داگرت و دەس بە داوینی سەبر بوو هەتا فورسەتی بۆ رەخساوا بۆ بەرپووە بەردنی نەخشە ی خۆی. بە چاوەروانی ئەو هەلە دلی خۆی بە ژوانی پۆژانە، کە لە گەل زارای هەبوو رازی و قانع کرد، لەو نئووە دا، لە گەل ئەو فرشتە ی جوانی و دەمگەرم و خوین شیرن قەراری دانا کە جگە لە وی، بە کەسیکی تر میرد نەکات و بە چاوەروان بئینیتەو هەتا بۆ خۆی ریکووپییک کردنی کارەکان بەو شیوہ ی کە دلی گراوی دەیهه ویت.

پۆژ دەهاتن تئیدە پەرین، قادرو دردی ئەقینداری و بئیدەرەتانی خۆی بە دەنگی بلویری بووژماو دلپرخوین و کزو داماو لە گەل کە هکەشان دەکردو نەینی دلی کۆلە کوتراو ناشقی و حەز لئیکردووی خۆی بە دوو چاوی پڕ لە لووزەو بەستوو ی ئەسرین، شەوانە بە ئەستیرەکان دەگوت.

سەر ئەنجام ئەو پۆژە دابەزی کە دەنگۆی بە بۆک چوونی زارا لە داها توەکی نزیکدا لە گەل کوری ئاغا، کەوتە سەر زارو زمانی سەر جەمی خەلکی ئاوابی، وایلئیهاتبوو هەموو ئەو خەبەریان پیکتر دەگوت. قادر

که به توندی که وتبوو ئه و دلخور په چاوه روانی وه دست هینانی فورسه تیکی له بارو چرکه کی واده بوو ههتا ئه و کاره ی که ده بوايه بیکات جلی کرده وهی له بهر کات، به لام دهستی قه زاو قه در پیشبره ی لیپریه وه و بوخوی دهستی رت کرده وهی له سینگ دوزمنی نامه حرم دا و پروداویک رویدا که شوانی ئالوز خه یال له مه ترسی ئه و دوزمنه مه زنه و مه ترسی نه جات دا.

مه سه له یهک که په یوه ندی به پرتاو هه لینگدان و هجووم و راپه رینی سمایل ئاغای سمکو سه روکی عه شیره ی شکاک له رۆژه هلاتی کوردستان و پاریزگای رۆژ ئاوا (ورمی) که ده یه ویست له به رانه به رضاخان و سه روکی سوپا، توانای خو ی به چاو داداته وه و خو ی بنوینی، ده ولت له ناو ده ولت دا پیک بینی.

له سالی ۱۳۰۱ی هه تاوی خه بهری خو به دهسته وه دانی شاری مه هاباد (ساوه جابلاغ)ی موکری به دهستی سمایل ئاغاو هیرشی سواره کانی وی بو دیهات و دهورو پشتی شار، دهنگی دابووه. خه لک دهسته دهسته ئاوا یه کانیا ن چۆل ده کرد و بۆ لای ویشکای راسته ی زه رینه رود (جه غه توه) کوچیان ده کرد. سمایل ئاغای (سمکو) هه ر چه ند داوای ده کرد که کورده و ته نیا له ریگای خیرو مه سلله حه تی کورد په یکارو په ره چه نگ ده کات و ئه گه ر کورده کان جواب جه نگیان له گه ل نه کرد بوايه نه یده کوشتن و مالی تالان نه ده کردن، به لام له کاتی سوور بوون له سه ر خو راگری له به رامبه ر ویدا، به چ که سیک بریتی له کوردو تورک و بیان فارس به زه بی نه ده هاتی و هه موو ده کوشتن.

چیرۆکی دلره کیش و به تام و خو ی له وی ده گینه وه که ئه من لی ره شی ده که مه وه: ده لئین چاخیک هیزی ده ولته تی له به رامبه ر ویدا له سابلخ خو راگری بو نه کراو خو ی به دهسته وه دا، سمایل ئاغای ده ستووی دا که چ که س له دانیشتوانی شار نه کوژن، ته نیا شاره که تالان که ن. کاتیک خه به ریا ن به ویدا که گروپیکی زۆر له تورک و فارس له ناو شان به لام له ترسی کوشتن جل و به رگی کوردیا ن پۆشیوه و خو یان به وینه ی کورد ده ر هیناوه، هه تا نه ناسرین. سمایل ئاغای که ده یزانی ده ربړینی وشه ی (پلاو) له ناو کوردان بو ناکورد بریتی له تورک و فارس ته و فیریکی هه س پیکراوی هه یه و له کاتی ده ربړینی وشه ی (پلاو) له شیوه ی ده ربړین مه حلوم ده بیت که ئاخو کورده بیان ناکورد. ده ستووری دا هه تا هه موو دانیشتوانی شار بریتی له گه ورو گچکه له قه راخ چه م ریز که ن و له سه ره تایی سه ف را، له یهک یهکی ئه وان بخوازن که بلین (پلاو) و له شیوه ی ده ربړینی ئه و وشه ئاخو کابرا کورده بیان کورد نییه، ئه گه ر کورد بوو ئازاد ده کرا، ئه گه ر کورد نه بوو ده ستووری ده دا بیکوژن.

دهسته یهک که له دیهاتی باشوور هه لات بوون و بۆ لای باکووری رۆژه هلات ده رویشتن له و دیهاتانه ی که به دهستی شکاکه کان تالان کرابوون، چیرۆکی پر مه ترسی دار ده گینه وه. کاره ساتی قه لاچۆو تالان و ئاگر تیبه ردان ئه و قه ومه ی هیرش هینه ر له هه موو شوین نوغل و نه باتی کو ی دانشتن بوو. ئه و لیشت و سیلاوی ویرانگه ر له سواری پیاده، به ره و دیهات په ره ی گرت و به فرمانی سمایل ئاغای گوونده کانی دژکارانیا ن قه لاچۆو ده کرد و ئاگر تیبه رده دا، به لام دیهاتی دۆستانیا ن ته نیا تالان ده کرد. به رگریکه رانی

زیخ و جوامیرو، به خوراگری سهر سورهیینه به گیان بهخت کردنیکی زور، که له خویان نیشان دا دوزمنیان وادار کرد له تالان چاوپووشی بکات بۆ لای "سمین رود" پاشهکشه بکات.

حاجیایو دیهاتی باکووری وئ، به شیک له دژکانی گهلی کورد بوون. ئاگانانی ناوچهی (ئهختهچی) برپاران گرتبوو له بهرابهر له شکری سمایل ئاغا خوراگری بکهن و له گهله خهلهکی گوند، که چهکداری دولهتی رهزاشا بوون، له گهله چهکدارانی نه مژنی سمایل ئاغای شکاک، به شههه بئین.

زوربهی ئاوايهکانی قهراخ سیمینه رود، که دهیانزانی شکاکهکان وه دواین دهکهون و به هۆکاری دژکاربوون له گهله سمکو، بهزهیان پیناکهه، ژن و منال و میگهله مه رهکانیانی حاجی ئابادیان به ویشکایی "زه رین رود" که دوور له دهس وئیراگهینی دوزمن بوو، کوچ پیداو بوخویان له گهله چکداران ههلبزیراو، بۆ چاوهروانی شکاکان سهنگهریان گرت. ژن و منال و میگهلهکانی حاجی ئاواو چههند گوندی دیکه له نزیک "زربینه رود" بهر له وی له چههه بپرنهوه و بۆ شوینی ئه مینی ئهولا وه گوین، له لایهه شکاکهکان به به خسیر گیران. رۆژی دوایی، بهرگه ریکه رانی زهرنگی ناوچهی (ئهختهچی) بی ئه وهی ئاگیان له نزیک بوونی دوزمن بیته، له ناکاو خویان له مهترسی بیینی، کاتیک به مهترسی ههسیان بیئه وهی دهست و پپی خویان وهن کهن له درئیایی پيسورو (رشته) زنجیره کئوه کی باریک له رپوبه روو هاوریکی بوونی "سمین رود" بوون، بۆ لای باشوور دریژ ده بووه، پاشهکشه بیان کرد و مه جبوور بوون له وه قهراغ و بیجاغ نزیکیایی (نویتی شیوان) دوزمن بخه نه بهر ده سترپژ.

هیشتا نیوساعت بۆ رۆژ ئاوا ما بوو و ههوا تا رادهیهک روناک بوو، که دهنگی تهقهی تفهنگی شهه رکه رای دلیر، گوچیکه ی ئاسمای کر ده کرد. ناله ناله ی دلزاری برینداران دللی که هکه شانیشی وه بهزه ده خست. دیفاح که ران نه بهزه به خوراگریه کی سهیر که له خویان نیشاندا، دوزمنیان مه جبوور کرد له سه رجه می تالانهکانی خوی، چاوپووشی بکات و بۆ لای سیمین رود بگه رپته وه.

قادریش له سه فی واندا بوو به تاییهت چونکه ده یزانی زارا-ش له گهله مه ره سپیه که ی به شیک له تالانه، گیانی له سه ره لپی دهستی دانا بوو، به شه هامة ته وه شان به شانی بهرگری که رانی به غیرهت ده جهنگی . شکاکهکان له دوایی هئیدیک کوژراو، به ره وه باشوور تیکشان. خهلهک ورده ورده بۆ مالی خویان گه راهونه، قادریش به دوای کاری شوانی خویدا چوو، به لام دهنگویه کی زور له دی دا بلاو ببوو، ده یانگوت مه خیدخان بی سه رو شوینه. چونکه له ئولکه ی شهه ری ئه وه رۆژی له "نویتی عیسا" له داوینی چیا رپوو بهرپی سیمینه رود، له رۆژ ئاوا ی حاجی اووه، قه راری گرتبوو، و قادر ناخازا دوو رۆژ دوایی شه ره که، میگه لی خوی له وئ مؤلدا، هه تا بیریهکان بۆ مه ره دوشین بۆ ئه وه شوین بئین.

ئه وه رۆژی قادر له زارا-ی ویستبوو که له هه موو بیریهکان زووتر خوی بگه یینیته ئه وه شوین. زارا، بیست ده قیقه پیستر له بیریهکان خوی گه یانده جیژوان، قادر کاتیک ئه وی بیینی پیشوازی لیکردو، لپی پرسیار کرد:

زارا، دتههوی شتیکی سهیرت پینیشان بدهم؟

زارا، به سهر سورمانهوه چاویکی له قادر کردو گوتی چ شتیکی؟

قادر دیسان گوتی: ئاخو تهتو دهزانی، که دوو شهو پیشتئر ئه لیرۆکه، شه پیکي گه وره روویداو ژماره یه ک خه لک کوژران؟

زارا گوتی: به لئی، ده زانم، قادر، به لام تهتو ده تو یست شتیکی به من نیشان بدهی.

زور چاکه، وهره با نیشانته بدهم.

ئه مه ی گوتوو زارای به مات و سهر سورمانه وه به دوا ی خویدا برد.

چهند گاشه به ردی مه زن له پیش وان ده بینرا. له پشت به رده کان دادراوه کی ته قریبان قول له نزیکه ی کیو وه بهر چاو ده که وت. له و رازه به رده نه ش تیپه رین و گه یشتنه لیواری دادراوه که. قادر وه پیش که وت بوو زارا، ش له پشته وه به دوا ی ویدا ده رۆیی.

قادر له پرا گه راوه و گوتی: زارا!

ها!

چاو لیره که.

زارا لیخورد بووه. له ناو ئه وه که ندالی قول سه جنازه که وت بوون. بوگه نیویان له ناو ئه وه قولکه که پوی مروقی ده گرت، له و کاتدا چهند قازو خه رته ل له سه ریان ده سووران، به کیک له و سنیانه به ره و پشت که وت بوو، زاری هاوه لا بوو، سه ری به روئاسمان بوو، قه ل ودالاش و خه رته ل چاوه کانیان ده رینا بوون. زارا، ئه حمه د دیهقانی ناسیه وه، دووه که ی دیکه بهر دم که وت بوو، که پویان له هه رد هه لچه قییوو. زارا، له ئی ئه ولی نزیک بووه به سه ری په نجه ی پی، سه ری وی وه رگنیرا، زوری خوین له زاری هات بوو. ئه م کوژراوه، مرادی نوکه ری ئاغا بوو، زارا، ئه وی ده ناسی.

دوا یی زارا، له دووه می نزیک بووه، ئه ویشی دیسان به نووکی سولی سه ری بۆلای خوی وه رسورانند. نیو چاوانی به زبره ی گولله کون ببوو. ئه گهر سه ری کوژراو مووی بوایه، مووه کانی ده که وتنه سهر چرو چاوی، له وانه بوو زارا نه یناسی بووه، به لام کوژراو سه ری بی موو بوو، زارا ده ستوو جی ئه وی ناسی: ئه مه مه جیدخان کوری ئاغای گوند بوو. زارا به هه موو هیزی دل وه کوو هه موو کئیزه کای کورد له سیفه تی زاتی ویدا بوو، چهند هه نگاو کشایه وه دوا یی و خوی له ئامیزی قادر هاویشته. قادر چاوی تیپری و پرسی:

ها، چ بووه؟ ئه مانه ت ناسین؟

به‌لی، قادر ناسیم. نه‌هشم ناسی. که وا بوو نه‌و فه‌قیره‌ش کوژراوه!

بو فه‌قیر؟ مه‌گین خه‌می بو ده‌خوی؟

نا، خه‌می بو ناخوم، به‌لام دلم به‌حالی ده‌سوژی.

دلت نه‌سووتی. مه‌گین نازانی که نه‌و دوژمنی من بوو نیستا خه‌یالی هه‌ر دووکمان راحت بوو.

زارا، که‌میک راوه‌ستا، پاشان وه‌کوو وه‌ی به‌ پیچه‌وانه‌ی مه‌یل و داخوازی وی قسه بکات گوتی:

نه‌من ناسوده نه‌بوومه. چونکه نه‌گه‌ر له‌مپه‌ری تو له‌ سهر ریگا هه‌لگیراوه، به‌لام په‌رژژین و له‌مپه‌ری من هه‌یشتا هه‌ر له‌ جیی خویه‌تی.

له‌مپه‌ری تو؟ له‌مهری تو! که، کی بیت؟

خاوه‌ر.

نه‌ی بابا! نه‌وه که‌ی له‌مپه‌ره، گرنگ نییه. نه‌و نه‌گه‌ر بیه‌ه‌وی به‌ره‌ه‌لست بی، له‌ناوی بردنی له‌ ناو خوارده‌وه سانایی تره.

زارا، زهرده پیکه‌نینیکی به‌دغه‌رانه‌ی هه‌ینا سهر لیوو، له‌ چاوه‌کانی ره‌شی قادری روانی. قادریش چاوه‌کانی له‌ چاوی ره‌شی زارا، بری، هه‌تا سهرده‌میک هه‌ر دوو مه‌جوی ته‌ماشایی به‌کتر بوون.

دوو هه‌زی کاره‌بای ره‌زامه‌ند، به‌ پیچه‌وانه‌ی یاسای سروشتی له‌ جیاتی نه‌مه به‌کنزیره‌تینن، بو‌لای به‌ک راکیشرا‌بوون. ته‌رمی مه‌جیدخان له‌ پشت سهری نه‌و دوو نه‌قینداره، له‌ خوینی خویدا گه‌وزیبوو.

له‌ دووره‌وه بی‌ریه‌کان بو‌لای می‌گه‌ل ده‌هاتن. و قادر چاخیک نه‌وانی بینی له‌ گه‌ل زارا بو‌لای می‌گه‌ل چوو. دوو ناشقی نه‌قیندار جاریکی تر پیروژ بایان لیکتر کرد. بی‌ریه‌کان نزیک ده‌بوون و خاوه‌ریش له‌ ناو نه‌وان بوو. خاوه‌ر له‌ دووره‌وه زارا‌ی له‌ گه‌ل قادر ناسیبوو، به‌لام نه‌وانی تر هه‌تا نه‌گه‌ینه شوینه‌که، نه‌یاناسیبوو. خاوه‌ر که‌ گه‌یبه‌ وی، بی‌ه‌وه وه‌رووی خوی بینیت، به‌ دوشینی بزنه‌کان خه‌ریک بوو، و به‌ قسه‌ی کنزه‌کانیش که‌ له‌ گه‌ل قادرو زارا، جه‌فنگیان ده‌کرد گو‌یچکه‌ی هه‌لنه‌ده‌خست. له‌ چاوه‌ جوانه‌کانی چه‌ند دل‌ویه فرمیسک به‌ روخساری خه‌ماویدا هاته‌ خوار، جگه‌ له‌ زارا، که‌س ناگاداری نه‌و فرمیسکانه‌ی نه‌بوو.....

(۴)

ئیشی قادر، نه‌و شوانی به‌ هه‌ده‌ب و به‌ حه‌یاد دل‌وقان و خه‌مخور، وه‌رده و ده‌به‌ سهر شیتی ده‌کیشاو روژ به‌ روژ گورانکاری له‌ شیوه‌ ناکاری و کرده‌وه‌ی و چو‌نیه‌تی هه‌لسو بنیشی له‌ گه‌ل خه‌لک په‌یدا ده‌بوو، که‌

هموانی تووشی سهر سورمان کرد بوو. کابرا ره فشت و میجاز بیکی نهوا توندوو باشار نه کراوو به دهر له تاقه تی به خووه گرتبوو، که ئیدی نه ده کرا له گه لی نامیاله بی. خاوه ری فه قیرو بی برست، زیده تر له هموان له و گور انکاری وی دهر دو ره نجی ده کیشا. به حه قیقه ت هینده ی نه مابوو که ئیشی نه و ژنه چاره ره شهش، که ناچار بوو له گه ل نه و شسته ژیان تیپر کات و قسه قووت داته وه و که لپه و سه گایه تی وی هه لکا، به ره و شیتی به ری.

له حالیکدا که ده هات حه وسه له به کاری شوانیش له دست بدات، شوانکاریه کی وهک (به رده ست) بو خوی دامه زراند بوو، که زور به ی روزه کان میگه له مه ره که ی به وی ده سپارد و بو خوی له مال ده ماوه، هه تا به ئیستلاح و چان بدا. به لام نه و مانه وه له مال که هیج و چان نه بوو، بو ژنه بیکه س و بیده ر و مناله کانی بیتاوانی بیده ر تانی، چورتم و تالای رشبوو، که ده کرا نه وی وهک عه زابی جه هه نم له بو وان له حیساب بینین. ریوو شوین و کرده وه ی به راده یه ک توندو تۆسن و تووره ببوو، که به بچکوله ترین بینوو به هانه له خاوه ری دده و له هودی ده هاویشته دهر، و مناله کانی به نرمترین ده نگ که له ده میان هاتبوایه دهر، داده گرتنه بهر جینوو قسه ی سووک و بیپیزی به خه سوی و خه زوری کرد.

کاتیک که دنووست له ناکاو وه کوو خه ونیکی مه ترسیداری بینیبیت، یان کاموس گرتبی، له ناو نوین دهر ده پهری و هاواری ده کرد و ده یقیزاندو ده که وته گیانی ژن و مناله کان، نه وه ی به ده می دا ده هات نه بیده گنراوه. مه نسور کوره شهش ساله که ی قادر باشتر له داک و خوشکی له به رامبه ری نه و ناخوشخولقییه، خوراگر بوو، ههر که ده بیینی نه وه دیسان باوکی که فی هاتوته سهر زارو داری به به ردی داده داو، به ردی به داری، له مال وه دهر ده که وت و له گه ل مناله کانی هاو ته مه نی خوی له کؤلان وکوجه خه ریکی گه مه ده بوو. به لام شیرن به پیچه وانه ی که تره خه می و به هاسانگرو سه هه نده یی براکه ی بوو، و دلی نه ده هات و چاوی به ره دایی نه ده دا، له به رامبه ر سیلاو لیمشتی به خورینی قه لس و دهره لیبوون و بیته بیاتی باوکی لاتهریک ودوره پهریز ته ماشاچی به تالکردنی کول وکوی باوه کی له داک بی. له و جوره وه ختانه که دهیدی که باوکی دهره لیبووه، نه وه داک می زلوومی گرتوته بهر پیلاری قسه ی سووک و جنبو و لییده دا، خویداویشته نیوانیان، داوین یان شاقه لی که وای باوکی ده گرت و ده کیشا به پارانه وه داوی لییده کرد له لیذانی ده ست راگریت، نه و زارو که ی گچکه وره زیله و بیتاقه ت، زورکه ره ت له کاتی پیشگیری له زولم و زوری باوکی وه بن ده ست و پیمان ده که وت و شهق و مستی نسیب ده بوو، دهستی به گریان ده کرد له عهینی حالیشدا له دایکی ده پرسی: دایه گیان باوکم بوچی له تو ددهات؟

وچونکه له وپرسیاری زاروک فرمیسک له چاوه کانی دایکی دا کوزیله ی ده به ست شیرن به خه یالی خوی دلی ده دایه وه و ده یگوت:

داکه گیان، مه گری، نه من له باوکم ده دم! خاوه ره له و خه مخورو نازکیشیه کیژه که ی خوشویستی نه و هینده خه فه ت دا ده گرت و دلی ده سوژیا بیئه وه ی بیه وه ی نه وی له نامیز ده گرت، فرمیسکه کانی به شخوراوانه و زولملیکراوانه ی خوی له گه ل نه سرینه کای وی تیکه ل ده کردو به کیژه که ی ده گوت:

نا، شیرین گیان، نا. لهو جوړه کاته نه تۆ له باوکت نزيکه می مه که، نهو شیت بووه، له توش ددها. شیرین بیئوه مانای "شیت" بزانی چیه، چهند پات ده کرده وه ده یگوت: شیت بووه شیت!

ناکارو ره قشت و کرده وهی قادر نهک ته نیا له گهل خیزان و مناله کانی، به لکوو سه بارهت به خه لکی دیکه ش زورو کهم نه وهه می هه لسووبنیشی باشیان له گهل هه بوو گورا بوو، و هه ر کهس که دوو قسه می له گهل کرد بوایه بو مه به ست پرسپاره کی لیکرد بوایه، کابرا زنجیری ده پاساندو زور به بیئده بانه وه لامی ددهاوه. هه تا ده لنین روژیک له کولانیکی دی تووشی حاجی مسته فای باوکی زارا، ده بیت و جگه له بیحورمه تی هه تا به راشکاوی هه ره شه می لیکرد بوو، نه گهر کیژه که می نه داتی به حیسابی ده گات و ده یکوزیت.

ده لنین حاجی سه ره تا له هه ره شه می بیئامی وی که بونی شیتانه می لیده هات ترسی رینیشتبوو به لام دوا می پی پی بیکه نیبوو به دوا می ئیشی خویدا چوو بوو.

بیئوقره می و په شیواو پو شه کاوی بیئارامی و تیچوونی حالی قادر، به پله و ده ره جبهه ک گه بیوو که ئیدی تاب و برست و تاقهت و خوراگری نه وه موو خوده خوده نامرادی نه بوو، بریاری دا به شیوه می قه دیم که له کوردستان بوته عادهت و نه ریت، گراوی خوی هه لگری و لهو ناوچه میه بو ناوچه میه کی دیکه بروات که بتوانیت له وی بیکه وه به ئاسوده می ژیان به رنه سه ر. نهو ریگا و ره سم و نه ریت و عاده تی که ونارا، ته نیا ده رمان و عیلاج و مه لحه می نهو دلی نه خووش و بیمارو ماندوو و هرزو بیتاقهت و برینداره، که تا ئیستا بو لوان و کیژان کورد له باو باپیرو ره چه له یان به ئیرس بو ماوه ته وه.

گه نجیک نه فیندارو دل دوراوی کیژه کی ده بی و به دلوو گیان و روح و هه ست و نیست و ئیمان و باوهر هه تا هه موو وجودی خوشده ویت. کیژیک می جوان و له بهر دلان و خوشکوکیش ناشقی نهو کوره جونچاکه میه، به ته وای نه دمامی له شه می نهو می ده په رستی له خوامی ده خوازی که روژیک بتوانی میرد بهو کوره بیگه رده بکهت و بیکه وه بنه مال هیه کی بیکبین و خانه واده میه کی له سه ر بناخه می و هیمی نهو نهوین و نه فینداری و موحبیهت و هه ستی خوشه و بیستی و سروشتی دابمه زرین، به لام دیاری نادا به چ کوسپیک، ناخو به هو می نه بوونی مالی دنیا و سامان، یان به هوکاری دیکه باوک و دایک و براکانی بهو نهو فینداریه رازی نین و حازر نین بو بیگه مین نهو دوو لاهه مل دانیوین و ره زامه ندی بدهن، و له ئاکامدا بو هه ر دووک لا، یانی: ناشقهق و ماشقه نهو می وهک ده سکهوت ده مینیته وه، ناخ و دردو خه م و کول هه لرژتن و فرمیسک باراندن و هه لوهراندن و کولهاروی و ده رده دارییه. هه ر دووک له هه ر دوو ئاسمان ناله سکالا ده کهن، هه ر دووک، له هه موو خووشی دنیا بی نسیب ده بن، هه ر دووک دل کاول و ویرانه مال و په شیوه و بیتاقهت بیمیجازو له نه شه کهوتوو، بو چاره نووسی خو یان له عنهت ده نیرین، وشه ویک نه گهر شانس بینینی به کترین له په ناو په سیوه کی جی ژوان، بو وه ده ست که وی و بلوی، چهند چرکه میه که له ره خ و قه راخ به کتر دوو سی قسه می نه فینداری و خوشه و بیستی له خوئی و هه ردهن، به لام نهو له زه ته می چرکه می زوو تیپه ریوو تیکه له به خه م و ده رده حه سه ره تی ده ردی بیمرادی، ده ردی وان ده رمان ناکات و شلتو و مه لحه میک له سه ر دلی

بریندارو به ژان و پر له ئیش وئۆف و پەشیوو تالچیزی وان دانانیت. بەناچارى و بیدەرەتانی بریار دەگرن پیکه وه راکەن و برپۆن بەلکۆو ئاسۆی بەخت و ئیقبالیان بۆ بێتە ژوان، بەلام دەبێ ئەمەیان لە بەر چاوبی کە کەسوو کاریان بە شوینیان نەزانن، دووهم بواریکی لە بار بۆ پێھینانی کارو پیشە بۆ دابین کردنی ژیان بنچینەى بنەمالە بدۆزنەوه و بتوانین زەماوئەند بکەن. چاوپۆشی لەمە کە ئەگەر داک و باوکی نارازی و رق ئەستووری کێژەکە، ئاگاداری شوینی دانیشتیان بن، ئیدی کاریک لە دەستی ئەو دوو لاوہ نایە، چونکە ئەو جار کە بیئاگاداری داک و باوکیان زەماندیان کردوہ، خۆیان لە بەرامبەر کاریکی ئەنجامدراو قەرار داوہ. لەو جۆرە شنیوازە دا خۆ بەختکری و سەر لە پینا و نانی کچەکان لە کورپەکان زیدەترە، وا دابنێن کە لە دواى زەماوند، بۆ مال گرانەوہ، دیسان ئەوندەى کە کێژ لە لای باوک و داک و خزم و کەس و کاری دەکەوێتە بەر پیلاری توانج و سەرکۆنە و بیحورمەتى، کور و نایە. کێژیکی ئەوہا ئیدی رووی بینینی باوک و دایکی نایە، هەموو ئەندامانی بنەمالەکەى وی بە چاوی سووکی لیدەرپوان وەھلسوبنیشی لەگەڵ دەکەن و ئەوی بە بنەمای سەر شوپری دەزانن و لە قبولکردنی لە مائىخۆیانرپوو وەردەگێرن. باوک ئیدی ئەوی بە کێژی خۆی حیساب ناکات و برا ئەوی بە خۆشکی خۆیان نازانن، خزم و کەس و کارو ئەقرەباش هەر بمجۆرە، لە سەر یەک جگە لە مێردەکەى هیچ کام لە کەس و کاری ویش بە چاوی ریزو ئیحترام لە کێژی ئەوہا ناروانن و رووی مەھیربانی پێ نیشان نادەن.

((ئەویش ئەو چارە نووسە لە ئیکدا نەسیی کێژوکوری "رەدوو کەوتوو" ھەلگێراو)) دەبێ، کە ساخ و سەلامەت و بیدەرد سەر وکێشە لەگوندی خۆی رەدوو کەوتوبیت و لە شوینیکی ئەمین و بیترس مارە کرابێ، دواى ماوہیەکی دووردریژ بۆ گوندی شوینی دانیشتن گرابێتەوہ و یان ھەر لە وئ زەماوندی کردبیت و مابێتەوہ.

((بەلام شنیوازی ئەوہاش دێتە پیش کە کاتیک کور، کێژ ھەلدەگرئ و بۆی دەردەچن، لەوانەبە، باوکی داکى کێژەکە بریارگرن بە دواياندا بچن و مەسەلەکە بکەوێتە چوار چپوہى مەترسیکی بئ قەرەبۆ. لەو ھەلوو مەرچەدا ئەو کێژو کورە، دەبێ خۆیان لە مائى ئاغبەکى بە دەسەلات، ھاویشتوایە کە کەل لە بەرى وزەى لێنەھاتبوایە، ئەوان قودرەتیان بەسەر نەشکابوایە، یان مائى شیخ و مشایخ و مەلایەک ئەو ھەى لە لایەن ئاغا ریزو حورمەتى ھەبوو، جار وەبوو ئاغای گوندەکە ئەو سەر شوپریبەى بە ئى خۆی لە قەلەم دەدا، ئیدی بۆ خۆی لئ دەخەفتا کە بیانگرئ و غولامەکانى وەدوادەخست، بەلام لە ھەر حالدا ئەگەر داکۆکیکەرەکایان زل بوایە ئەوہ ئاسودە بوون دەنا وەھەبوو بیانگرن و کێژەکە لە کورەکە بستینەوہ بە زۆرە مل بە یکی دیکەى بەن، ئەو جۆرە چاخە ئاستەمانەدا ئەو کورپو کێژە دەبوایە خۆیان وەشاردبوایە بەکورتى و کوردی دەبوایە شانسیان ھەبوایە کە لە بۆسە نەکەوتبوان و بۆ یەکتەر ببوان، بەلام وائشەبوو کە خۆشەوێستى یەک لایانە دەبوو، یانى ھەر کورپەکە کێژەکەى خۆشەوێست، کچەکە ئاگادار ئەوینى کورپەکە نەبوو کە کار دەکەوتە گێچەلئ بەزۆر راکیشان!! یانى: ئەوکات چەند لاوی نەمژئ عەپەلۆر ریکدەکەوتن و زورملى و بە زۆرى زۆر دارى کێژەکەیان لە دەروەى دئ خرپۆچۆم دەکردو دەگرت و کورپە تى دەرسا، و ئەمە ھەر چەند قەباعەت بوو بەلام غولام و وەرزیرى ئاغای عەپەلۆر زۆر جار ئەو

کاره‌شیان ده‌کرد، به داخه‌وه مه‌لاش به قسه‌ی ئاغا کیزه‌که‌ی لی ماره ده‌کرد. زۆر جار له ژن پراکیشانی ئه‌وها به زۆره ملی کزی کیزه‌که‌یان له بنه‌ورا ده‌ریناوه. (وه‌رگێر))

قادریش برپاره‌ی هه‌لگرتنی له دڵدا گووراو بوو، دامرکانی دلی ده‌رده‌دار و بریندارو نه‌پشکووتوی خۆی ده‌هات به لاسا کردنه‌وه‌ی ئه‌و رپی و ره‌سموو دابه‌ ونه‌ریته، ده‌سته‌و داوین کات، یانی زارا هه‌لبگرئ و پیکه‌وه سه‌ریان بو شوینیکی دیکه هه‌لگرن، هه‌تا بتوانن دوور از چاوی نه‌یارو دوژمن زه‌ماوه‌ند بکه‌ن. به‌م مه‌به‌سته، شه‌ویک که زارا-ی له ره‌خ کانی بینی، گه‌لاله‌ی خۆی له گه‌ل وئ هیناگۆر و باسی لیوه کرد و پشیناری ره‌دوکه‌وتن و هه‌لگرتنی بو شیکرده‌وه و گوتی ئیدی چاوه‌روانی که‌لکی نییه، وهره ره‌گه‌لم که‌وه، هه‌تا به‌وه سه‌رگه‌ردانییه‌ی پرله‌ خه‌م و هه‌سره‌ت دوایی بنین. زارا سه‌ره‌تا ترسی رینیشت، به‌لام پاشان ورده وهرده حازر بوو که ره‌دووی بکه‌وئیت.

قادریگوتی: زارا-ی خۆشه‌ویست، هه‌تا که‌نگی ئیمه ده‌بی له یه‌کتر به داخ و کول و هه‌سره‌ت بنۆرین له سینه‌ری خۆمان و له خشیه‌ی پپی خۆمان خۆف بکه‌ین و بره‌وینه‌وه!

زارا، به‌ بچمیکی بوژماو (دلتنه‌گ و گه‌ریا) دڵ پر له خوین و پۆشاکا و گوتی: قادر گیان، مه‌به‌سته‌که‌ت به‌باشی حالیبووم، چیت گه‌ره‌که‌ بیژه؟

ده‌مه‌ه‌وئ بلیم که ئیمه هه‌تا ئه‌و وه‌خته‌ی که له‌و گوندین، هه‌تا تو باکیکی وه‌ک حاجی مسته‌فات هه‌یه، وئهن هه‌تا له قه‌راخ ژن و منداله‌کانی خۆم، هیچ کات پیگ ناگه‌ین و ناتوانین به ئاره‌زوی دلی خۆمان ناگه‌ین و ده‌ستمان وه زه‌ماوه‌نده راناگات. له‌به‌ر ئه‌مه پشیناریت پیدکه‌م وهره هه‌تا ئه‌م شه‌و پیکه‌وه بو(فارنجه) بچین. ئه‌لیره‌را بو وئ ریگی دوو ساعه‌ت زۆرتر نییه، و خالم مالی له‌و گونده‌یه. ده‌چین و چه‌ند رۆژیک له وئ ده‌مینه‌وه. دوایی، ئه‌گه‌ر ویستمان له‌وی بمینینه‌وه، ئه‌من ئیشیک ده‌دۆزمه‌وه، و ئه‌گه‌ر نه‌شمان ویست، دوایی ئه‌وه‌ی که پیکه‌وه زه‌ماوه‌ندمان کرد بو مال ده‌گه‌رینه‌وه و هه‌موویان له به‌رامبه‌ر کاریکی نه‌جامدراو راده‌گیرین.

زارا، گوتی: ئه‌یه‌رۆ!! ئه‌من نه‌شیم ئیشیه‌کی ئه‌وها بکه‌م.

قادریسیاری لیکرد؛ بو؟

بویه ئه‌گه‌ر براکانم بمگرن ده‌مکوژن، و باوکیشم له به‌ر سه‌ر شوپی و پیلاری سه‌ر کۆنه‌ی خه‌لک ده‌ق ده‌کات و ده‌مرئ. قادر گوتی: ئه‌تۆ له هه‌له‌ دای. دلنیا به‌ که نه‌ براکانت وهره ئه‌و کاره‌یان هه‌یه که به‌ خواری چاو له تۆ که‌ن و نه‌ باوکت له خه‌م و خه‌فه‌ت کاریکی وا ده‌کات که بمری. خو ئه‌تۆ کاریکی خه‌راپ ناکه‌ی، ئه‌تۆ می‌رد به‌ من ده‌که‌ی که دلت ویستوو یه‌تی.

زارا، که‌میک له فکر رۆچوو پاشان پرسی: یانی ده‌لیی ئیمه که‌نگی برۆین؟ هه‌ر ئه‌م شه‌و.

زارا گوتی: ئەمشەو بۆ من بووز ناخوات و ناگونجی. ئەمن دەبی هیندیک لە سەری فکر بکەمەو. ئەتۆ ئەو بەرپاری خۆت گرتوو، بەلام ئەمن هیشتا لەو بارەو بەرپارم نەگرتوو.

قادر گوتی: بەرپارگرتن کارئیکی نییە. هەر ئیستا بەرپارەکەت بگرە. مەگین نەتیبستوو کە گوتوو یانە: ئیشی ئەو رۆ بۆ سبە می هەیلەو! زارا گوتی نا ئیستا نابیت. مەسەلە یەکی گرنگ و پێوستی بەچارە نووسی ژبانی ئیمە هەیه، کەوا بوو نابیی ئەوی ئەو هە بی تێروانین و بیبار بگرین. ئەمن ئەو شەو لە مأل دەبم لەم بارەو بەشیوە یەکی مجد فکر دەکەمەو. ئەتۆش لە ماوەی ئەو دوو سێ رۆژە چارە نووسی ژنوو منالەکانت یەکلای دیاری بکە. ئەو چاخ، یانی: دوایی سێ شەوی دیکە ئەلیرۆکە یەکتەری دەبینینەو و هەر لیرە را وەرئیدەکەوین.

زارا ئەمە می گوت و پاشان گۆزەکە می هاویشتە سەر شان و بەرەو مأل وەرپیکەوت. قادریش بە دلئیکی کولای، بەلام تەژی لە خۆشحالی هیواو ئومیدەواری بۆ مأل گەراو، هەتا وەرکوو زارا، بە می گوتبوو بۆ ژن و منالەکانیشی فکرک بکاتەو و چارە نووسیان رۆوکاتەو.

حاجی مستەفاش لەو رۆژەو کە مەجیدخانی کوری ئاغای لە شەر لە گەل شکاکەکان یانی: چەکدارانی "سمایل ئاغای سمکو" کوژرابوو، قادریش چەند جار بەربینگی پێگرتبوو، بیحورمەتی پیکرد بوو، بەرپاری گرت کە لەگوندی "حاجیاو" کوچ کات و بۆگوندەکی دیکە کە چەند لەو ناوچە دوور نەبوو، یانی: بۆ(قەلای رەسوو سیت) بروات. فکری دەکرد کە ئیدی بوونی لە حاجیاو مەسلەحت نییە، چونکە بە کوژران و لە ناو چوونی مەجیدخانی زاوای، کەسیکی ئەوهای نە لە مەر شان و پلەو پایە هەمکووفی خۆی پێشک دەهات ونە بۆ داوکی لیکردن لە مافی می لە بەرامبەر ئاغای گوندو ئەوانی تر. جگە لەوانەش ئاغای(قەلای رەسوول سیت) قەولوو قەرای زۆر باش و ریکوو پیکوو ژیهاتی سەبارەت بە یارمەتی لە هەر بارەو بە می دابوو. لە وەرزى پاییزیش زیدە لە پانزە رۆژ تینەپەریبوو لە بەر ئەمە باشترین وەختی سال بۆ کوچ کرد بوو

((کاتی بارکردن بۆ وەرزیر، کات سەرەتای بەهار بوو، نەک پاییز وەرگێر))

حاجی چ لەمپەریکی لیرە نەدەدی کە لە ماوەی دوو رۆژ دا لە "حاجیاو" بار بکات بۆ شوینی تازە می بگوینتەو.

زارا، هیچ جوورە خەبەریکی لەو بەرپارە می تازە می باوکی نەبوو، کاتیک لە می ئاگادار بوو، ئیدی کار لە کار تێپەریبوو، ئەو نەیدەتوانی چ دژ کردەو یەک لە خۆی نیشان بدات. باویش بوو کە گەورە می مأل لەو بەرپاری کە دەیگرت ئەگەر درکانی می بە پیویست نەزاننی بوایە، ئەندامانی بنەمالەکە می ئاگادار نەدەکرد و پریسکە می مەسەلەکە می بۆ نەدەکردنەو. حاجیش بە ریزگرتن لەو سونەتە می کۆن، شتیکی لەو بارەو بە زارا نەگوتبوو، تەنیا خیزانی ئاگاداری مەسەلەکە کرد بوو.

حاجی سبهی ئەو شەوی کە زارا لە رەخ کانی باسەکەیی لە گەڵ قادر بریبۆووە قەول و قەراری بۆ سێ شەوی دیکە دانابوو، خۆو بنەمالەیی حازر بۆ مالگوزتنەووە کرد بوو. لە ماوەی چوار کاتژمێر هەموو کەلووپەل و شروشاڵاتی مالەکەیی خۆی بە پشتی ئەستر لە گەڵ مالو مندالەکانی وەرپێخت.

زارا لەو بریارەیی بە پەلەو لەزی باوکی و لە بریبۆو بەرێوە دەست و جی و خافلگێر ببوو کە هەتا نەیتوانی بۆ خودا حافزی بچیتە لای قادر، و هەر چەندیش تیکۆشا و هەلوو دەولیدا بە بێنوو بەهەنەبەک خۆی بگەنیتە قادر و لەو هەلوو مەرجەیی کە بۆی هاتۆتە پێش، ئەوی ئاگادار کات، بۆی بۆزی نەخوارد. سەرەتا بە خەیاڵیاداهاات کە "خانەیی" بۆ لای قادر بنیڕی، بەلام دوایی فکری لیکردەووە ئەو کارە زەر لە حیسبیەت و ئابرووی دەدات و لەوانەییە دواڕۆژیکی باشی لێنەکەووتەووە، چونکە ئاگاداریبوونی "خانە" بە ئەوینی ئەو قادر لە بارنییە و بەلکوو کریتیشە. دوومی ئەگەر قادریش لە مال نەبیت، لەوانەییە خاوەر بۆنی قەزیەکە بکات و خەریکی هەلوو تەقەلای خۆی بێت، کە چەتی لە کارەکە باویژی و پۆچلتری بکات. بەو شیکردنەووە، بەلام دلی لە دەریا داو، تەواوی ئەو هەموو ناخۆشخۆیی لە بەرابەر ئاشق و ئەقینداری خۆی بێ خودا حافزی بە هیچ ئەژمارد، خانەیی کارداری بە نەینی بۆ لای قادر نارد.

خانە، دوایی نیو ساعت گەرپاوە بە "زارا"ی گوت: کە قادر لە مال نەبوو، چوو بوو سارا، لەو نیوئەش دا بە زار-ی متمانە دا کە خاوەری خیزانی قادر، ئەوی نەناسیووە، دەجا نازانی کە ئەو قاسید و راسپاردە زارا- بۆ قادر-ە.

زارا ویستی (خانە) بۆ دەرهووی گوند بنیڕی هەتا بچێ و قادر لە هەر شوینیک لە دەوروپشی دێ بێت، میگەلە مەرەکەیی وی بیدۆزیتەووە لەو ئەم خەبەرە ئاگاداری بکات، بەلام ئاخر لە کام شوین کام چیاو گەلی و تەپۆلک و شیوو دۆل و بەریال و ونیزارو چەخت و هەلەمووت و زەنویر و سەر ئاوو لیواری چەم و کانی و کانیاو شوین و، لە کام قولیچکی چیا، ئاخۆ میگەلەکای قادر مۆلدراو.

بۆخانەیی خزمەتکار کە هەر جرکەییەک ئیمکانی هەبوو، حاجی کار پێیی و گاسی کات وەدوای کاریکی پێویستی بخت، ناردنی بۆ دەرهووی گوند بۆزی نەدەخوارد و پیکهینەری دەردە سەر بوو. زارا، کە لەو رێگایەش نائومید دەبوو، بەمەجبووری لە باوکی داواکرد کە لە ناردنی وی لە گەڵ کاروانی مالەکەیان چاوپۆشی بکات، ئەووی بۆ ئاخرین کەرەت لە "حاجیاو" بەنیتەووە سبهی لە گەل خۆی بییات، بەلام حاجی ئەو داوایەیی بە دەرهەلبوونیکیی توند رەت کردەووە، ئەگەر چی ئەو مەبەستی کێژەکەیی بۆ گێرانەووە لە دێ بۆشی نەکردەووە وە رووی نەهینایەووە، بەلام دەیزانی بە چ هۆکاریک دەیهوئ رۆژیک زیدە لە (حاجیاو) بمییتەووە.

زارا، بە نابەدلی و مەجبووری لە گەڵ کاروان وەرێکەوت، لە حالیکدا کە فرمیسکەکانی لە ناوچاوی کۆزبیلەیی بەستبوو، بە پانایی روخساری و کۆلمەیدا بە لووزەو دەهاتە خوار. بە هەلکێشانی هەزاران ئاخ

و ئۆف و کولوو دورد، لئیواره کانی زهنویری سیمینه رودی و لهوه رگه کانی بژوینی شیناوردی دهره وهی گوندی که یادگاری به جیماوی رۆژه کانی خۆش و قهت له بیر نه چوو ئه وینداری وی له گهل شوانی جوانچاک بوو، له نه زهر تیده پیراند، ئهوانی یهک به دوای یهکدا به جیده هئیشت. داکی زارا، ئاگاداری فرمیسک هلهوه رینی خهم و کول وخه مگینی و دلته تنگی و نائارامی کیزه کهی بوو، و بهو فکر و لیکدانه وه ئهم دلته گییبه ته نیا ئی دووری له گوندی حاجیاوه یه، و کچوله پیخۆش نیبه له و دئیبه بو دئیبه کی دیکه بروات، زور جار دلیده داهوو، ده یلاوانده وه سویندی بو ده خوارد، که گوندی "ره سول سیت" زور له وی خۆشترو به زهنویر و شیناورد و خۆش ئاوو ههواتر له حاجیاوا یه. بیگومان زارا زورتر خۆشی لیدیت و پیخۆشتر ده بیت. ده جاکه وابوو هۆکار یک نیبه که بو گوندی حاجیاوه بگریت. زارا فرمیسکه کانی ده ستریه وه و ته نیا وه لامیک که به قسه کای دایکی ده یگوت: ده یه وی پیشی گریانی بگری. زارا له ته وای ژبای خویدا وهک ئه و چرکه دلته نگ و نه فس سوارو بین ته نگ وخه مناک و دل پر له خوین و پشکاوه و نه بوو، چ چرکه یه کی ئه وها ناله بارو خه ماوی و چه رۆژیکی ئه وها تالی بو نه هاتبوو پیش، ئه وها تال که ئاشقه له ماشقه ی خوی ئه وها بیخه بهر له خوی له چولوو سارا به ته نیا به نییته وه بوخوی بی خواحافزی ئه وی به جیبه نییته و بروات.

کچوله ی ئاشق و دل دورا و بی ئاراوو قارا و وشیت شهیدا، ههتا بانگی عیسا بو چوونی شوینی تازه له رۆین دابوو، و ههتا رۆژ ئاوابوو ههزار جار زورتر له جاده ی حاجیاوه و دهشت و ساراو کیوه کانی ده وروپشتی وی روانی، ههتا به لکوو به پیی شانس چاوی وه میگه له مه ره کانی قادر، یان به خودی وی بکه وی، به لام ئه و خه یاله بو جلی کرده وه له بهر نه کرد و ئاسکی ئه و هیوا یه ی بو ده سته موو نه بوو. کاتیک که شه و به سه ر ده ستاندا هات گه ی نه (قه لای ره سووسیت) هه ر چه ند باخه کانی یه کجار دلرا کیش و خۆش ئاوه و بوون و ده یانجار جوانتر له گوندی حاجیاوه، به لام له بهر چاوی زارا، له زیندانیک ویوه تر نه بوو.

کاتی وارد بوون بو مالی نوئی، دلی زارا به راده یهک گیرابوو، و له دووره پهریزی ویه کته نی له و ماله ناموو بی دیوناس، ئه وه نده پلمه ژیاک (دلپه ر) وهک گولی ژاکاوی لیها تبوو و به تاقی ته نیا چوو ناو هۆده که، دهستی به گریان کرد. چونکه ئه و شهوی باوکی له گهل مناله کانی تر له وی مابوونه وه، ئیدی بی مننهت له وه، کهس له پیاریانی بگرن. ههتا سبچه یه به بیره وری و خه یالی قادر فرمیسکی رشت و له پشته ی په نجه ره له ئه ستره کانی ئاسمان که ده دروشانه وه و چاوی بریبوو ده گریا.

نزیکانی رۆژ ئاوی ئه و رۆژی که زارا له گهل کاروانی کۆچباری بنه ماله که ی بو گوندی تازه، یانی (قلای ره سووسیت) دهستی به رۆیشتن کرد، قادر میگه له مه ره که ی له له وه رگای دوانی چیا بو لئیواره کانی "سیمینه رود" نزیک کیو به رو خوارو داده گیرا خوار، و چاوه پروان بوو ههتا به پیی عادهت بیریه کان بو شیر دۆشین بین و په زه کان بدۆشن. به تایبهت ئه و چاوه پروانه زورتر به هوی زارا بوو که ئه ویش هه موو جاریک بو شیر دۆشین ده هات دلی شوانی جوانچاکی به بینینی رووی جوان و خوشکۆکی خوی و ئاخافتن،

چهند چرکه تپیپر ده کرد وهک گول دپشکوواند. نهو رپوژی قادر به چاوهکی تایبته و ناخارا، له مەرەکانی دەرپوانی، دتگوت له گهل تاک تاکی وان به زوانی بیزوانی خودا حافیزی ده کرد، چونکه دهیزانی که به پیی نهو قهولوو قهراری که له سەر لیواری کانی دایانابوو، دوو شهوی دیکه پیکهوه لهو دپیه بووی دهردهچن، و ویدهچی بو ههتا ههتایه، نهو نازاله بهسته زوانانه نه بینتهوه که ههتا نیستا له ژیر سیبهری داکوکی وی و سهگهکانی بوونه، به نهمانی خانهو به نهمانی خودا بسپیژی. له وانهیه که ئیدی نهوان هیچ کاک نهگه رینهوه.

قادر به چاوهروان له هاتنی بیریهکان ناوایی، بلویری خووی له بن قهفی پشتببند هینادهر، له بن سیبهری داریکی شهنگه بی دانیشته، به ههستیکی به سوژی دلئ ناگراوی ههوایهکی تایبتهی فولکلوری کوردی و خه ماوی و دلسوتینهری (حهیران) که زیده له ههر گورانیکی تر له دلئ خه ماوهی شوان کار تیکهر بوو له لیوه کانی جوان، دهست پیکرد. ((حهیران، یهکیک له گورانیهکانی یه کجار فولکلورو رهسهن و خه ماوی میللهتی کورده، که به سازی تایبته به بلویر باشتهر لیدهری و له رهکانی دل به کوئی وی، وهبیر هیینهری باشیلی و غهواریی ئهراکیلی گراوی و نیشاندهری نهفینیکی ناگرین و جیگر دلئ گورانی بیژه. نه م ناوازه مروف نوقمی خه م و دهردیکی زور و تایبته دهکات و روده چووینی، و نهگهر گورانی بیژ ناشق بیت وهگریانی دهخات.

قادر هیشتا ههر خهریکی بلویر ژهنین بوو، که رپروسهفی ژن و کیژانی بییری له دوور وهدهرکهوت. نهو ههر وا له بلویری دهوراند، ههتابیری گهینه جی و یهک یهک به دواي مەرکانیان کهوتنه سوران، ئاو کات قادر له جیی خووی ههستا و بهرهو پیریان چوو، ههلبهته زورتر بهو هیوایه که زارا له ناو نهواندا ببینی! بهلام سهبیر نه مه بوو ههر چهند لییان ورد بووه له زارا، سهرو سوراخیک وهبهر چاو نههات. پهشیواو ئالوزو سهر لیشیواو، نههاتنی وی له بیریهکان پرسیار کرد، ههتا بیئهوهی چ بایهخ بو جزوهری خاوهری له ناو نهو کومهله دا بنیت. له کیژهکانی پرسی نهدی زارا له کوئییه؟ نهو بو نههاتوووه؟ مریم نهو کیژوله شهیتانه، که ههر وا گه مهی به قادر ده کرد به پیکهنین له ولما دهستی وه پیشخست و بهروو ههلمالایهکی چاوهروان نهکراو، گوتی:

قادر کوپی چاک خه جالته ناکیشی! مهگین نابینی که خیزانت خاوهر لیریه؟

توچ کارت به زارا ههیه؟ زارا رپویی، شوکری خوی که رپویی، چونکه خوت و خیزان و منداله کانت له دهستی وی ئاسوده بوون. نهو دوو رپوزانه جاجی بهدواي نازاله کانی دا دئ له توپان وهده گریتهوهو دهیانباتهوه.

کار تیکهری دهرد هیینهری نهو خه بهره تاله، زور به هیتر له زهبری لیدانی خوتره و تیلا له کازلیه سهری قادر بوو. شوانی جوانچاک لهو پهیقینانه سهرهگیژهی گرت که نزیک بوو وههرد بکهوئ. به چه توونی جلهوی له دهست دهرنه چوو خووی راگرت به پوئشه کاوی پرسیاری کردهوه:

چلۆن ... ئەو چ دەلئیی؟ ... زارا رۆی؟ بۆ کوئی رۆی؟ بۆ چی به منی نهگوت؟ توگیانی دایکت به راستی وا دهلئیت، یان گه مه دهکهی؟

به راستی شیوا بوو، گۆرانکاری به سهر جهسته و چرو چاوایدا هاتبوو که نهیده زانی چ بکات و چ بلئیت. ههر پرسیار بوو که به دوا یه کدا له ده می دهرده پهری، ئەگهر پیکه نینه کانی مریم پیشی قسه کانی نه گرتبوایه، له وانه بوو له پرسیار به رده وام بوایه.

مریم جاریکی دیکه دهستی به پیکه نین کرد، و له ئاکامدا به شیوه یه کی تهوس و قومار پیکردن و گالته جار وتی: -جه فهنگی چی؟ چ جه فه گنیم له گهل تو هه یه؟ ئەمن ده لئیم زارا رۆی، راستیه که ت پیده لئیم، به لئ، زارا له گهل بنه ماله که ی له و دئی ره ویشت و شوکری خوی که رۆیشت و ئەتو ئاسووده بووی. ئیدی چیدی پرسیاری بی بیتام و بیجی مه که، که هه وسه له ی پهرسف دانه وه م نییه.

قادر له حالئیکدا که بیگومان له ناو دلئ خویدا ده گریا و خوینی دلئ ده خوارده وه سهری داخست و ئیدی بیده نگ بوو. هه زارو مالویران و ليقوماو، دوا یی رۆیشتی بیریان، پاشی نیورۆ میگه له مه ره که ی به هاوالشوان ئەسپاردو به له زو تالۆکه وه کوو شئیتیکی زنجیر پساندوو، به سهر شیواوی به ره و دئ شوپ بووه، هه تا له م و له وی ههر که سیک که به خه یالی خوی ده یتوانی شتکی له و مه سه له هه لکران بئیت، پرسیار بکات، تا راستییه که وه ده ست بئیت. ههر چه ند ده یزانی که ئەگهر قسه ی مریم راست بی، و حاجی مسته فا له حاجیاوا، کوچی کرد بی و رۆیبئیت بۆ خوی راسته وخۆ بو وه رگرتنه وه ی په زه کانی بۆ لای دئیت، له بهر ئەمه له ریگای وی دیاری دها که مه سه له که له چ قه راریکه، به لām قادر که سیک نه بوو که ئەوها به سه برو خۆ راگر بی و به چاوه روان بمینئته وه، هه تا حاجی بوخوی بئته لای. ئەمه بوو که ده ست و جئ له ناو ئاوی به تالۆکه که وته پسیارو، هه مووکه سی وه سهر سورمان خستبوو باسه که ی له م و له وه ده پرسی.

کاتیک که له چه ند کهس، ئاگاداری کوچی مالی حاجی بوو و به تیکرایی په یقینی مریمیان پشت راست ده کرده وه، بیست، بوی وه راست گه را که بنه ماله ی حاجی بۆ (قه لای ره سوسیت) کوچی کرده، قادی به له نگازو بیپه روبا لۆو بیدالده، تووشی شیوانیکی ئەوها چه تون و ئاسته م و پیریشانحالی بوو، که نه یده زانی چ بکات وخۆلی کوئ وه سهری کات. هه نووکه، چلۆنایه تیه که ی پیر له ئاخگه و تووشی قه یرانیکی ناجۆر ببوو، له راستیدا خوی له سهر دوور بیانی ژبوار ده دبینی، و نه یده زانی به کام ریگادا بروات. ریگای یه که م، ئەمه بوو که زارا له بیر خوی باته وه و رۆزانی ئەوینداری و دلدان به بای فه رامووشی بسپیری، و کوو مرۆقیکی خاوه ن ئاوه ز بۆ مال بگه رپته وه و له گهل خیزانی نه جیب و به وه فا و بسته زمان و مناله کچکه کانی دوا رۆزی ژبانی له خووشی و ئارمی و ئاسووده یی، به کارو پیشه ی رۆزانه ی خوی تیپه ر کات. به لām ریگای دوهم ئەمه بوو که به دوا دا چوونی گه لئیک چه تون و سه خت و پیرده ست ئەندازه و که ندو کلۆ و ناتهراز بوو که ده بوایه له گه لی هه لکرده بوایه و به شوغلی و پیشه ی شوانی خوی ههر نه بی له "حاجیاوه" ی ده ست هه لگرتبوو و به ژبانی هاو سهر و منداله کانی یه کجاریکی پشت کردبووایه و ریگای

گوندی "قه‌لای ره‌سو سیت" وه‌پیش گرتبواو کتیبی ئیشق و ئاشقی وئه‌وبین ئه‌وینداری له‌ گه‌ل زارا که تازه له‌ نیوی ری دایه، به‌ دوایین بگه‌ئینت.

ئیسنا له‌ گوندی (قه‌لای ره‌سوسیت) چی به‌ سهر دئی، ئاخۆ له‌ وئ سهرکه‌وتوو به‌ بینینی زارا ده‌بیت، بیان نا، ئاخۆ زارا-ی به‌ خه‌یالی قادر بئوه‌فا که بئیاگاداری له‌ وی له‌ دئی، باریان کردوه‌ هه‌تا له‌ وی خواحافیزیش نه‌کردوه، چونکه‌ ئه‌گه‌ر له‌ سهر قول و به‌ئینی خۆی ما‌بوايه، ره‌دووی ده‌که‌وتوو بیکه‌وه‌ ده‌چوونه‌ شونیکي دیکه؟ په‌رسفیکي ئه‌ریتی به‌ وه‌موو پرسیارانه، ئیشیکی چه‌توون بوو، جگه‌ له‌ وه‌ی راویژو گه‌نگه‌شه‌و مشاوره‌ په‌ریشانی و ده‌ته‌په‌ی قادری مه‌زلووم زیده‌ بکا ره‌نگدانه‌وه‌یه‌کی دیکه‌ی نه‌بوو. قادر له‌ ری گه‌رانه‌وه‌ بۆ ما، هه‌لبژاردنی به‌کنیک له‌ دووانه‌ی به‌ چورتی مئیشکی لیکده‌داوه‌ و به‌ توندی تووشی هزره‌ فکری پیچه‌وانه‌ ببوو، هه‌تا له‌ ئاکامدا کاتیک گه‌یه‌وه‌ ده‌رگای ما، له‌ دوو دئی رزگاری هاتبووه، چونکه‌ بریاری خۆی گرتبوو: به‌ئیی ئه‌و ریگای دووه‌می هه‌لبژارد بوو. کاریکی ئه‌وها و بریاریکی ئه‌وها و بۆچوونیکي ئه‌وها، له‌ ئه‌قینداریکی دلدۆراو که هه‌ر له‌ رۆژی به‌رایه‌ بینینی زارا، به‌ هه‌زار دل و دین شیت و شه‌یدای وی ببوو، ئاوه‌زی له‌ ریگای وی دۆراندبوو چرکه‌یه‌ک بی وی قه‌رارو عه‌جمینی نه‌بوو و له‌ ئه‌وبین و ئاشقی سه‌بارت به‌وکیزه‌ هه‌تاکه‌مووکه‌یه‌ک بی مه‌یلی سهری هه‌لنه‌دابوو، جیگای سهر سورمان نبوو، سه‌بیر و عه‌جایی نه‌ده‌نواند. به‌ئیی، ئه‌و بریاری قادر بۆ رۆین به‌ریگای دووه‌م وپشت له‌ خیزان و دوو زارۆکی خۆی و بنه‌ماله‌که‌ی ئه‌وها کوتوپرو و مجدبوو، که هه‌ر ئیواری ئه‌و رۆژی بۆ ما گه‌راییه‌وه، هاته‌ سهر ئه‌و قه‌ناعه‌ته‌ که ئه‌رکی ژن و مناله‌کانی دیاری کات، سه‌به‌ی رۆژی دواییش، له‌ دوای رپوون کردنه‌وه‌ی حیساب له‌ گه‌ل خه‌لکی دئی به‌ دوای چاره‌ نووسی دا پروات. سهر ده‌میک له‌ کوچه‌و کۆلانی گوند خولووسوریدا، راوه‌ستا و هه‌تا کوو هه‌وا و بان تاریک بوو، ئه‌و جار بۆ ما ئی خۆی چۆوه، خیزانی بینی که له‌ قولینچکیکی هۆده‌ هه‌لکورماوه‌و مناله‌کانیش له‌ ره‌خ وی خه‌ویان ویکه‌وتوو.

قادر له‌ کاتی قه‌دم نان له‌ ما، په‌ریشان و بیزارو په‌نگ و رپووی تیکچوو بوو، که خاوه‌ر وای له‌ دئی خۆیدا لیکداوه‌ چاره‌ ره‌شیه‌کی له‌ ناکاو چاوه‌رپوان نه‌کراو لئی له‌ بۆسه‌ دایه، به‌لام هیچی نه‌گوت و وه‌رپوی خۆی نه‌هینا، که ئه‌وها‌ی هه‌ست پیکردوه. شوان به‌ روخساریکی گرزو تال و قه‌لافه‌تیکي تیک ره‌ماو گرزوو مۆن، سیله‌ چاویکی له‌ دوو منالی بی تاوان که له‌ قه‌راخ دایکیان نوستبوون کرد، پاشان وه‌کوو ئه‌وه‌ی که بریاری به‌کجاره‌کی گرتبیت، رپووی بۆ لای خیزای وه‌رگیراو به‌ وی گوت: خاوه‌ر، ئه‌مشه‌و ده‌مه‌وئ چه‌ند قسه‌ت له‌ گه‌ل بکه‌م. ئاخۆ حازری گوئیچکه‌ له‌ قسه‌کانم هه‌لخه‌ی؟

خاوه‌ر که له‌ وه‌تیه‌ به‌ ته‌وای داخۆپاوو راچله‌کا بوو، قاپی ئاوی که له‌ ده‌ست دابوو وه‌ختبوو له‌ ده‌سی بکه‌وئ له‌ قوژبنیک داناو بئیه‌وه‌ی بیه‌ه‌وئ گوتی: حازرنه‌بم چ ده‌توانم بکه‌م. بلی بزانه‌م.

قادر به‌ریک راوه‌ستا، ئاوی زاری قووت داوه، ئه‌و جار به‌ زونیکي زۆر سه‌بیرو ئارام به‌لام به‌ مجد گوتی: خاوه‌ر، له‌ پێشدا له‌ تۆ ده‌خوازم ئه‌وه‌ه‌ی به‌ تۆی ده‌ئیم، له‌ من دلت نه‌ئیشی و ئه‌وه‌ی له‌ من وه‌رده‌گری، به‌

لېكدانه و هېه كې به راستې و به شيوهې روداوېكې قهزاو قهدهر و چاره نووس و باشار نه كړدوو بېدهرمان لېكې بنوړې.

چلونښت و دوځې رووحي من، به راده يه ك په ژيوانه يه نر وئالوزو خهفه تباره كه نه گهر نه تولا جېي من بوای، و به دردی من گرفتار بوای، له پېشدا نه منت ده بخشي، نه من به خه جالاتې و سهر شوړې ههر ئيستا به تو راده گه ئيم كه ئيدي ناتوانم له گهل تو ژيان بکه م، ديسان زور به داخه وه ناچارم كه ليكتر جيا بېنه وه. فكر ده كه م بوخوشت هه ستت پېكرد بېت، كه سهر ده ميكه، دل و روو و جهسته ي و گياني من ئيدي ئي تو نيه، به لكوو په يوه ندي به يه كي ديكه په يدا كړدوه، له وه ي واو هس ناچار په يوه ندي به وي ده بېت. بهد به ختي له و دوايانه، نه من سه باره ت به توو به مناله كانت كه منالي خودي منيشن، زور به زوره ملي و تووره يي پر رووي و هه تا به شيوه يه كي وه حشيانه ره فتارم كړدوه، ئاكار يكي كه بوخوم ده مي پېدا دېنم به چ جورېك ليها توو شياوي ميړد، يان باوكېك نه بووه. به هه حال به راشكاوي ده مي پېدا دېنم كه هه موو تاوانه كان ئي منن، و نه توو شايسته ي نه و جوره ره فتاري كړېت و ناحه زو بېنه ده بانه له لايه ن من نه بووي، به لام چبكه م نه من ئا قلم له دست داوه، بويه هيوادارم كه نه من ببخشي و جاو پوښي له تاوانه كانم بکه ي، هه لېبه ته نه ك به هوې نه وه كه ميړدي تو بوومه و ئيستا ش هه م و سهر دميكې پېكه وه ژيانمان كړدوه، به لكوو به هوې مناله كانې خوښه ويستان، مه نسوري مه حبووب و شيريني نازه نين، كه ته نيا ميوه ي به نرخي به روو بووي ژياني هاوبه شي ئيمه دوو كه س و، ته نيا په يوه ندي خوښه ويستي و موحه من، كه ديسانيش رابېته ي قلبې من و تو، ههر چه ند نه ك به شيوزي پېشوو، راده گرن. خواي مه زن له مرپواوه چاره نووسيكي ديكي بو من دياري كړدوه كه نه من ناچارم ده بې و ه دواي چاره نووسي خوم كه وم: ههر چه ند به ئيني و په يمانې من له گهل تو، نه مه بوو كه هه تا كو تايي ته مه ن شه ريكي ژياني يه ك بين وه هر گيز ليك جيا نه بېنه وه، به لام زور به داخه وه ئيستا به له مپه ريكي تووش بوومه كه مه جبوورم ده بې به و ريگايدا برپوم و نه تو ريگات بو نه و به ستيني نيه. به گوته يه كي ديكه، نه تو ده بي له من جيا بيه وه و ته نيا ريگاي چاره نووسي خوت بگريه بهر، ههر وه ك نه من به ريگاي چاره نووسي خوم دا ده رپوم. هه نوو كه به من بېژه بابزانم كه شيوه ي كړدوه وي تولا به رابنه ر نه م پېشنياره ي من، چ ده بېت؟ ئاخو حازري مناله كانې من كه مندالي تو شن، له گهل خوت به ري له وان پاريزگاري بکه ي؟ يان نه من ناچار ده بم كه نه وان به كه سيكي تر بېيرم و فكريكيان بو بکه مه وه؟

له فاسيله ي ته وای نه و قسانه كه قادر ده يگوت، خاوه ري مه زلووم و په ريشان و بېكه س و بېدهر وه ك تاوانبار يكي مه حكووم، كه گوېچكه له خوېندنه وه ي حوكمي ئيعدامي خوي هه لخات، بو په يقيني وي گوېچكه ي هه لختبوو و له ناوه وه خوي ده خوارد، به لام كپ و بېدهنگ بوو، به هېچ شيوه يه ك نه ده چوو ناو قسه كانې وي هه تاره خنه شي نه ده گرت. كاتېك كه قادر له قساني بووه، خاوه ر چه ند دلپه فرميسكي كه به روخساري دا لوزه وه ي به ستبوو هاته خوار، نه سترپه وه وئاخېكي ساردوو دوورو دريژي له قولايي دهروني هه لكيشا وگوتي:

قادر به حقیقت نه تو سهر ده میکه که هم هیزی تیگهین و حالیبوون و هست و نیحساست له دست داوه و هم پرووحم و بزهبی و نینساف و بیاوتهی و جوامیری، و سه بارهت به من و مناله کانی بی تاوانت ناکارو کرده و بیهکت و پیش گرتووه که به هیچ شیوه لیها توو شیایوی مروقیکی شه رافه تمه ندوو به ویزدان نه بووه نیبه و له نینسانیکی خاوهن ئاوهرز و خاوهنی تیگهین و شعور به هوگان دوور دنوینیت. نه من له سهرهتا زورم نه تو خوشده ویست و ههر به هوکاری نه و نه وینه له راده به دهره بوو، که مالی تهژی له نیعمهت و ههرزانی و ئاسوودهی باوک و داک و براکانم به جیهیشت و بوژیان له گهل توله هووده یهکی گچکهی وینه کاوله ئاش و ههژارانه ههلمکردو سازام، سهرهتا له بهر نه مه له توچ وه شیرم، راکیشی سادهی و بیاوتهی و میهره بانی ههزو موحیهتی تو بووم، دواپی که داری زوماوهندی نیمه میوهی هینا، میوهی شیرین و به تام وهک نه دوو مناله نازنین و نازیرانه که خودا نسیبی نیمه کرد، چرای هیوا به گه شه و ورشه تر بوو. نیستا که تو داوای عفو و بخشیشی و چاو پیشی له من ده کهی، نه من له لای خو مه وه هه مووناکارو کرده و هه کانی ناحهز که له گهل من وه پیشت گرتبوو، پیت ده بخشم. به هوکاری نه دل لهی که نه من ههر له جبهه ی نینسانیکی بوغز له زگ و به غه رهزو رقاوی له بنه و بر توله وه رگر نه بوومه و نیم و نامه هوئی له ژبانی هیچ گیان له به ریک، دل نیشانیکم هه بیت.

(چه نیکو فرموده شاعرکه:

جفاکشیم و ملامت بریم و خوش باشیم----که در طریقت ما کافری است رنجیدن.

به لام ناتوانم کردوهی رقاوی و ناله بارو توورپه و توونی نه گونجاو بیقاعیدهی تو، سه بارهت به مناله کانت عافووکه م، نه و چاو پیشیه ده بیت، دهلی پاک و خاوینی بی تاوانی وان نیجازه بدات، به لام چونکه دلی وان له پاک و خاینی وهک ئاوینه بیگه رده و کدورهت و دل تارمایی بو لای خوی ریگا نادا و چ شولکه ریک نه شی رووی وی بولیل کات، له بهر نه مه به بوچوونی من له لای وانیش عافو کراوی، که وابوو ئیدی مه سه له یهک له گورپیدا نیبه، نه من و مناله کانم چ کاریکمان به تو نیبه. برپو به دوا نیسی خوت دا!! برپو به خوی گه ورهت ده سپیرم و ریگای چاره نووسی نویت بده بهر، نه من له قو لایی دل له بهر خوی ده ست و دوعا راده وستم که توو شه ریکی دوا روژی ژبوارت، خوشبخت بن و دوا روژیکی به خیرتان هه بیت! به لام قادر، نه تو نه مهش بزانه که ژبانت له گهل ژنیکی دیکهش له م ماله، له مپه ری نه بوو، نه تو به پیچه وانهی لیكدانه وهی گشتی که فکده کهن نه تده توانی ژنی تازت له و ماله هیبی، به باشی ده تتوانی نه وی بینه ئیره و له گهل نیمه ی شه ریک و به شداری ژبان بکهی، ههر نه وهنده نه زهرو بوچوونی منت ویستبوایه، نه من نیجازه م ددها نه گهر نه و دلی ویستبوای بیته ئیره و له گهل نیمه بیت ئیدی هیچکاممان په ریوه و غه وارو و ئاواره نه بین. نه من به هیچ جوریک له مه دل نیش نه ده بووم، چونکه سهر ده میکه که ئیدی کاریکمان بیکنتر نیبه، وه گهر دل و رووح و ژبانی تو په یوهندی به یه کی تره، دل و گیان و رووحی نه منیش په یوهندی به مناله کانی نازیزو بی تاوانم په یوهندیان هه یه، نه من ههر نه وهنده له قولینچیک له و ماله له گهل نه و دوو مناله دابم، کارم به ژبانی تو هاوسه رت نه بوو، حازر بووم به بی لایه نی له خو شی و شادی هه تا ناخرین روژه کانی ته مه نم بگوزه ریتم. باشه ئیدی که نیستا ده ته هوئی نه م هیلانه ی خوش به ختی ویران بکهی، وه دوا ی دلی خوت چاره نووسی تازت بکهوی، برپو! خودات له گهل! نه من

مهلیک نیم که بی هیلانه بمیمهوه، نه توانم به بیچوه کانم رابگه م. ئەمن هەر چه ند ژییکی مهزلووم و بی دەست و پیش بم ده توانم ئەو دوو مندالە ئازیزانم به خبیه که م و مهزن که م. له تۆش چ شتیکم ناوی و چ ئاتاجیم به تۆ نییه! ئەتۆ ئەگەر شتیکت ههیه بوخۆتی راگره بوئۆ واجبتره، چونکه مرۆقیکی فهقیرو به له نگازی. ئەمن هەر سبهی منالە کانم هه لده گرم، له تۆ خواحافیزی ده که م بو مائی باو کم ده گه پیمه وه. ئیستا برۆ بنوو که میشتکت ماندوووه و ئاتاجیت به پشوودان و ئاسوودهیی ههیه.

خواحافیز ههتا سبهی.

قادر له ژیر ریژنه بارانی توانج و لۆمه و سه ر کۆنه و دلسۆزی تاقهتی خو راگری نه هینا. له شه رم و (خه جالهت) چاو پیه له نه هاتن سه ری له بهر خو ی ناو و کوو تاوانباریک که حوکمی ئیدانه که ی بو وه خوینن، بو دوا بین جار چاوه کی لپی و لیب له شه رمه زاری و ته ر یقه وه بوونی له خیزانی کردو به شیوه یه کی مهزلوومانه گوتی: خاوه ر ئیدی به سه. ئەمن ئەو هینده به ده بخت و تیکشکاو م ئیدی ناتوانم تابی خو راگری په یقینی توندو ئاگراوی تۆ بینم، دیسان داوات لیده که م ئەمن ببخشه و عافوم که. خاوه ر گوتی: ئەمن بخشیموی و هیوادارم خوداش بتبخشی برۆ برائێ ههتا سبهینه پشووبده.

ئهمه ی گوتوو چاویکی دلآزاری له سه را پیی له رزۆکی قادر کرد. پاشان هه ستاو له ره خ نوینی مندالەکانی نازه نینی که له باوشی یه کدا دوور له خه م و کدوره تی دنیا خه ویان و یکه وتبوو، راکشا.

قادریش خو ی له قولینچیکی مال هاویشته وه کوو منالیکی باوک مردوو سه ری له ناو دهسته کانی ون کرد، دهستی به گریان کرد.

قادر به یانی که میک درهنگ له خه و رابوو، چونکه بیکه یفی و بیهیمنا یه تی تاقهت بر و دلته زین و هزری ئالۆزو تیکه لآو و په ریشانی، ههتا به تللیک له شه وی رابردوو نه یه یشتبوو خه و وه چاوانی بکه ویت.

به یانیش به و هیوا یه هه ستاو که بو ئاخو رین که رهت، له خیزانی مائناوایی بخوازی و منالەکانی له باوهش بگری و ماچیان کات، به لام بو هه ر لایه ک چاوی گنیرا، که سی نه بینی و دوا یی ههستی پیکرد که نوینی وان خالیییه و زارۆکه کانی له وی نین، خیزانی منالەکانی هه لگرتوو به بی خواحافیزی رۆیوه. شوانی بهسته زوان و به له نگازو لیه و ماو، خو ی به ته نیا و سه لت و ره بن بینی و وه بیری قسه کانی دویشه وی خاوه ر که وته وه، له و گوشه ی ته نیایی و بیهیمنا یه تی ئه وها دلی گنیرا که فرمیسک به پانایی روخساری دا هاته خوار. حالوو چاره نووسی که سکی هه بوو که له سه ر ترۆپ و قیته که ی چیا یه کی به رزو بلند که وتبیته ناو قولایی گه لیه کی هه زار به هه زار و، هه ست به ئیشیکی یکجار زۆری هه موو ئەندامی له شی بکاو به ئیشی کوتراو برینداری له شی خو ی بزانیته. ته ماشه گه ی زارۆکه کانی بی تاوانی و خیزانی مهزلوومی ده هاته بهر چاوو، جوانی بیگه ردی جه مائی فرشته یی زارا به و هه موو خو شکۆکی له راده به ده رو سه ر سام هینه ر له لایه کی دیکه. شوانی فه قیر و مائویران پاشی گریان و بیتاقه تی و ئاخ هه لیشانیکی زۆر هۆشی هاته وه به رخۆ، ئاخۆ له وه زع و حاله دا ده بی چ بکات و چ بریار بگری؟، ئەو ئیدی پردی پشت سه ری خو ی رووخاند بوو، له مه به دوا نه ریگای گه رانه وه ی هه بوو، نه رووی گه رانه وه! ئەو ئیدی ئەوی نه ده بو کرد بوای، کرد بووی. دوینی ئەگه ر هیشتا دوودل بوو له سه ر دوو ریگای چاره نووس ئاخۆ، کامیان هه لبژیڕی، که ئەو ریگه ی وه پیش بگری و بروات، ئەو شک و گومانه شی نه ما بوو، چونکه ریگای ژیان کردن له گه ل زارای هه لبژارد بوو: له بهر ئەمه ئیدی گریان و قور وه سه ر کردن و شینگیران

له دواى ئەم هه‌له‌يه، فايده‌يه‌كى نه‌بوو، بۆ خۆى ئەو مه‌سه‌له‌ى تىگه‌ببوو كه باشته هه‌ستيه‌وه‌و به دواى چاره‌نووسى خۆى كه‌وى.

چاره‌نووسيش دياردى دابوو وئيدى ئيشيكى جيا له‌مه نه‌بوو كه درهنگ يان زوو به‌دواى ئەو ريگا بكه‌ويت، سه‌ره‌تا واى به مه‌سه‌له‌هه‌ت زانى كه بجپته مالى خزوورى و ته‌كليفي ژنه‌كه‌ى له وئ له‌گه‌ل باوكوو داكى خاوه‌ر يه‌كلابكات، به‌لام زور زوو له‌وه‌يه‌اله په‌ژيوان بووه، چونكه پيشگري هه‌سلى خيزانى بوو كه به‌ره‌ه‌لاى كردبوو و روپبوو، ئىستا كه بۆ ته‌لاقدان به دواى ويدا بجپي، له‌وانه بوو له‌گه‌ل قه‌لس و تووره بوونى خزوورى و هه‌سووى و ژن براكانى رووبه‌روو بپته‌وه له‌راستى دا به‌لاقى خۆى به‌ره‌و بووه ده‌روويى. له‌به‌ر ئەمه ئەو كارى بۆ چاخىكى تر و له بارتر راگرتوو، له فكري روپشتن بۆ گوندى (قه‌لاى ره‌سووسيت) يانى ئەو شوينه‌ى كه زارا چوو بوو، كه‌وت.

له‌و بواره‌ى كه بۆ خۆى ديزانى له چه‌مى دا و په‌رپه‌وه. و له‌و كاتدا كه له ئاو ده‌په‌رپه‌وه ده‌نگىكى له پشته‌وه‌ى خۆى بيست، له پشت خۆى روانى هه‌تا بزاني كپيه به دواى ويدا له چه‌مى داوه. به سه‌ر سورمانيه‌وه بينيى كه (به‌رازى) سه‌گى ميگه‌له‌كه‌يانه، كه به دواى وه‌يه. هه‌ر چه‌ند هه‌وليداو چه‌غه‌ى ليكرد كه سه‌گه‌كه بگه‌رپينيه‌وه، له هاتنى پيشگري نه‌يتوانى، و هه‌ر چه‌ند هه‌نگاو ده‌روويى ده‌بينى، ئەوه ديسان به‌دوايدا دپت. ناچار ده‌ستى له هه‌ولوو ته‌قه‌لا هه‌لگرت و وازى لپه‌ينا ته‌سليم بوو با له گه‌لى بپت.

نيزيكه‌ى نويزى نپوربوو كه خۆى گه‌ياند بوو باخه‌كانى ده‌ره‌وى گوندى (قه‌لاى ره‌سووسيت). شوانى ئەو گونديش وه‌كوو وى ميگه‌له‌كه‌ى له وئ مؤلدابوو چاوه‌روانى بپريانى ده‌كرد، كه بين مه‌ره‌كان بدوشن.

قادر به بينيى ئەو ره‌وانگه، بپه‌وى بپه‌هوى وه‌بيري ئەو روژانه كه‌وته‌وه كه بۆخۆى شايه‌دى شيرينترين بپه‌وه‌ره‌يه‌كانى روژانى عومرى بوو. له بينيى ميگه‌له‌ى ئاوه‌دانى ترووسكه‌ى شادمانى و هه‌ز ليكه‌رى و هيقين له چاوانى دروشاوه‌و، دلى لنيالنيپ و ته‌ژى له هپواو ئوميد‌ه‌وارى بوو، چونكه ده‌يزانى كه ئىستا كاتى هاتنى بپريانه، بگومان زاراشيان له گه‌ل ده‌بپت. ئەو هپنده شپت و شيداى بينيى ماشقه‌ى خۆى بوو فكري نه‌كرد كه حاجى مسته‌فا هپشتا مه‌ره‌كانى خۆى له وى ته‌حويل وه‌رنه‌گرتوته‌وه، هه‌تا بۆ ئەو دپيه‌ى كه لپي جپگرونشته‌جى بووه بپنيى، و لپره چ مه‌رى حاجى لپنييه كه زارا بۆ دوشينيان له گه‌ل بپه‌ره‌كان بپت.

خولاسه قادر به‌ر له هه‌ر شتيك به مه‌سه‌له‌هه‌تى زانى كه له گه‌ل شوانى گوند، يانى له گه‌ل هاوکاره‌كه‌ى بناخه‌ى دۆستى دارپيژنى يانى: به پشتيوانى دۆستابه‌تى وى بتوانى ئەگه‌ر زارا بپت قسه‌ى له گه‌ل بكات. شوانه، له ژپير پوله داره‌كانى سنجوو كه له قه‌راخ چه‌م به رپيز روابوون دانپشت بوو، چاوى له قادر ده‌كرد. ئەه‌يش له دپتنى ئەو ميوانه تازه‌يه به‌و سه‌گه‌ى كه له گه‌لى بوو، فكري بۆچوو كه ده‌بپ شوان بپت و بۆ كارى شوانى رپيگاي لپره كه‌وتبپت.

قادر له‌وى نزيك بووه و سه‌لامى كرد. شوانى نه‌ناس له به‌رى هه‌ستا، ولامى سه‌لامى قادري داوه گوتى: كاكه ماندوونه‌بى! به‌خپره‌كه‌وپرا؟

قادر له جوابى ويدا سه‌رى له قاندو گوتى: خه‌لكى "حاجياوه"م

بۆ کوئ دەچی؟

بۆ گوندی (قه لای رەسووسیت).

چ کارت هەیه؟ چ کارهیی؟

ئەمیش وەکوو تۆ شوانم بۆ کارئیکی پێویست دەچمە ئەو دێیه.

ئەتۆش شوانی؟ فکرم بۆچوو کە دەبی هاوکاری من بێ! زۆر بە خێر بییت قە دەمتان لە سەر چا و. ئەمن بە هۆی سەگە کە هەستم پێ کرد کە دەبی شوان بێ. چ سەگە کی جوان مل ئەستوورت هەیه! سەگی من بە باشی و هەیکەل گەورە ی وەک سەگی تۆ نییه، عەجایب کورگ خنکێنیکە! ناوی چیه؟

ناوی "بەرازە"

وا! سەگی منیش ناوی بەرازە، بەلام ئەم بەرازە لە کوئ و ئەو بەرازە لە کوئ! فەرق و تەوفیریان لە هەرد هەتا ئاسمانە، دیارە زۆر ماندووی بێگومان نانیشت نەخواردو.

نا، نەمخواردو.

شوانی نەناس خورجینی خۆی کە لە بن دار دانابوو هینا و لە ناو ئەوی بەرپیک نان و کەرە ی تازە ی دەر هینا و لە پێش قادری دانا. قادر بە دلنیا یەو بە ئیشتیا و حەزیک ی زۆر بە خواردنی نان و کەرە خەرپیک بوو، لەو نیو هەش دا جارو بارە لە رێگای باریکە لانه ی دێی دەروانی هەتا ببینیت بیری دۆش کەنگی دین.

شوانی نەناس لە حالئیکدا کە هاوکاری خەرپیک ی فراوین خواردن بوو، دوو کەرەت سەری قسە ی لە گەل کردو ه گوتی:

دە ی هاڤال، نەتگوت ناوت چیه.

ناوی من قادرە،

ناوی منیش برابیم،

قادر بێئەو ه ی نرخیک بۆ زانین ناوی خانە خوئ بەت، بەو مەرە ی کە لە پێشەو ه درێژ ببوو سەر گرمی کاوئیز بوو دەروانی، لە ناکاو دلی دەستی بە لیدانئیکی توند کرد حالی دەستوو جی گۆرا، چونکە مەرە کە ی سپی زاراسی لە چەند هەنگاوی خۆی بینی بوو، ناسیبوو ه. قادر ئەوی بە گوئچکە رەشەکانی ناس کرد بوو. دەستەکانی وە لەرزە کەوت گۆرانکارپەکی ئەوهای بە سەر چرو چاوو لەشی داها، کە سەرنجی برابیمی بۆ لای خۆی راکئیشا و ئاگاداری تیکچوونی حالی وی بوو و بە دلخورپەیهکی تەواو پرساری کرد:

رەفیع ئەو چیت بە سەر هات؟ چا و لە چ دەکە ی؟ بۆچ رەنگ و رووت چرژا؟

قادر بە لیزانی ئەهونئ رەوالهتی خۆی گەراندهو ه وگوتی:

ناشتيکي گرنګ نه بوو، چاوم به و مېرې سپپه‌يي خوښه ويستی حاجی مسته‌فای کهوت که ليرې له نزيکي من خه‌وتووه. حاجی ناشق و شيت و شه‌يدای نه و مېرې سپپه‌يي گوي ره‌شه‌يه، هه‌تا ده‌لټت نه‌وم به قهت کيزه‌که‌م خوښ ده‌وي.

که‌باسی کچی حاجی هاته‌گور برايم بي نه‌وهی بېه‌وي گوتی:

به‌لئ، به‌لئ، نه‌م حاجی مسته‌فایه که پيستر له گوندی حاجی‌وهی نيوه داده‌نيشت، له‌و بو ئيرې کوج کرده. به راستی کاک قادر، نه‌تو ده‌زانی که نه‌و پياوه کيزيکي چنده جوان ودلوفان و فرشته پرووی هه‌يه؟ ناوی زارا‌يه. و به راستی بکه شوشه‌يه و جوانی وه‌کووی له ناو ته‌واوی بنه‌ماله‌کانی ناغوا سرک عه‌شايرو گه‌وره پياو ماقولان وبه‌گ وخانه‌کانی کوردستان په‌يدا نابی و نييه. دننiam که له هيج کام ديها ته‌کانی ماقولوو مه‌زانی کورد هيج که‌سيک کيزيکي به‌و جوانييه نه‌ديوه. هه‌تا ئيستا دوو چهل بو دوشيني مېرې‌کانی له گهل بيرييه‌کانی ناوایی هاتووته ئيره، به‌لام نه‌وه دوو روزه که ئیدی ده‌نگ و باسيک له وی نييه و له جياتی وی خزم‌تکاريکی پير ديت.

يه‌که‌مين فکريک که که‌وته سهری قادر نه‌مه بوو: خو حاجی مسته‌فا بو وه‌رگرته‌وهی مېرې‌کانی بو‌لای وی نه‌هاتووه، چلون مېرې‌کانی وی ليرن؟ دوايي به‌ خه‌ياليداهات، رهنکه له‌و چهند روزهی که نه‌و له دئ بووه و به‌ خه‌م وخه‌فتهی روينی زارا، بي مالناوایی ده‌ست به‌ يه‌خه بووه، حاجی چوته لای هاقال شوانه‌که‌ی مېرې‌کانی له ره‌حيمي شوان وه‌رگرته‌وه. به‌لام نه‌دی بو ره‌حيم له‌و باره‌وه چی به‌من نه‌گووتوه؟ ويده‌چی له بيري کردبیت به‌ من بلټت، نه‌دی باشه وه‌ختيک بو خوی چوته کن ره‌حيم و مېرې‌کانی وه‌رگرته‌وه، بوچی نه‌من چندنين جار مېرې به‌سهر کردوته و نه‌مه سهرنجی منی رانه‌کيشاوه، که مېرې‌کانی حاجی له ناو ميگه‌لی ناوه‌دانی نين؟

سهر نه‌نجام. قه‌لبي قادر له بيستنی په‌يفيني برايم به‌ حالبيون له‌مه که نه‌وه دوو روزه ئیدی زارا، بو دوشيني په‌زه‌کانيان له گهل بيرييه‌کای گوند نايه‌ن، نه‌وها وروژاو گورپياگ و باره‌و بار بوو که وه‌کوو ده‌ريايه‌کی پر شه‌پولی ليهاات. رهنکی روخساری په‌ريوو فکريکی مشه‌وه‌ش و تيکه‌لاو جوراو جوراو ميشکی گه‌مارو دا. مه‌ترسيه‌کی ناديار له‌مه: دوو روزه زارا بو دوشيني په‌زه‌کانی نه‌هاتووه، جه‌سته‌و گيانی وه‌له‌رزين خست. خوا نه‌خواستنه‌خوش نه‌بووبیت! يان رهنکه ئيشيکی واجبتری هاتبیته پيش، به‌لام ناخر چ ئيشيک؟ ...

ههر نه‌و مه‌ترسی ناديار، قادری هينايه سهر نه‌و برپاره که زيده له‌مه خوی گيرو نه‌کات، خيراتر بروات بزانی چ رويداوه. به حورمه‌ته‌وه به‌ر ماوه‌کی له خورجين برايم داناوه له جیی خوی هه‌ستا وگوتی:

هاورئ، بم به‌خشه! چونکه به‌ په‌له‌م ده‌بي وه‌دوی کاره‌که‌م که‌وم، ئيجازم پيیده له‌ خزمه‌تت مېرې‌خس بم. له‌وه‌موو لوتف و موحبييه‌تی نيوه و نه‌و ريزو حورمه‌تان پر به‌ دل سوپاس ده‌که‌م و هيوادارم روتريک بتوانم نه‌و موحبييه‌تانه قه‌ره‌بو که‌مه‌وه.

برايم گوتی: وه‌للا پيم خوش بوو که‌ميک له‌ بن سبيهری نه‌و دارانه پشوت دابوايه ئيستا که به‌ تالوومه‌ی فهرموو خودات له‌ گهل!

قادر دهستی خانه خویی کوشی، و باریکه رپی بولای گوندی گرته بهروو رپویی و "بهراز"یش به دوایدا وه رپیکهوت. لهو گرده گچکه، که رپیکای دئی به ویدابوو وهسه رکهوت، چاخیک له ترپویی گرد بهرونشیووی دی چووخواور، چاوی بهکوی ژن وکیزهکانی بیری گوند کهوت که له بهروه ههرواز دههاتن، ههتا بولای میگهل برؤن. قادر لهوان نزدیک دهبووه. یهکهمین ئهستیره هیوا ئومیدی که له تاریکانی دلی چاوی لیدادهگرت ئهمه بوو لوانهیه زارا، له ناو ئهه پوره بییرینه دابیت. له پهجامیتری وان دلی ئهفیندار ئاراو قاراوی سروشتی خوی له دست داو ئهوها به توندی دهستی به لیدان کرد، کهم ما بوو قهلبی راورستی. ئهه تیکئاویشنن وپهشیویی وئالوزیه، بهم هوویه بوو که ئیستا زارا دهبینیت، بهلام چاخیک نزیکهی لیکردن چاوهیکی ئهوها وردو موقه لیشی به بییرهکاندا خشانند و بینی که شوینپییهک له زارا نییه وا تاسیو بلبسین (حیران) بوو، دهتگوت ئهوه ستیلیکیان ئاوی سارد پیداکرد.

بییرهکان که وهسه رگرد دهکوتن بهبینینی کهسیکی بیانی بهزم وگه مهو پیکه نین وعیته عیتیان راگرت ههتا ماندوو نه بوونی لییکه ن، پیکه وه گوتیان:

برا، ماندوو نه بی! خه لکی کوپیوو بو کوئی دهچی؟

قادر به زوانیکی ریزوئی احترام گوتی:

زور سوپاس! ئه من خه لکی "حاجی اوم" بو گوندی (قه لای ره سووسیت) دهچم.

بو مالیی کئی؟

قادر سه رهتا دهیهه ویست راستی بدرکینی، بلام چونکه پیی وابوو که ئه گهر راستی بیژی له وانه یه خه به ریکی له زارا وه دست بینی دهستووچی گوتی:

کارم له مالی حاجی مسته فا ههیه.

ژنیکی دیهاتی ته من چل ساله که له ناوکیژه کان بوو بو پیشتر هات وگوتی:

بو مالی ئه ربابی من دهچی؟ مه گین له توشیان گپراوه ته وه؟ قادر له بیستنی ئهه قسه مات و حهیران ما. نه له مهسه له میوانداری خه بهری هه بوو نه ئهه ژنی ده ناسی. حاجی مسته فا له حاجی اوه، خزمه تکاریکی ئه وه های نه بوو رهنگه له وی رایگرت بیت. له هه ر حالدا قادر که له بیستنی وشه ی (لیگپرانه وه) رهنگی گورابوو ولیکدانه وهی ناخوشی سه بارهت به وی ده کرد، ده جا بو ئه وه که ژنه که بی ولام نه هیلنیه وه، وه لهو نیوه دا ئه گهر بوی بلوی خه به ریکی له وه مهسه له وه دست بینی، گوتی:

نا، گیانه، ئه من نه له میوانی خه بهرم هه یه و نه له لیگپرانه وه. ئه من به خودی حاجیم ئیش هه یه. راستی نه تانگوت ئهه میوان و میوانداری و لیگپرانه وه به چ هوکاریکه؟

خزمه تکار گوتی: حاجی ئهه رپوژانه زور پرکاره و چ کهس بو کاری تابیته تی بولای خوی قه بول ناکات. داوه تی "زارا" خانمه. هه ر له سبه ی را شایی ته واو له گوند دهست پیده کات و ههوت شه و ههوت رپوژ بهر دهوام ده بیت، یانی ههتا رپوژی گوزتنه وهی زارا خانم.

جاریکی دیکه دلّه کوته‌یه‌کی به سام و مه‌ترسیدار وه‌کوو ده‌نگی چه‌کوچ، یان تیلا لهو قسه‌یه وه‌سه‌ری قادر که‌وت. له گوئیسی ئه‌و په‌یقینه ئه‌وها چرژا که دونیا له بهر چاوی ره‌ش و تاریک بوو، ژانه‌سه‌ریکی ئه‌وهای پیوه نووسا نزیک بوو بکه‌وئ. هه‌ر ئه‌و تاکه خه‌به‌ره کۆشکی ئاره‌زو ئاواته‌کانی ئه‌وها ویران و زیرو روو کرد و تیک‌فرماند که ئه‌و ئیدی فکری نه‌ده‌کرده‌وه هیچ کات بتوانی به پینه‌و په‌روو گونده‌لبه‌ست (که‌لته‌کردنه‌وه) سازیکاته‌وه. بیئه‌وی زیده‌تر له‌مه‌تابی رپوه‌ستان و پرسیاری له زور‌وکه‌می مه‌سه‌له‌که هه‌بیت، سه‌ری به‌ئیشاره‌نی مالئاوایی بوخوار دانواند، له‌و حالیدا له گرد شوپ بووه بولای گوند که‌وته‌رئ. بیریه‌کان هه‌تا ده‌میکی خووش که ئه‌و هه‌ر ئاورپیشی نه‌ده‌داوه لییاند ه‌روانی، پاشان به سه‌ر سورمان ریگی خویان گرتنه‌به‌ر.

قادر ئیدی چاره ره‌ش، خوئی له به‌ختی ره‌شی خوئی له ته‌شق ده‌ده‌ی. ژن و مناله‌کانی له ده‌ست دابوو، زارا، ش به یه‌کچه‌لی له بیرری برد بووه، ئه‌وه ده‌هات زه‌ماوند بکات و به بووک بچیت. به‌سته زمان چ فکری ده‌کرد، رۆژیک له‌وانیه زارا، به وی خه‌یانه‌ت بکات، ئاخ‌زارا سویندی خوارد بوو، جگه له وی به هیچ که‌س شوو نه‌کات، ئه‌و به‌ئین و په‌یمانی له سه‌ر ته‌رمی مه‌جیدخان به قادر دابوو. به‌لام ئیستا ئه‌فسووس که به په‌یمان و مه‌رج و شه‌رتی خوئی وه‌فا نه‌کرد، نه‌ک ته‌نیا له کاتی رۆین له حاجیاوه له وی مالئاوای نه‌کرد بوو، لیرش له سه‌رده‌رانه‌ی به بوکچوون بو که سیکی دیکه بوو! به‌و به‌لگه‌و ده‌لیلانه ئیدی زارا، چ ئیلاقه‌و هه‌زی له وی نییه، دیاریدا که قادر له سه‌ر پشک بوونی یه‌کیک له‌و دوو ریگایه، ریگی دوومی هه‌لبژارد بوو که به هه‌له‌ چوو بوو.

به‌سته‌زمان قادر، له هه‌ینی ئه‌و بیته‌کلیفیه‌دا نییه‌تی گه‌رانه‌وه‌ی له سه‌ری دا، به‌لام ئاخ‌به‌ چ رپوه‌ک؟ مه‌گین ئیدی ده‌شیا پله‌ی پیشووی له لای ژنه‌که‌ی نه‌جیب و به شه‌ره‌ف خاوه‌ر وه‌ده‌ست بئینیت؟ ئیدی به چ رپوه‌ چریه‌ک ده‌بتوانی جاریکی تر له چاوه‌کانی بیتاوان و پر له فرمیسی خاوه‌ر بنواری؟ مه‌گین به خیزانی نه‌گوتبوو که ئیدی بوی بووز ناخوات له گه‌ل وی ژیان تیپه‌ر کات، و له زینده‌گی وه له‌مه‌په‌ریک که‌وتوو که خاوه‌ر بو سه‌روئی ئه‌و پیشگریه ریگی نییه؟ مه‌گین بو خوئی خاوه‌ری له مال دهر نه‌کرد بوو.

به کوچه‌و کۆلانی گوندی (قه‌لای ره‌سولی سیت) دا دهر‌وویی. په‌ژیوانی ئیدی چ که‌لکی بو حالی وی نه‌بوو، هه‌نوکه ده‌بوايه هه‌تا ئه‌و جیگایه که ده‌توانیت بیوه‌فایی زارا، وه‌رو بئینیته‌وه و به‌وی به‌سه‌لمینیت که کیژو‌گراوی به وه‌فا له‌م دونیا‌یه وه‌کوو اکسیری کیمایه.

له‌و فاسیله‌دا ریپواریک له سه‌ر سئ ریپان تووشی وی بوو. قادر به وی گوت: کاکه مالی حاجی...

کابرا چاویکی له به‌ژن و بالای نه‌ناسیاو کرد و گوتی: به‌لی کاکه...

ده‌توانی بفرمووی مالی حاجی مسته‌فا له کوئییه؟

له ئاخ‌ری ئه‌و کوچه‌ی روو به روو، ده‌ستی راست، له هه‌شتم.

قادر چوونا و کوچه‌که، له حالیدا که دلّه‌کوته به‌ری نه‌ده‌دا.

قادر چه توونی و دژواریه کی گه وره ی له سهر ریگای خوئی ده بینی، نه و په یقینی له گهل زارا، بوو. هه تا هه نووکه ههر به دواي نه مه وه بوو: که مائی حاجی مسته فای بدوژیته وه، نه مه خودی مه سه له که نه بوو، که ئارووشه ی (ده رده سهری) له دوا دا هه بی، چونکه له ههر که سیکي ئادرئیس ماله ی وی پرسئیوايه، نه ویش له گونده کی که هه موو یه کتریان ده ناسی. چه توونی له مه دا بوو: کاتیک گه ییه مائی حاجی چلون و به چه بیوو به هانه یه ک بتوانی زارا ببینی و بدوینیت. سهر نه انجام، ههر له و چرکه که ده یه ویست بو لای کوچه ی مائی حاجی باداته وه به و نیشانه ی که ریوواره که پییدا بوو له پشته وه ی خوئی ده نگی خشپه یه کی بیست، که پرووی وهر گئیرا هه تابزانی کییه. نه و که رهت و هخت بوو له خوشیان له خو بچیت بکه ویته ههر د. چونکه چه چاوه پروانیه کی نه بوو که شانس به و راده ساناییه، پرووی ره زامه ندی به وی نیشان بدات. به لئی، نه وه ی له پشته وه ی را ده هات زارا، بوو. که له دهر وه بو مال ده گه راوه. نه ویش له به هره و نسپوه ی چاوه پروان نه کراو، یانی: له ببینی قادر، نه وها شاگه شکه و گه شاوه و وه شوق هات، که هیند نه مابوو هاوار کات. ههر دوو تووشی حالاتیکی نه وها دلّه خورپه و وروژاو بوون که بو لئیکدانه وه نابیت و له تاريف نایه. قادر که نه یه ده زانی چه بکات و چه بلیت ده می کرده وه هه تا هه سستی قزقز کولییوی دهر بری، بلام زارا ده می گرت و به ده نگیکی نه رم و لاواندنه وه که له گوئیچکه ی شوان ناوازه ی داوه به وی گوت:

قادر گیان، لیره رامه وه سته که پر مه ترسییه، رپوژ ناوا له ره خ کانی دهر وه ی دئ چاوه پروانم بکه.

قادر ده سستی به نیوچاواي خویدا کئیشا وه کوو وه ی ده یه ویست بزانی که نه وه ی ده ببینیت و ده ببیسیت به وشیاریه، یان له خه و دایه. چاخیک له و حالاتی بلبسین (هه ریه ت) بوراقبوون و تاسان سهیری خه یالات و هه دهر کهوت زارا ئیدی له کوچه نه بوو. شوانی مه زلووم نه وه نده له خوئی بیخه بهر ببوو که هه تا نه یزانی که زارا چوو کام مال. ته نیا ده نگی فرشته ئاسای وی هئیشتا له گوئیچکه ییدا دهر زینگاوه که گوتبووی: "رپوژ ناوا له قهراخ کانی دهر وه ی دئ چاوه پروانی بکات".

ئیشتا له قسه که ی زارا حالییوو که راوستان له سهری کوچه مه ترسیداره، نه مه بوو له وی گه راوه و ریگای دهر وه ی ناوایی وه پیش گرت. له ریگا له چه ند که س نیشانی کانی دهر وه ی دئی پرسیار کرد له ئاکامدا نه وه ی دوزیه وه. نه و بهری کانی باغیکی گه وره ی ترئی لیبوو که رپوژی ناونجی به هاری تیشکی سه بر و خوشره نگی خوئی له گه لا جوان و ناسک و شهق تورتی داره کان میو ده دا. هه تارپوژ ناوا هئیشتا زوری به بهر وه بوو قادر بو وه ی که س نه ببینیت بو ناو باغ چوو. به رازی سه گه که شئی له گهل خوئی دابوو. قادر له بن دیواری له ژیر سئیه ری داره کانی میو بوئی راکشا و ههر وا که له دهریای فکرو خه یالاتی جو راجور نومق بوو خوئی به چاوبرین ئاسمان خافلاند. سه گه که شئی هیندیک ویوه تر سهری له سهر ده سته کانی داناو بوئی خهفت.

مالوئیران و مه زلووم قادر، شه وی پیشتر دوو ساعات نه نوستبوو و نه و شووش دیاری نه ده دا که کات به وه خه بهر بوون یان به نوستن تیپه ر ده کات. نه مه بوو که کاتیک له بن دیواری باغ لاقی راکئیشاو بو درئیز بوو به ره و دریای شه پولاوی خه یال سهری هه لگرت و رپویی و خه و رپاندی. دیاره ماندوو بوون و کویره وه ری و په ریشانی وخه م و دهر دو کولیش هوکاریکی دیکه بوو که نه و ئاتاجی به خه و پیدا کرد بوو. له و حالاتیدا خه ویکی پر مه ترسی بینی: له خه و دا بینی که له گهل زارا له قهراخ دهریایه کی بووش و پانوو به رین راوه ستاوه و ههر دوو کیان به سهر سورمان له شه پوولی به گوره و نارپه ته لئیدر وی دهر وانن و به لئی نه بوو

بوچی زارا خوئی لهو دهریاهاویشته و شهپۆل ئهوی راداو له گهڵ خویمان برد. قادر که دوخی پر مهترسی زارای ئهوها بینی دهست و جی خوئی له ناو ئهو شهپۆلانه هاویشته ههتا کوو دلبرهکهی رزگار کات، بهلام ههچکامیان نهیاننوانی به سهر ئاو، بگهڕینهوه. مهزلووم قادر لهو تهماشگه مهترسیداره لهو خهوهی نهحس و شووم راپه‌ری وچاوه‌کانی هه‌لپشوت و هه‌لینا، به‌لام هه‌یشته نوێژی شیوان نه‌بوو. به‌راز له کن وی سهری له سهر دهسته‌کانی دانابوو. کاتیک قادر له جیی خوئی هه‌ستا ئه‌ویش سهری هه‌لیناو به روانینیکی تایبته له خاوه‌نه‌کی روانی.

قادر، سه‌بر سه‌بر بو قه‌راخ کانی چوو، و ده‌یزانی که هه‌تا هاتنی زارا و په‌یقین له گه‌ل وی ناتوانیت چ بوچوونیکی سه‌بارته به ژبانی دوا رۆژی خوئی هه‌بیت. چاخیک گه‌یشته ره‌خ کانی چه‌ند ژنی بینی که بو بردنی ئاوو پر کردن گۆزه‌کانی خویمان سه‌رگه‌رم بوون. قادر ئاوی لیخواستن به‌کیک له ژنه‌کان جامیک له ئاوی کانی پر کردو وه‌دهستی قادری دا.

رۆژ ئاوابوو. ده‌ورو به‌ری کانی ورده ورده ده‌هات چۆل ده‌بوو، ساعه‌تیک له شه‌و چوو بوو، ئیدی چ گیان له‌به‌ریک له وی نه‌ده‌بیندرا. زارا ده‌رنگی کرد بوو. هه‌ر چه‌ند شه‌و تاریکتر ده‌بوو قادر ئه‌ونده تووشی دل‌ه‌راوکه‌و نیگه‌رانی و دل‌ه‌خۆریه ده‌بوو. تاریکایی سه‌رانسه‌ری گوندی "قلای ره‌سوسیت"ی له باوه‌شی سامداری خوئی گرتبوو.

کاتیک که پۆشه‌کاوی وشیاووی قادر به هوی نه‌هاتنی زارا به ئاخیرین پله گه‌یی، و به‌راستی دیسان خه‌یالیکی کریت له میشکی ده‌خولاوه، نه‌کا کیزه‌که فریووی دابیت. مره‌یه‌کی سه‌بری به‌راز، ئه‌وی وه‌خۆ هیناوه. ره‌شایه‌کی به له‌رانه‌وه، تاریکایی شه‌وی قه‌لشان و بۆلای کانی ده‌هاته پیش، هه‌تاگه‌یه چه‌ند هه‌نگاوی شوان. زارا بوو! بانگی کرد قادر، ...

زارا ...

ره‌شایی بیئه‌وی به‌خوئی بزانی خوئی له باوشی قادر هاویشته، وه‌ره‌دوک ده‌ستیان به لیپرسینی به‌کتر کرد. زارا، پرسیری کرد: ئه‌تۆ لیره چ ده‌که‌ی؟ چلۆن بوو که بو گوندی مه‌هاتی؟ قادر وه‌کوو منالیکی گچکه که زه‌رگه‌ته پییوه دابیت، له دلی خویدا هه‌ستی به ئیسیکی زۆر کرد و له‌ولامدا گوتی:

چلۆن زارا؟! یانی نه‌ده‌ویست که ئه‌من به دواتدا بئیم؟ ئه‌من هاتم که تۆ ته‌کلیدی من دیاری بکه‌ی، هاتم پیت بلیم که ئیدی تاقه‌تی بیوه‌فایی تۆم نییه، بو رزگاری خۆت له ده‌ست ئه‌و کویره‌وه‌ریه و بی بیوه‌فایه‌ی تۆ چاره‌یه‌کم جیا له خۆ کوژی بو نه‌ماوه‌ته‌وه. هاتم به تۆ بلیم که تۆ ریزو حورمه‌تی ئه‌وین و ئه‌قینداری و موحیبه‌ت نه‌گرت و قه‌ول و قه‌رارو په‌یمان‌ه‌کانی مبارگ و پیرۆزی خۆت له ژیر پیناوه. خولاسه هاتم به تۆ بلیم ئه‌گه‌ر ده‌ته‌هوی ده‌ست له من بکیشیه‌وه، باشتره به ده‌ستی خۆت ئه‌من بکوژی.

زارا سهری راوشاند و گوتی:

قادر، گه‌مه مه‌که. پیم بلی له گه‌ل خیزانت چیت کرد؟

چیت ده‌وی بیکه‌م، ئه‌وم له مال ده‌رکرد و بوخۆم به‌دوای تۆ دا هاتم.

- یانی دلت پیمان نه‌سووتا که کاریکی ئه‌وه‌هات کرد؟

- دلّی من سەردەمیکی دورو درێژە که ئیشقی ئاگرینی تۆ سوتاندوبیەتی
وکردوبیە،خۆلەمیش،خۆلەمیشیک که ئیدی ئاگر ناگرئ.
- زارا سەردەمیک بێدەنگ بوو پاشان بێدەنگی شکاندو گوتی:

قادری پێنەزان،بۆ ئەتۆ ئەمن بە بیوفا دەزانی؟ مەگین لە من چ بیوفا یەکت دیوہ که تۆمەت لەمن
دەدە؟

قادری، ئیدی چیت دەویست ببینم: رۆیشتی مائناوایت لە من نەکرد،وادەت دا که شەریکی ژیانی من بئ،
بیستوو مە که میردت کردوہ.

ئەمن مێردم کردوہ؟ ئەتۆ لە کوئ ئەم قسە دەکە؟ دیسان دەتەهوی تۆمەتم لێدە؟

لێرەم زانی که داوہتی تۆیە و حەوت شەو حەوت رۆژ شایبی و هەلپەرکی لەگوند دەکرئ. ئەمنیش ویستم
خۆم بەتۆ نیشان بەم و پەیمانەکە بەدرۆ لەگەڵ منت بەستبوو وەرپوت بێنمەوہ.

ئەتۆ لە هەلە دای قادر. قەولوو قەراری من درۆ نییە. ئەمن لە پێشدا فکری ئەو مەسەلەم کرد بوو بربارم
گرتبوو ئەگەر ئەتۆ بە دواي من دا بۆ ئێرە نەبیی، ئەمن حازر بە بوکینی نەبم و بۆخۆم بۆ "حاجیاوہ" بێم.

راست دەلنییت!؟

هەلبەتە که راست دەکەم. شایەدی من، ئەو جلوو بەرگی منە، که لەو خورجینە دایە و لە گەڵ خۆم
هیناوە.

قادری لەو تاریکانی ئەنگوست لە چاوی شەو دا، هەستی کرد که زارا شتیکی بە دەست وەبیە، کاتیکی بە وردی
لێی خورد بۆوہ، خورجینەکە ناسیەوہ. دەستی بۆناو خورجین برد، که میک نان و چەند هیلکە کۆلاو
بەریک رۆنی کەرە و دەست هات و تیگەیی ئەمە بژیوی ریگایە. لە سەرەوہی وان شتیکی دیکەش لە
پریشەبیە کدایە و پێچرا بۆوہ، قادر نەیزانی چییە و لە زارای پرسیار کرد که ئەوہی لە ناو پریسکە دایە
چیە؟. زارا پەرۆکەکە لە خورجین هینایە دەرو دایە دەستی قادری هەتا بۆخۆی بیکاتەوہ بزایت چی
تێدایە. قادر دەسماي کردوہ بەسەر سورمانەوہ خەنجەریکی تیدا بێنی. بە مات و حەیرای گوتی ئەوہ
چیە؟

زارا، ئەو خەنجەرەت بۆ هیناوە؟

گوتم که بربارم گرتبوو هەر ئەم شەو بۆ "حاجیاوہ" بە دواي تۆ دا بێم. ئەو خەنجەرشم هینا که ئەگەر
پێویست بوو! هەتا ئەو جیگایە بۆم دەلوئ و لە دەستم دئ، لە سەر و سینگ دوزمنی رۆکەم. ئەگەر بۆشم
بۆزی نەخوارد و نەمتوانی، ئەوہی لە سینگ خۆم رۆکەم.

قادری لە وەرە بەرزو غیرەتی ئەو شێرە ژنە، مەلائیکەبیە، لە حالیکدا واقعی وەرما و کاری لیکرد، دوايی
ئەوہ، دەستی ماچ کرد و لێی پرسی:

ئێستا پێم بلئ چ وەخت دەتەهویست بۆ کن من بئی؟

گوتم ئه وشه و؟

ئه وشه و بېگومان؟

هه لېه ته ئه من ده هاتم لير را هه تا حاجياوه له ريگاي چوار ساعت پتر نيبه. ئه من ده متواني بو
نيوه شه و خوم بگه نيمه وي.

دهي حازربه با وه پي كه وين؟

هه لېه ته حازرم، زووبه بابروين. ئيدي جيگاي دوو دلې و خو گنخان نيبه.

قادر وه كوو كه سيكي كه خه ونيني بيه كجار خو شي بيني بيت نوم له شايي و شايه خانه هه ر بسكه ي
سميلي ده هات. به خته وه ري به ئيقبالي له بهر چاوي وه كوو كو شكيني به رزي ده نواند، كه خو ي له سه ر
قوتكه ي وي را وه ستابي و زاراشي له ئاميز گرتي بيت. ئيستا خو ي له يه كيك له خو شبه خترين و به شانسترين
گيانداري سه ر گوي زه وي داده نا، چونكه به ياني وه ختيك له حاجياوه وه ري كه وتبوو فكري ئه وه بوو كه چون
بوي بووز بخوات زارا بيني ت، و هه نوو كه ئه و به يانه ي گه ياندو ته شه و نه يده تواني با وه ر بكات كه نه ك
ته نيا به شيوه يه كي زور هاسان و سانايي زارا ي بيني بوو به لكوو ئه و ره دووي كه وتبوو له گه ل خو ي
ده برد. له هيج كام له چيرو كه كاني دلداري و ئه قينداري هه تا ئه و چاخ به گويچكه ي قادر گه يبوو، ماوه ي
نيوان ئاشقه و ماشقه ئه وها كورت و بيده رده سه ر نه ببوو. سه ر ئه نجام كاتي ك كه زارا گوتي:
"زووبه، وه ري كه وين، ئيدي جيگاي دوو دلې و خو گنخانن نه بوو" قادر پيچه سيا كه نابي خو ي بگيزريني.
خورجيني زارا ي هه لگرت، خه نجه ري وي شي له بهر شووتك رو كردو له گه ل زارا له و جاده يه ي كه له پشت
باخه كان تري بو لاي گرده كان ده رو يي ريگايان گرته بهر، به رازيش به دواي واندا وه ري كه وت.

قادر گيان، ئه من نه مده ويست مي رد بكه م، به لكوو ده يانه ويست ئه من به زوري به لاويك له كوره ماقولوو
به سامانه كاني "كلبه ره زاخا" به شوو بدن. ئه من پيم وايه له و جو ره په يقينانه كه بو هه ر دووكي ئيمه
خه ماوي ده رد هينه ره چاو پوشي بكه ين و له فكري ريگا رو يشتني خو مان دابين، كاتي ك گه ينه شويني
خه سانه وه پشووي ئاسوده يمان هه لكيشا، ئه من له نوو كه وه هه موو شتت به ورد ي بو ده گيرمه وه. پيم بل ي
بزانم ئه مه چ ريگايه كه، كه ئيمه وه پيشمان گرتبووه؟ چونكه ئه مه جاده ي حاجياوه نيبه. مه گين ئيمه
نامانه وي بو حاجياوه بچين؟

حه ق به زارا بوو. ئه و ريگايه، ئه و ريگه نه بوو كه به ياني قادر به ويده اتبوو و خودي زارا ش له كاتي
كوچ كردن بنه ماله كه ي پييدا هاتبوو. له بهر ئه مه كيژو له كه ئه و ريگه ي نه ده ناسي و له خورا نه بوو كه
دوو دل ببوو. به پيچه انه ي وي قادر هه موو ريگا كاني ده ورو پشتي "سيمينه رود ي" له سه ر ده مي منالي
بين ي بوو، و ده ناسين وه هه تا گشت كو يره ريگا كان، سرو شتبه كه به و ريگاش به له د بوو. ئه مه بوو كه زارا ي
له و بابته وه دلنيا كرد به وي گوت:

زارا گيان، خو ف مه كه. ئه م ريگايه به كيوي "لقلقاسي" ده لكيت. له وي جاده كه خواره پيچه ي ده داتي و له
باكووري ئه و چپاي رازاوه ده چپته "نار دال" و "چاييرو" "ميرگه شه" و "سريلناوه"، له وي ده بيته دوو ريگا:
يه كيان راسته وخو هه تاپشتي ميشه لاني سريلاوه ده روات، و ئه ويديكه روو به روژ هه لات به قه راخ سيمنه

رود ده لکښت، و له ويرا هه تا قه راخ حاجياوه، به ره وپيش ده چیت. به راستی زارا گیان، نه تۆ قه ت ناوی کښوی (لقفا یسی) ت بیستووه؟

به لئ، که متا کورتیکم له و باره وه بیستووه، به لام به درستی ناتوانم بلیم چیه و چ جور به نده نه که.

نازیز گیان، هه تا دو ساعه تی دیکه ده گینه وی، هه ست پیده که ی که به راستی نه م چیا به چنده هه نتیکه و سهر سور هینه ره. نه و کښوه گچکه و ته نیایه، که ده وره و پشتی هه تا سی کیلومتر پیده ست و چیمنو و شینا ورده. بوخوشی وه کوو له نگه ری یان (مه جوحمه) که له سهر کۆله که یان دانا بیت. ریگایه کی باریکی هه یه که له داوینی نه ستونده که، هه تا به زرای سیمنه رود ده روات. کاتیک چوویه سهری بوئی گۆله کانی سروشتی و شینا وردی سروشتی و ریحانه کان بوخوش کښوی و شتی تر مرؤف مه ست و سهر خوش ده کات، نه و له نگه رییه، له راستیدا هه مان چیا به، به لام قیته کیکه که له دشت ته رازو راست تره. کانی ناوی روون و ساف وهک چاوی قرژالیشی هه یه، که پپی ناو پرژینی سه وزه و گۆله کان ده کات. له سهره وی نه و له نگه رییه ی پان، ته ماشه گه ی وا وه بهر چاو ده که ویت: له باکوور بو باشووری سیمنه رود، وه کوو قه بیتانیک زبوه، که له چنده شوین پس و بر بر کرابیت. نه و به شبه شه، نه و شوینانن که جه نکه له کانی چر و پر و تیکسرما و ویشکی پانایی چه م له بهر چاو ون ده کات. گه لیک ناوایی له چوار لایه نی وی ده بیند ریت: له قه راخ سیمنه رود، له ناو داره چنارو میشه لانه کانی بی، گوندی "قارنجه" ده بیند ریت. خواره و تر له قارنجه، گوندی "حاجیاوه" وه بهر چاو ده که ویت. له لای باکووری رۆژناوا کښوی به تاق هه لکه و تووی وینه مانگیله ی به کشه وه دیته بهر نه زهر که گوندی "سریلاوا" له داوینی وی هه لکه و تووه. له لای باکوور، له داوینی نه و چیا به ی که له قه راخ جاده ی سریلاوا، بو قارنجه، ده ست پیده کات، ناوایی "عه ولاباد" ده بیند ریت. پشتی کښوی سریلاوه، "پیروهلی باخ" له ده هه نگاوی شوینی دانیشنتی ئیوه به ره زه کانی ترئ دینه بهر چاو. به لئ ته وای نه و دیهات به باخ و سه زه جات و شینا وردو چیا و گه لئ و جاده و چه م له سهر نه و له نگه رییه، ده بیند ریت.

له سهر و به ندی به هار، کاتیک که بازار هه و تووانه ی "وه باغ که ندی" ده بیته وه و گاو و شوانه کانی ده ورو بهر میگه له مه ره و گاو چیل مانگاو ناژاله کانی خو یان بو فروشتن بو وی دینن، کیژان و کورانی نه و دیهاتانه ش که زور به ی له گه ل میگه له کان یان بو ترؤپی نه و چیا به دین، بو لوتکه ی نه و کښوه ده چن. ، داوتی ره شبه له ک ده گرن و شایی ده که ن. نه من بو خوم ده یان جار له وی داو ه تم کردوه. به راستی زارا گیان، نه گه ر بزانی که له وسه رده مدا که راسی ره نگاو ره نگی کیژان، به جلو به رگی جوان و لاوان له ناو نه و گولانه ی دلگرو بوخوش چیا، چ ته ماشه گه ی جندی و دلرا کیشی پیکدینن له خوت بیخه بهر ده بی و له نه دازه به دهر سه سورماو، به نه فهرین گوتن جله وی ده سه لات له ده ست ده ده ی، له و بییه که نه فینه کانی ناسایی و پاک و خاوین گونده بییه کان به و هه مو و جوانی، هه بووی له زه تی سروشتی خو یان دینه کایه. له و بییه که روخساره کان له نه فین یان له شهرم و حه یا ره نگ و بیچی لاله کانی سروشتی و کیوی به خو یانه وه ده گرن! له و بییه که قادر کانی ناشق و زارا کان هه لده که ون که شه پ له ژیان و دارونه داری خو یان ده ده ن!....

لیرؤکانه زارا، ده ستوجی قسه کانی قادری بری و به حالیکه نیگه ران گوتی: قادر باش گویرا گره، ده نگیک له پشته وه دئ، ده زانی نه مه ده نگی چیه؟

هەر دووک ئاوریان وەپشتە وەداو، قادر بە دیقەت گۆیچکەى هەلخست. بەرازیش کە هیندیک لە پێشتر دەرۆیی لە پەر پراوستا و گویەکانی مووت کرد. شەو بەرادیەیک ئەنگوست لە چا و بوو کە لە دوو قە دەمی شتییک لێک نە دەکراو. هەورەکانی رەش و بۆلێل بەری میچی ئاسمانیان گرتبوو، بەرادیەیک تاریک و تروک بوو کە کەمترین ورشە و ترووسکە یەک لە چ شوینیک نە دەبیندرا. دەنگییکى وەکوو دەنگی وەیککەوتنی وەرکە بەردو لە دوورو دەبیسترا، قادر دەستی زاراسی گرت و گوتی: زارا، ئەم دەنگە دەنگی پێی هەسپە. وەداوای ئیمە کە و تونە. زارا، گوتی: ئەم هەر سەر تا تیگە یم کە شوینی ئیمە بیان هەلگرتوو.

بە شانس شەو گەلێک تاریکە، ئەگەر ئەم سەگەى لە عەنتیمان لە گەل نەبوایە ئەمە بە باشی دەمانتوانی خۆمان وەشیرین. بەلام لەمە دەترسم کە بەراز ئاشکرمان بکات ریسە کە مان لیببیتە وە خوری. دەنگە کە هەر چرکە زیدەتر دەبوو دلە خۆرپە و پەشیویو شەلەزانی ئیمەى زیدەتر دەکرد. قادر دەستی زاراسی گرت، زۆر بە گورج و چابکی لە جادەیان لادا بۆ لای گەلیەکی بچوک کە لە لای چەپەو هەلکەوتبوو سەر بەرەژێروە بوون. بەرازیش بە داواندا رایدەکرد، بەلام هەر چرکە گۆیچکەى مووتتر دەکرد و ئاورى دەدا یەو. لە خوارەو هەى گەلی گاشە بەردیکی گەورەى لیبوو کە قادر و زارا لە پشتی وی خۆیان وەشارد و بەرازیان توند گرتبوو هەتا نەچیت و نەوەرێ. بەلام حەیانى بلەو و زو (بیاچارولە جووچ) پێچەقین کاتییک هەستی کرد کە دەنگی سمى هەسپان لە سەرەو دەیت خۆی لە دەستی قادر راپسەکاند و دەستی بە وەرپین کرد. قادر هەر چەند حەولیدا نەیتوانی پیشی بگری و بیدەنگی کات بناعیلاجی خۆی بۆ رووداو ئامادە کرد. خەنجەرى بە رووتی لە بن پشتبندی هینادەر. زارا هەستی پیکرد کە مێک دەترسێ و قادر لە لەرزینی لەشى گراویە کەى بە دلە خۆرپەى وی گەیی، دەستی بە لاواندەو هەى وی کرد. هەر دووک سوار لە جادە بە سەر رەو دەهاتن. لە دەنگی وەرپینی سەگى قادر هەر دووئەسب رەوینەو، یەکنیک لە سوارەکا بە ویدی گوت:

مەحموود نەمگوت دەیانگینى! ئەو سەگابانە، لیرۆکە، لە ناو ئەو گەلیە خۆیان حاشار داو. زووبە بەرەو گەلی لیبخۆرە! دەبێ هەر دووکیان بکوژین و تەرمەکانیان لە گەل خۆمان بەرین.

زارا ئەو دەنگەى ناسی بە سرتە بە قادری گوت:

بۆخۆیەتى.

کە؟

دستگیرانم، هەر ئەو کەسەى کە دەیانویست ئەم بەدەنە وی.

قادر گوتی: زۆر باشبوو. ئینشاللا بە زیندویى لیرە ناروات.

دوو بارە دەنگ بەرزبوو کە پرسی:

مۆحموود، تەفەنگت سوارە؟

بەلى ئاغا، دلنیا بە!

هەر دوو سوار هاتنه ناوگه‌لی. به‌راز ده‌وری سواره‌کانی گرتبوو ئه‌ویش به وه‌رین ئامبه‌ئۆزی ئه‌سپه‌کانیان بوو. ده‌نگی سمی هه‌سپه‌کان له ناو ورکه به‌رده هه‌ر دهم زیده‌تر له گوئی زاراو قادر ئاوازه‌ی ده‌داوه. هه‌ر دوو هه‌تا راده‌یه‌ک دانیابوون که تاریکی شه‌و خۆشاردنه‌وه‌یان له حاشارگه هه‌تا ده‌میک وه‌ختی سواره‌کان ده‌گرئ، پاشانیش ئه‌گه‌ر دیتراوه‌وه به سه‌ر که‌وتنی خۆیان هیوادار بوون. جارێکی دیکه ده‌نگه‌که به‌رزبووه که‌گوتی:

مه‌حموود ئه‌تۆ که‌میک بۆ خواره‌وتر برۆ به تاییه‌ت قولایی گه‌لی به وردی بیپشکنه‌وه!

مه‌حموود که یه‌کێک له‌و دوو سواره بوو، له سواره‌که‌ی دیکه دوور بووه خه‌ریکی گه‌ران بوو. سواره‌که‌ی دیکه له نزیکه‌ی گاشه برده‌که که حاشارگه‌ی دوو ئاشق و دڵدار بوو ره‌ت بوو. ئه‌گه‌ر قادر تفه‌نگ یان ده‌مانچه‌ی پێبوایه، ده‌یتوانی که‌لکی لێ وه‌رگرئ له‌و فاسیله‌دا ئه‌سب یان سواره‌ی بنگیوی، بلام به داخه‌وه جگه له خه‌نجه‌ریکی رپوت چه‌کی دیکه‌ی نه‌بوو. پشوو له سینگی‌دا خواره‌وه به‌رازیشی رپینوینی کرد هه‌تا ده‌توانی وا بکات، به‌راز به چاو نه‌ترسی هی‌رشی بۆ سوار ده‌برد هه‌سپه‌که‌ی ده‌گرت. جارێک به‌راز که‌وته به‌ر سیرو ته‌قه‌ی لیکرا به‌لام به خۆشیه‌وه وه‌به‌ر نه‌هات. سه‌گه‌که به‌ دوای فورسه‌ت ده‌گه‌را هه‌تا کارێکی بکات. ئه‌م سه‌گه هه‌تا ئیستا چه‌ند جار به ته‌نیایی گورگی خنکاند بوو و رپگای سوارانی گرتبوو، له‌به‌ر ئه‌مه به ئه‌زموون بوو ده‌یزانی چلۆن دوزمن خافلگیر بکات. به‌راز، به‌قه‌لمبازیک خۆی گه‌یاند هه‌ر گاشه‌به‌ردو له وێرا وه‌کوو شیرێکی برسی خۆی هاو‌یشته سه‌ر سواره‌که. سوار به هه‌لمه‌تی ئه‌و زه‌بره له هه‌سپ به‌ر بووه‌وه له خۆلوو خۆل گه‌وزی. ئه‌سه‌به‌که‌شی به توندی ره‌ویه‌وه بۆ لایه‌ک ده‌رپه‌ری، و تفه‌نگه‌که‌ی بۆ لایه‌کی تر له ده‌ستی په‌ری. جه‌سته‌ی سوار به‌د به‌خت له نزیکه‌ی حاشارگه‌ی هه‌لاتوان، له بن جه‌نده‌که‌ی قورسی به‌راز ده‌ست و پیی لیکده‌دا. قادر هه‌لی به‌ فه‌ورسه‌ت زانی ده‌سته‌و خه‌نجه‌ر هه‌لیکوتایه سه‌ر. سوار هاوارێکی ترسه‌نۆکی له سینگی به‌تال کرد و دوای یارمه‌تی له ها‌قاله‌که‌ی کرد، له‌و به‌ینه‌دا ده‌مانچه‌ی له به‌رپشتیندی ده‌ره‌ینا هه‌تابه‌ وی به‌رگری له خۆی بکات. قادر ئاگاداری بوو، به چوست و چالاکی ئه‌و ده‌سته‌ی که ده‌مانچه‌ی پێبوو گرتتوو گرت، لوله‌ی ده‌مانچه له نیوان قامه‌که‌کانی قادر روو به ئاسمان ما‌بووه، گولله‌یه‌ک ده‌ر چوو، بلام کار تیکه‌ر نه‌بوو، له به‌را به‌ردا خه‌نجه‌ری قادر هه‌تا ده‌سکه‌که‌ی له سینگی گوله‌ هاو‌یژ چوو بوو خوار هه‌لی‌د رپوو. ناله‌یه‌کی له ئه‌وکی بریندار هاته‌ ده‌ر. له‌و کاتدا گوله‌یه‌ک ده‌ر چوو ناله‌ی به‌رزا به‌گوئی گه‌یی، به‌راز چوو بوو که سواره‌که‌ی دیکه‌س به‌ دردی ئه‌وی هه‌ول به‌رئ، به‌م گوله‌ وه‌ده‌ستی که‌وتبوو، فه‌قیره ده‌شه‌لی و ده‌یلوراند.

مه‌حموود کاتیک خۆی گه‌یاند هه‌ر جه‌نده‌کی ها‌قالی که زارا تفه‌نگی سواری برینداری له هه‌رد هه‌لگرتبووه به‌ قادری دا‌بوو. چه‌مباری تفه‌نگ پر له‌گوله‌وه له سه‌رپێ. دوو دژمن یه‌کتریان نه‌ده‌دی، به‌لام هه‌ستیان پێده‌کرد که لیکتر نزیک بوونه. ئه‌وجار یه‌کیان سواره بوو یه‌کیان پیا‌ده، ئه‌وه‌ش بلی‌ن که سوار له‌گه‌ل ئه‌سه‌به‌که‌ی له‌و شه‌وی تاریکدا ئامانجی دیاری کراوتر، بۆ تیرهاو‌یژی پیا‌ده بوو. هه‌ر دوو به خه‌یالی خۆیان تفه‌نگیان لیکتر به‌تال‌کردو پیک وه‌نا، تفه‌نگ هاو‌یشتن له کاتی شه‌وی زۆر تاریک فایده‌ی نییه، مه‌گین وه‌ختیک که ئاماج نزیک و دیاریکراو بیت. به پێچه‌وانه، وه‌ده‌ست هیانی ئاکام په‌یوه‌ندی به‌ بخت و شانس و ئیقبال هه‌یه. هیچکام له‌و دوو ئامانجه بۆ ئه‌ویدی نه‌ده‌دیترا. به‌و لیکدانه‌وه‌یه، ئامانجی قادر زۆرتر بۆ وی له شانس دا‌بوو، گوله‌ی وی سواری پیکا، به‌لام گوله‌ی سواری ئه‌وه‌ی نه‌پیکا، په‌نگه ئه‌و شه‌و به‌خت له‌ گه‌ل قادر بوو.

هەر دوو هه‌لاتوو هه‌ر به‌و جۆره‌ی که هه‌یوادار بوون ئه‌و شه‌وی به‌ سه‌ر دوژمندا سه‌رکه‌وتوو بوون، به‌لام به‌رازی فه‌قیر برینداربوو و ده‌شه‌لی.

هه‌لاتوه‌کان گه‌رانه‌وه سه‌ر جاده‌و توندتر له‌ به‌ری رینگایان گرتنه‌ به‌ر. قادر چونکه ده‌یزانی که به‌راز ئیدی هه‌یزی رینگا روینی له‌ گه‌ل وان نییه‌ ئه‌وی به‌ باوه‌ش هه‌لده‌گرت و هه‌تا سه‌رده‌میک ده‌ییرد، به‌لام بوخۆی ماندوو ده‌بوو ناچار له‌ هه‌ردی داده‌نا، سه‌گی به‌ وه‌فا به‌ شه‌له‌ شه‌ل به‌ دوا‌ی خاوه‌نه‌که‌ی دا ده‌رۆیی. جاروباره‌ش که شوینیکی باش و لاتهریک و ئارام و بیده‌نگیان بو و چان وه‌ده‌ست ده‌که‌وت بو خۆی له‌ گه‌ل به‌راز خۆیان ده‌سه‌سانده‌وه، له‌ دوا‌یی سه‌سانه‌وه دیسان قادر سه‌گی له‌ قه‌لانده‌وش ده‌کرد و ده‌که‌وتینه‌ رینگا. کاتیکی قادر هه‌ستی کرد که دوو قامکی ده‌ستی چۆپه‌ی ده‌سووتیته‌وه، پاشان بینی که ده‌ستی چۆپه‌ی ته‌ر بووه هه‌ر چرگه‌ ئیش وسوتانه‌وه‌که‌ی له‌ زیده‌ ده‌دات. ئه‌وجار هه‌ستی پیکرد که خویینکی زۆری له‌ به‌ر رۆیوه، زانی که گۆله‌ی ده‌مانچه‌ی ویکه‌وتوووه. ده‌ست و جی تیتۆلیکی له‌ قه‌فی پشتبینه‌که‌ی دراندو ئاگری تیبهرداو کردیه‌ سووتوو به‌ یارمه‌تی زارا له‌ سه‌ر برینه‌که‌ی داناو پیی برژانده‌وه‌و به‌ستی، لاقی سه‌گه‌که‌شیان ئه‌وها برین پیچ کرد.

له‌ ته‌واوی رپیرپیندا زارا به‌ شیوه‌کی پۆشکا و تاساو له‌ سه‌رگه‌ردانیدا نووقم ببوو قسه‌ی نه‌ده‌کرد، هه‌ر چه‌ند بو دوومین که‌رته‌ بوو له‌ پیلان رزگاری ده‌بوو له‌ بلا‌ی مێرد کردن نه‌جاتی ببوو، به‌لام فکری دوا‌رۆژی قادر تووشی نیگه‌رانی کردبوو. قادر له‌ بیده‌نگی وی دلته‌نگی و بیواز بوونی پرسی:

زارا، بوچ بیده‌نگ وماتی و قسه‌ ناکه‌ی و چ نایی؟ له‌چی فکر ده‌که‌یه‌وه؟ هۆلۆی؟

به‌لی نیگه‌رانم له‌مه‌ فکر ده‌که‌م که تو ئه‌مشه‌و تووشی تاوان و گوناخیکی گه‌وره‌ بووی که وای بو ده‌چم دوا‌رۆژیکی زۆر خه‌راپی به‌ دوا‌دا دی. به‌لام له‌ به‌را به‌ردا له‌مپه‌ری سوومت له‌ سه‌ر رینگای خۆشبه‌ختی خۆمان هه‌لگرتوووه. به‌لام پشپوینی ئه‌و سه‌ر که‌وتنه‌ی برووسکه‌داری ئه‌و شه‌و زۆر ئارووشه‌و ئاسته‌م و پر رهنج و کویره‌وه‌ری لیده‌که‌وتیته‌وه. یه‌خه‌ی مه‌ به‌و ساناییه‌ به‌ر نادا و ده‌بی هه‌تا ده‌توانین بۆی پاکه‌ین و خۆمانی لی‌ ده‌ربازکه‌ین. قادر په‌رسفیکی به‌و قسه‌ نه‌داوه، وه‌ک ئه‌وه‌ی دوا‌رۆژی ئیشی ئه‌و شه‌و به‌ بوچوونی ویش خاو کیش و پر ده‌رده‌ سه‌ری ده‌نواند. بوخۆشی ده‌یزانی که بنه‌ماله‌کانی مه‌زنان و ماقولان له‌و تاوانه‌ی که ده‌رحه‌ق به‌ بنه‌ماله‌که‌یان کراوه‌ واه‌ سووک و سانایی ده‌ستی هه‌لناگرن.

لای نیوه‌ شه‌و بوو که قادر و زارا، له‌ گه‌ل سه‌گه‌که‌ی به‌ هه‌زار زه‌حمه‌ت خۆیان گه‌یانده‌ گوندی حاجی آباد. که‌له‌ شیره‌کانی بیوه‌خت بانگه‌ر (فیقله‌قوو) بیان ده‌کرد، سه‌گه‌کان ده‌یانلوورانوو ده‌وه‌رین...

قادر، زارا-ی له‌ چه‌ند کۆلان تیپه‌راند هه‌تا له‌ ئاکامدا ئه‌و ریبوارانه‌ی دل بریندارو ماندوو له‌ کۆچه‌یه‌ک راه‌ستان. ده‌رگا گاله‌ بوو. قادر چه‌ند جار له‌ ده‌رکه‌ی دا، چاریگه‌ کاتزمیریک تیپه‌ری و ده‌رگا کراوه. پیره‌ میریک له‌ سه‌ر ده‌رانه‌ی ده‌رگا وه‌ده‌ر که‌وت، سه‌ره‌تا له‌ بینینی ئه‌وان سه‌ر سورما، دوا‌یی قادری ناسی و له‌ باوه‌شی کرد و ماچی کرد. قادر روخساری پر له‌ گنجی و پزووی باوکی پیری چه‌ند که‌رته‌ ماچ کرد و زارا-ی به‌ وی ناساند.

به‌یانی کاتیکی زارا، ده‌رنگ له‌ خه‌و هه‌ستا، قادری له‌ نزیک خۆی نه‌دی. ئه‌و شوینه‌ی نامۆ بۆی سه‌بیر ده‌نواند، به‌ سه‌ر سورمانه‌وه‌ لای ده‌روانی، هه‌ر چرکه‌ چاه‌روانی بوو که قادر وه‌ژور که‌وی و ئه‌وی له‌و

حاله پريشان و نيگه رانيه وده رخت. به لام له قادر چ خه به ريک نه بوو باوکی پيره ميړی قادر هاته ژوروبو وی نان و چاو روڼی کره، بو قاولتون هینابوو. زارا دوايي دهربرنی سوپاس له پيره ميړی پرسى: قادر له کوييه؟ بو ئه ونايه. پيره ميړ بووکی تازهی خوئی تيگه ياند که کوره کهی بوکړینی جل و بهرگ و هیندیک حه و اجی پيويست چوته شاری له وانه يه هه تا ده دوازه روژئی دیکه نه گه رپته وه. زارا، له پيواريکی ئه وها دوور دريژ سه رسوری سورما به لام به پيويستی نه زانی که هوکاري وی لپيسيار بکات، چونکه واویده چوو که بوخوشی له سهر ئه مه کوک بیت که قادر سه رده ميکی له بهر چاون ون بیت، هه تا بلنيسه ی ناگری ئه و خوینرپژی شهوی رابردوو دامرکی ومه سه له که وهرده ورده به دهستی له بهر بردنه وه بسپردريت، و ئه و چاخ قادر بتوانیت به خه يالنيکی ئاسوده له قه راخ گراويه کهی ژيان تنيپر بکات. له راستشيدا هوکاري ئه م سه فهره دوور دريژه ته نيا جلوو بهرک کرين نه بوو، به لکوو شوانی سه رگه ردان بوپاراستن ومه حفووز راگرتن له مه ترسيه که که له دوورو پشتی ده سوراوه، به ده ستورو راويزئی باوکی ويستبووی چهند روژيک له و گوندی خوئی دوور بکات هه تا هه راوه راييا، داده مرکين و پاشان بتوانن له گهل زارا بو شوننيکی ئه مين کوچ بکن و له وئ به ئاسوده يی ئوخزن زه ماوهند بکن.

ئه و مه ترسيه ی که به توندی هه ره شه ی له قادر ده کرد زارا- ش ناگاداری بوو، وفکر بوئی ده چوو که حاجی مسته فاي باوکی زارا و بنه ماله ی زاوی نامرادو کوژراو وه دواي بکنون و توله ی ئه و خوین رزانه ی لپیکه نه وه. چاوپوشی له مه، له کاتی نه بوونی قادر که به دواي زارا- دا بو(قه لای ره سووسيت) چوو بوو، خيزانی له مال دهر کرد بوو، براکانی خاوه ری مه زلووم بو مائی باوکی قادر رویشتبوون، دواي ئه و کاره بپويژدانه يان له وی زانيبوو، هه تا حيسابی له ده ست بنين و توله ی ئه م شوړی خوشکيان له وی بکنه نه وه. به لام شوانی پيري مه زلووم به هه زار زه حمه ت ئه وانی رازی و قانع کردبوو به هه زار سویند تيگه ياند بوون که ئه و له و مه سه له پچوکترين ناگاداری نييه وسهر ده ميکی دوورو دريژه که کوره کهی هه ر هاتووچوئی ناکات وپه يوه ندی له گهل هه لپريوه. به و زه مينه سازييه براکانی خاوه ر، ده ستیان له يه خه ی پيرميړ به رداوو رويبوون. به راستيش پيره ميړ دروئی نه کرد بوو، چونکه زور له ميژ بوو که قادر ئیدی سه ری له باوکی پيري نه دابوو، کاری به کاری نه بوو.

پيره ميړ سه به ی ئه و مه سه له ی له نووکه وه بو بووکی داهاتووی خوئی گوت وقادريشی له مه ترسی ناگادار کرد، هه ر بويه به يانی شه وه کی بهر له کازيوه له خه وی هه ستاند، هه موو جه ره يانه کهی بو گيړاوه و ره جای ليکرد که به بيانوی کرپنی جلوو بهرگی بوو کینی، بجپته مه هابادو سه رده ميک له و شاری بمينيته وه هه تا بزانی هه لوومه رجه کان چيان ليدیت.

زاراش روینی قادری ده لیلی ئاوه زو دوور بينی زانی، به لام که ميک دلته نگ بوو له مه بوچی به بيخه بهری وی رويوه و له وی مالئاوایی نه کرده. باوکی قادر له جياتی کوره کهی له زارا سی دواي ليبوردن کرد و گوتی ئه و کاتی که قادر ده يه ويست وه ريکه وئ ئه تو له خه وی شیرين دابووی، قادر حه يفی ليها ت له و خه وه و خه بهرت بينیت، بويه ئه منی پاسپارد له لايه ن وی له تو خودا حافيزی بکه م. ئيشالله هه تا ۱۵ روژئی دیکه بيگومان ده گه رپته وه، ده جا ئه تو نابئ نيگه ران بيت.

پازده روژ تنيپه ری، بلام له قادر چ سه رو سوراخیک نه بوو. له ماوه ی ئه و سه رده مه روژيک چهند سواری چه کدار که له لای (قلای ره سووسيت) هاتن پيبان له حاجياوه ناو ده يانگوت له قادر ده گه رين، قادريان له وی ويست، به لام پيره ميړ ئه و که ره تيش سویندی بو خواردن که له ميژه له گهل کوره کهی په يوه ندی

پچراوه و لیبی بیخه به ره و سه ری نه داوه، ده جا چ ناگای لیبییه و نازانی له کوپیه و چ ده کات. پینج رۆژ دواپی جاریکی تر سواره کانی چه کدار بۆ حاجیاوه گه رانه وه، به لام له قادر چ سه روسوراخ نوبوو، هیچ کهس نه یه زانی بۆ کوئی رۆیوه. براکانی خاوه ریش جاریکی دیکه بۆ مائی باوکی قادر هاتن که شوینیپی قادریان هه لگرتبوو، به لام به دهستی به تال گه رانه وه.

له و جوړه وه ختانه دا زارا- خوئی له جیگای بیشک و ئەمین که چ کهس شکی بۆ نه چیت ده شارده وه، هه ر وهک له و چهنه جار هاتوو جوئی سواره کان هیچ کهس به شوینی حاشارگه ی وی نه زانی. ئەو ته نیا چا خیک له مال یان له حاشارگه ی خوئی ده هاته دهر که رۆژ ناوا ببواپه و شه و به سه ر ده ستاندا هاتنواپه، له و وه ختاند که ههستی پیده کرد که ش و هه و نارام و له بارو بیده نگه، هه تا لیواری چه م ده چوو، هیندیک له ناو میشه ده گه را پاشان گۆزه له که ی پر له ناو ده کردو بۆ مال ده گه راوه. کیزۆله رۆژ نه ژمی ری ده کرد و به چاوه روانی گه رانه وه ی قادر، چش حیسابی رۆژه کان، هه تا حیسابی کاتژمیره کانیشی ده کرد.

مانگیک تیپه ری و قادر نه هاته وه. به ریوار (غیبت) بوونی قادر هیندنه مابوو خوئی له دو مانگ بدا که رۆژیکی خه لکی حاجیاوه ته ماشا گه یه کی (مه نزه ره) به ئیش و به نازارو ژانیا ن بینی، ته ماشا گه یه ک که فرمی سکی له چاوی خه لکی به هه ست و ئیجساس و دل سوژ هینا. هه موو بینیا ن که پیره می ره ک به چاوی به گریان به دوا ی کیزیکی جوانچاک له ری دایه، کیزه که روخساری به قه دیفه داپوشیوه. پیره می ره که و کیزه که له ریگای میشه لانیکی ویشکایی بۆ لای گوندی "قارنجه" دهر پۆن، هینستا دوو ساعه ت بۆ رۆژ ناوا مابوو رۆژ گزنگی زه ردی خوئی به جوړیک له میشه لانه که ی چه می "سیمینه رود" دابوو، ده تگوت زیروای ده کات. کیزه که وه پیش که وتبوو، له دوو سه ت هه نگاوی پشته وه ی وی پیره می ره که ده هات، و ریگای به قامک به کیزۆله که، نیشان ده دا. پیره می ره له خه م و خه فه تی ده گریا، به لام کیزه که سه ری له به رخۆ نابوو ده تگوت له کارو باری رۆژگاری سپله بی وه فا سه ر گه ردان و حه یران مابوو، بۆ لیکله خه لکی گوندیش به دوا ی پیره می ر ونزیک له وی دهر پوشتن. هه موو ئەویان ناسیوو و ده یزانی که ئەو مه مموودی شوان، باوکی قادری شوانه، به لام ئەو کیزه ی که له پیش وی دهر پویی نه ده ناسی، به لام تاویک ئەویان ناسی که جاریک ناوری داوه چاوی له پیره می ر ده کرد که ری نوینی کرد لیی روانی دیسان له رۆین به رده وام بوو. له و روو وه گپرانه، ئەو قه دیفه یه ی که وه کوو چار شیو له چروچاوو روخساری خوئی وه ریچا بوو به هوی ده ست وه که وتن له رووی هه لمالا و خه لکه که زارا سی کیزی حاجی مسته فایان ناسیه وه.

خه لکی گونده ئەم جوړه (مه نزه ره) و به رجه وهن، به رجا و گه یان (دیمنه) زور بینی بوو و له چه ندایه تی تام و چیژی وی ناگادار بوون، یانی له بینینی باوکی قادر که له دوو سه ت قه ده می زارا دهر پویی و ریگه ی به وی نیشان ده دا ده ست وجی تیگه یین که یه کی دیکه به ئەژماری "گوله کان" زیده بوو، ئەمه گولی تازه و موزلووم که تازه ش تووشی ئەو نه خو شیبیه پیسه بووه که سیک جیا له "زارا" نییه. قور وه سه ر زارا! به خت ره ش زارا!

ئه ناو ئیورگه ی (شوینی دانستن) "دوو زام" و "خۆره ویکه وتوو" خانوو چکه یه کی گچکه یه، که هیندیک دوور له جاده و مابه بینی نیو فه رسه خ له ناوایی، له ناوه راست سارا وه به ر چاو دی. به م شار دنگه ناوی (خانلیه و چاتۆل) شیاو نییه و ناوی راستی (ویرانه) باشت له گه لکی ده گه نجیت. له و (کالیتگا) چه ند که سی (گه رگۆشه ی) چاره ره ش که له گونده کانی ده ورو پشت بۆ ئەو ناواییه دهر کراون له ده وره ی یه کتر کو بوونه ته وه و هه ر یه ک له مانه دا قولینچیک له باری قورسی ژیوار به کۆل ده کیشن. مه زلووم زارا، ش دوو زام ببوو،

ده چوو هه تا به شیک له و باری گران و قورس له وان وهر بگری و له سهر شانی بیهیزو بیتاقه تی خوئی دانیت .

پیره میتر له دووره وه ئه و (کوخته ی) بچوکی بیان (قولخی) که له ناوه راستی سارا هه لکه وتوو به "زارا" نیشان بدات هه تا بو خوئی بو وئی پروات و به هاو دهردانی بلکیت، ئه وکات ئه و بو گوندی حاجیاوه بگه رپته وه . زاراش که چاره نووسی تیپه کردنی ژیان له و (چاکله) بوو رپوو به (پوتکان) په یوه ست بیت .

هیچکه سیک به وردی نازانیت "زارا" چلۆن و له کوئی تووشی به تووشی ئه و نه خووشیه ی مآویرانکه ر بوو، له کیی گرتته وه، جیگای خوئی تی که له م باره وه زورتر قسه بکه یین . خه به ری (گول) بوونی زارا، له هه موو دهوروبه ری ناوچه دهنگی داوه . ئه وانیه که ئه ویان دهناسی، یه کجار زگیان پیسووتاو بوئی به په رپوش بوون و بوخالی وی فرمیسیکیان وهراندن، ئه وانیه که نهشیان دهناسی، دیسان بوئی به داخ بوون و دلیان به جحیلی و لاوه تی و نامرادی وی دسووتا . قادر هیشتا نه گه راپوو به بیگومان له و مه سه له زور و که م بیخه به ر بوو .

گولی، بیان دووزامی، پیستری و خه رابترین نه خووشی مآویرانکه ری دونیایه و به لایه ک که ئه و نه خووشیه نه حس و شووم و پیس و کریته به سهر مروف دینی له گه ل هیچ به لایه کانی دیکه ی وهر گرتوو له نه خووشیه کانی تر بو هه لسه نگان نابیت . تاعوون ووه با وسیل (نازاره باریکه) دیاره که نه خووشی پر مه ترسین، به لام تاعوون (چاوقولکه) وه با، نه خووشی خوئیان له ماوه یه کی کورت دا ده کوژن، و ئه وی له باشار نه کراوی و به دهر له تاقت و تابشت و رهنج و کویره وه ری ئه و هه موو دهر دو ئیش و ژانو چه رمه سه ری رزگار ده کهن . سیلیش (نازاره باریکه) نه خووشیه کی خه راپه، به لام ئه و که سه ی تووشی ده بی مه جبوور نییه له ئاوه دانی و له ناو مآوو مندالوو بنه مآه که ی وهده ری نین و دهری که ن و ناچار بی که ژیان ه که ی له گه ل بیمار ه کانی دیکه تیپه ر بکات . به لام (گولی) به پیچه وانیه هه موو ئه و نه خووشیه نه ی ئامازه مان پیگردن بو لیگرتنه وه یه کجار پر مه ترسییه، ئه و جار سه رانسه ری له شی له برینی بوگه نیو، له ناو چوو ته و اوته وه برای له ش داده پووشی، مروف مه جبوور ده کات له ناو جه ماوه ری ساخ و سه لیم پروات و له گه ل "دووزامه کان" که دوور له ئاوه دانی ژیان تیپه ر ده کهن، تیکه ل و هه مده م بیت . جی ئامازه پیگردنه که ئه و نه خووشیه، نه خووشی خوئی هه تا چپژو تامی دوایین ئاویلیکه ی ژیان به دهر دو ئه شکه نه جه ی جه سته و رووحی و عه زاب ده دات . به و جوړه ی که دیاره ی ده دا (دووزامی) له باکووری نازه ربايجان و به تایبه ت له ناوچه ی کوردستان زورتر له هه موو به شه کانی ولاتی ئیران ده نگوی له سه ره .

نووسه ر ئه گه ر دوکتور بوايه ده یتوانی دهوره کانی جوړاجوری ئه م نه خووشیه به نیشانه و چلونا یه تی وی به دوورو دریزی بو خوینه ر شیکاته وه، به لام چونکه ئاگاداریه کی زانستی ئاشکه رای له م باره وه نییه، به دهر برینی بینین و چاقبیکه تنی خوئی و ئه وه ی که له ری تیچوون و برسته هه بوونی نه خووشه کی گولی که بینیه به س ده کات . دووزامی مه زلووم دوایی چه ند رپوژ رهنگی ده گورپی، له که ی (پنوک) قاوه بی له روخساری په یدا ده بن، ئه م پنوک پنوک ته وای له شی نه خوش دادگرن . پاش سه رده میک له شوینی ئه و پنوک پنوکانه برینی ویشک وهده ر ده که ون، که پیستی ناسک وشه ق وجوانی له ش ده خون و له ناو ده بن . وینه ی سروشتی مروف به ته وای ئاله گورپی به سه ردادیت، که پوی نه خوش گه وره ده بی، لئوه کانی نه ستوور بوونیکه له راده به دهر په یداده که ن . (هه لیلوک، چپچپه له ی) نه رمه ی کوئیچکه ی قه وین ده بیت روخساری

هه‌لده‌مسیت، نیوچاوانی دهرده‌په‌ری، چاوه‌کانی گچکه ده‌بنه‌وه و له ژیر پێستی ئه‌ستووری کاولی چاوی ون ده‌بن. چه‌نه‌گه‌شی ئیدی ئاسایی نییه و که‌س نازانی که شه‌باهه‌تی چ ده‌دات. ئه‌م به‌لایانه به‌سه‌ر ته‌واوی ئه‌ندامی دادیت. له‌شی دايم و دهره‌م خوروی هه‌یه، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌یه که مرۆف نامرئ، به‌لام ئه‌زیت و دهرده‌ ده‌کیشی و بییه‌شی له مافی کۆمه‌لایه‌تی و ئینسانی به‌چاوه‌ ده‌بینیت.

له یاسای تۆله‌دانه‌وه (جزائی) فرانسه‌ به‌ر له ئینقلابی مه‌زنی که‌بیر، ناقدینیک هه‌بوو که ئه‌ویان به‌ (مرنی حقوقی) ناو لیده‌برد. مردنی حقوقی قاچی له سه‌ر ئه‌وکی مردنی سروشتی و ئیعدام دانا بوو، حیسابی خۆی له گه‌ل مه‌حکووم به‌ته‌واوی پوون کرد بووه. که‌سیک که به‌مرنی حقوقی مه‌حکووم ده‌بوو، له مافی کۆمه‌لایه‌تی به‌ ته‌واوی بییه‌ش ده‌بوو، ئه‌گه‌ر ژن بوايه بوخۆی و ئه‌گه‌ر پیاو بوايه ژنکه‌ی ته‌لاقی ده‌که‌وت و کوو که‌سیک که مردبیت، سامانه‌که‌ی له نیوان بنه‌ماله‌که‌ی داروبه‌ش ده‌کرا. ئه‌و کابرایه ئیدی مافی خاوه‌ن ماکایه‌تی نه‌بوو، چونکه به‌مردو حیسابی بو کرابوو. له هه‌یچ شوینیک نه‌یده‌توانی ئیش بکات، له هه‌یچ که‌س نه‌یده‌توانی پاوه‌ قه‌رز بکات، ئیعتوباری له لای هه‌یچ که‌س نه‌بوو، ژبانی جگه‌ به‌ سوآلکه‌ری نه‌یتوانی هه‌لسورین و بزیت. به‌زیندووی به‌ریگاداده‌پووی و به‌دووچاوی زه‌ق ده‌یدی که خه‌لک مال و سامانه‌که‌ی به‌فتوای یاسا ده‌خۆن و ئه‌و ده‌بی سوآل بکات، هه‌تا زیندو بمینیته‌وه. به‌چاوی خۆی ده‌بینی که ژنه‌که‌ی می‌ردی به‌ زه‌لامیکی دیکه کردوه، به‌لام ئه‌و مافی پیه‌نیانی بنه‌ماله‌و ژن هیانی نییه، له سه‌ر ئه‌و هه‌مووش به‌د به‌ختیانه‌ش دیسان باشبوو ئه‌وه‌ده‌یتوانی له ناو کۆمه‌لگا خزم و که‌سی خۆی بمینیته‌وه، هه‌ر نه‌بی له گه‌ل نازیزانی خۆی هاتووچۆی هه‌بیت و له‌گه‌لیان به‌سه‌ر به‌ری.

دوو‌زامی زۆر له مردنی حقوقی خه‌رابتره، چونکه سه‌ر جه‌می ئه‌و بییه‌شی کۆمه‌لایه‌تی که به‌ پێی مه‌حکووم بوون به‌ "مرنی حقوقی" یه‌خه‌گیری ئینسانه، به‌کرده‌وه یه‌خه‌گری نه‌خۆشی دوو‌زامیشه، به‌و ته‌فاوته‌که ئیدی له ناو بنه‌ماله‌و که‌س و کارو کۆمه‌لگاش ناتوانی بمینیته‌وو بژی، و ده‌بی بو ناو (کوخته، خنجک، کاز، قۆکه‌ل، قۆلخ، قۆخته، کولیت، که‌وئیل، هۆلک، کئیل) گولان بگوییته‌وه و له ناو ئینسانان هه‌لئیت.

مه‌ترسی پرژو بلامبوون و پیه‌وه‌چوون داگه‌ران و گرتنه‌وه‌ی نه‌خۆشی دوو‌زامی به‌ چه‌شنیک زیده‌یه که په‌یقین له گه‌ل وی له چه‌ند هه‌نگاوی له وانه‌یه مرۆف تووشی ئه‌و نه‌خۆشیه بکات، مه‌سه‌له‌ن بو گرتنه‌وه‌ی هه‌ر هه‌ناسه‌ی زاری بو مرۆی ساخ ته‌واوه که تووشی گولی کات. له کوردستان وه‌ختیک که‌سیک تووشی ئه‌و نه‌خۆشیه ده‌بی ده‌ست و جی به‌ حوکمی ویزدان و شه‌رافه‌ت بو خۆی بو دهره‌وه‌ی ئاوه‌دانی و شوینی دوو‌زیمان په‌ناه ده‌بات، که جیگای کۆ بوونه‌وه‌ی ئه‌وانه. ئه‌و کۆختانه زور به‌ی له قه‌راخ جاده هه‌لکه‌وتوون. چاخیک دوزامه‌کان که‌سیکی له دووره‌وه ده‌بینن که له حالی تیپه‌رین له جاده دایه، یه‌ک دووکه‌سیان له حاشارگه‌ی خۆیان به‌ وه‌ده‌ست بوونی کاسکی دارین، دینه دهر له قه‌راخ دیواری داده‌نیشن. ریووبوار ئه‌گه‌ر نانیان پیه‌یت له دوورانه‌که‌یان بو فریده‌ ده‌ن، ده‌ناپاره‌یان بو توور هه‌لده‌ده‌ن. بویه دايم و دهره‌م له کاسکی دوو‌زیمان پاوه‌ی ورد ده‌بیندریت، به‌راستی به‌للی نییه که به‌و پاوه‌ ورده چ ده‌کرن. هیندیک که‌س ده‌لین: کوئخاکانی به‌شیک له دیهات که له حاشارگای ئه‌وان نزیکن، هه‌موو حه‌وتوو نان و په‌نیر، یان هیلکه‌ی کولاو یان غه‌زای به‌یاتی یه‌ک رۆژه‌یان بو ده‌نیرن، هه‌تا له فاسیله‌ی نزیکن بویان دا‌بنین و ئه‌وان خۆیان بێن بییه‌ن. ئه‌من دپته‌وه بیرم له ئاخر ئۆخری سه‌لته‌نه‌تی ره‌زاشاش لی‌ره‌وه له وی ده‌بیسترا که قه‌راره نه‌خۆشخانه‌ی تابه‌ت بو دوو‌زیمان سازده‌ن و خه‌ریکی عیلاجیان بن، به‌لام پله‌ی گرتنه‌وه‌ی به‌و مه‌ترسی مه‌زن که له گوئزتنه‌وه‌ی میکروبی گولی هه‌یه، نازانم دوکتورو په‌رسار چلۆن

ده توانن نئيزيكيه يان بکهن ولييان ئاگاداربن، يان دهرزيان ليدهن، يان به پاک و خاويينيان رابگهن و بوخويان نه خووشي که نه گرنه وه.

خولاسه، زاراش کاتيک نه خووشي گولي گرته وه به دووزامان لکا و خاوه ني کاسکه ي دارين بوو. له و (کوليت) يان (کوخته) ساقامگير بوو، ژياني تازه و پيرپرائزاري خوي دهست پيکرد، سي دووزامي ديکesh له وي دهژين، زارا چوارمين کهس بوو. گوله کان هم بوي گريان و هم به خير هاتنيان کرد. گوتم هيچکهس نازاني که نه و زاري بهخت رهش چلون و له کوئ به و نه خووشي مالويرانکه ره تووش بوو. نووسه ري نه م ديوانه (بو خوم) له چهند کهسي خه لکی حاجياوه که شايه دي نه و مهسه له بوون پرسيار کرد و هوکاري تووش بووني نه و کيژه مهزلوومم پرسى. هه موو ده يانگوت له گوند دوو بوچوون هه يه، نه من ئيستا هه ر دووک بوچوون ده نووسم و بوليکردنه وه ي راست و دورستي هه ر کاميان قه زاوت به خوئينه راني نازيز ده سپيرم:

حاجيانا و ابيه کان، ده يانگوت نه و شه وه ي که قادر زاراسي بومالي خوي هيناوه و نه وه ي له وي دانا هه تا چهند روت چ کهس له هاتني وي خه به ري نه بوو. نه و شه وه ي که پيره مي ري شوان و زارا له هوده ي به قه ولي خويان له بهر شه به قيني کزوله رزوکی چرا فتيله ي گه رچه ک دانيشتبوون و پيکه وه قسه يان ده کرد. گوياپيره مي ره له بي ري چووبوو ده رگا گاله بدات. به و جوړه ي که نه وان دانيشتبوون ده ناخافتن نه و ژنکه ي که دوومالي سه روپيچکه ي پيچوون ده چييت هه وشه، ده رگاي هوده کراوه ده بيت سه لام له پيره مي ر ده کات. زاراو پيره مي ري شوان يه ک و دوو ده رپه رن. زارا خاوه رو مناله کاني وي ناسيه وه دلې به توندي دهستي به ليديان کرد. خاوه ريش زاراسي ناسي. ژني مهزلوومي قادر له بينيني هه وي ي نه وه نده نه شله ژا، چونکه گويبيس بوو، يان ديپووي که قادر نه وه ي هه لگرتووه، بو حاجياباد، گه راوه ته وه. ئيستا له کي گويبيس بووه يان له کوئي ديوه خودا ده زانيت، چ مه حلووم نييه. خاوه له حالي قادري پرسيار کرد و پيره مي ر ولامي وي داوه که قادر سه رده مي که روپيوه، و مه حلووم نييه بو کوئ، نازانم که نگي ده گه رپته وه. خاوه خه م و خه فه ت دايجرت و زور پلمه و ئالوز بوو چاوه کي له سه رتا پي زارا کرد و فرميسک له چاوه کاني کوزيله ي به ست.

زارا نه يتواني له بهر بهر نه و چاوانه ي پر له نه سرين تا قه ت بينييت به سه ر خويدا زال بوو. نه گه ر قادر له وي بوايه په ناي بو وي ده برد، به لام قادر له وي نه بوو، زارا ناچار پالي وه ديوا ري دا. خاوه ر که شيرني کچي له باوهش دابوو له هه ردي دانا، هه نگاوه کي ديکه له زارا نزیک بووه له حالنيکا که کوله وگري له نه و کيدا ما بوو به زاري گوت:

خانم گيان، به خير بييت! هيوادارم که قه ده مت له مالي مي ردم مبارک بييت!

وشه ي (مي ردم) قورس بوو که له سه ري زاري کوترا. له و وشه نه وها ههستي به سه ره گيژه کرد که نه يتواني ولامي خاور بداته وه. خاوه ر دوو باره وه قسه هات وگوتي: خانم، له تور ه جا ده که م قادري نه سيحه ت بکه هه تاسه باره ت به منداله کاني هينده بيروحم و ناجوامي ر نه بيت. بوخوشت موحيه تي خاتووني ودايکي له مناله کاني من قسوور نه که ي و ئيجازه بده ي که جار جار باو کيان ببينن. چ ته و فیر

دهكات؟ ئەمانەش لە جیبی منالی تۆن. های مەنسوور گیان، شیرن گیان، بچوونە پیش هەتا زارا خانم ئیوہ ماچ کات، زارا خانمیش وەکوو من داکێ ئەنگۆیە. دی برۆن شەرم مەکن!

مەنسووروشیرن کە لە دنیای منالی خۆیان شتیکیان لەم بە بەریەک هەڵاچوون و پەرەچەنگ (شەرەقسە و پەیکار)، نە دەزانی بە قامکەکانی خۆیان گەمە دەکرد و سەریان لە بەرەخۆیان نابو، و نە دەچوونە پیش و جاروبارەش بە چاوئیکی پەرماناوە لە داکیان دەروانی. خاوەر ئەوانی کەمێک بوو پیشەوہ پالپێوہن، هەتا کوو زارا ماچیان کات، بەلام زارا، لە جیبی خۆی نە بزووت و بە هەندی نە دەگرتن. دەتگوت دلێ لە بەردی رەقە، بەو قسانە وە روحم و موحیبت و مپەرەبانی نە دەهات.

خیزانی قادر بئێوہ وەشەیک لە دەمی وی ببیست بە دلشکاوی و خەمناکی لە پیرەمیری خواحافیزی کرد و لە ھۆدە چوودەر. چاخیک لە ماله کە هاتە دەر سەری بەرەو ئاسمان بەرز کردوہ و ئاخیکی ساردی لە قولای دلێ ھەلکیشا. دەگیرنەوہ لە گەل ئەو ئاخەکی کە ھەلکیشابوو گوتبووی: "خوایا، تاوانکاران عافۆ کە!" بازیکیش دەلین گوتبووی: خوایا، ئەو ژنە وەبەر بەزەیی گەورەیی خۆت بخە و ببخشە!" دەلین چەند رۆژ دوايي خودا زارا سی بەخشی، بەلام لەو بخشینانەکی کە ئەگەر نەیبەخشیبوایە باشتر بوو: زارا بە دوو زمان لکابوو!

دەستەیکەکی زۆر لە دانیشتوانی گوندی "حاجی کەندی" ھۆکاری گولبوونی زارا، لە ئەمە دەزانن کە گێرامانەوہ، یانی دوعا و تووک و نزای خاوەر.

بەلام دەستەیکەکی کەمیش ھەن کە ھۆکارەکی ئاقلانەترو لۆژینتر دەردەبرن و دەلین بەکێک لەو شەوانەکی کە زارا بوو گەران و گۆرانی کەش و ھەوا لە مال چوو بوودەر چونکە ماندوو بوون و بیتاقەتیەکی زۆری لە خۆیدا ھەست پیکرد لە بن سببەری داریک لە قەراخ سیمینەرود دەنیشت. پاش دەمێک ھەست بە توئینیاہتی دەکات. رادەبێ ھەتا لە چەم ئاو بخواتەوہ، لە رەخ چەم چاوی بە کاسکیکی دارین دەکەوئ کە لە سەر خیزەلان کەوتبوو. سەرەتا دەیبھەوی وەک ھەمیشە بە گۆلم و لۆچ لە ئاوی چەم بخواتەوہ (خۆزیا وای دەکردبوایە!) دوايي مەحلووم نییە بە ھۆی چ فکریک پێی باشبوو کاسکەکی دارین ھەلگرت، ئەوہی لە چەم بشوات پاشان بە وی ئاوبخواتەوہ. کاسکەکەش ھەر لە وی فریدەداو وردە وردە بوو مال دەگەریتەوہ. لە کاتی گەرانەوہ ھەست بە ماندویی دەکات و بیخواردنی نانی شەو، دەخەوی. سببەکی کە لە خەو ھەل دەستت چەند پێوکی قاوہیی رەنگ لە سەر رپووی پێستی چروچاوی خۆی دەبینی و ھۆکارەکی لە پیرە مپر سیار دەکات. پیرە مپر دەستوجئ تیدەگا کە نیشانەکانی نەخۆشی دووزامی لە زارادا دیاری داوہ. ھاواریکی مەترسیدار لە سینگ بەتال دەکات و بە زار دەلئیت زووبە ھەستە لە مال وەدەرکەوہ، زارا بە پۆشەکاوی وەدەردەکەوی و پیرەمپیش دووسەت مپتر دوور تر لە وی بە دوايدا دەروات ئەوی بوو حاشارگەکی گولان رینوینی دەکات و پاشان کە بوخۆی بوو مال دەگەریتەوہ چالئیکی قوول لە حەوشە ھەل دەقنیت، دەستە نوینی زاراسی بە دووداری سەرپانوودرئێل ھۆدە فریدەداتە دەروو لەو چالەیان داوئیت، خۆلیان وەسەر دەکات و دایاندەپۆشی. دارەکانیش لە تەنووردای و دەسووتینی و ھەتا چەند رۆژ دووری لە خەلک دەکات.

لە بەشەکانی دوايي لیگیرانەوہ گومان دەوہ دانییە کە مەسەلەکی کاسکی دارین کە زارا بە وی ئاوخوارد بووہ ئەگەر راست بیت زۆر تر لە ئاقل نزیکترە، ھەتا دوعا و تووک و نزای خاوەر.

ئەو كاسكىش بېگومان دۆزآمەكان لە وئ لە بېريان چووه لىيان بەجىماوه . خولاسە ئەوھامان بىنى كە زارا نەخوشى "گول"ى گرت و جەماوهرىكى زۆر بۆ چارە رەشى وى فرمىسكىيان رشتن، هەتا دەللىن خاوەریش بۆى گرىا .

لە مابەىنى ئەو سەر دەمدا لە قادر خەبەرئىك وەدەست نەھات وپىرەمىرى قوربەسەرىش لە خەمى ئەوھ ئىدى رپوى بىنىنى چاوەكانى پىر لە گرىانى كورەكەى نابىت دواىى چەند رۆژ نەخوش كەوت و مرد .

حەوتووھك دواىى مردنى باوكى، قادر بە شەو خۆى گەياندە گوندى 'حاجباوھ' بىئەوھى لە رپوداوى مردنى باوكى هىچ ئاگادار بىت . بەو ھۆىە كە گەبىشتەوھ دى بەرەو مالى رپوى و بەكجار بە كەىف بوو، مزگىنى بە دلى دەدا كە باوكى و زارا پىكەوھ دەبىنىت، مەزلووم شوانى ئاوارەو باشىلى زىدە لە دوو مانگ بوو لەو گوندانەى كە پەبىوھندىيان بە عەشائىرى جۆراجۆر ھەبە دەگەرپا ھەتا ئاغاىەكى جوامىر بدۆزىتەوھ، ئاغاىەك كە ئەوو زاراى ئازىزى بەو رابردووى رەشى مرۆف كوژى، لە بن بالى مردانەگى خۆيدا پەنا بدات و ئەوھى لە شەرى دوژمان رزگار كات . لە ئاكامدا جوامىرئىك لە ئاغاكانى عەشائىرى مەنگور، لە بەكئىك لە ئىلەكانى بەغىرەت وچاوەترس و چاوپۆشى كورد بوو، ئەو قەولى بەویدا كە ھەر لە گوندى خۆى بەشوانىشى وەرگرئ و ئەوھى ئەوھا لە ژىر سىبەرى داکۆكى خۆى رابگرئت كە كەس نەتوانت بلىت لە پىشتى چاوى دوو برۆ ھەبە . ئىستا قادر بە ھىواو پىشتىوانى ئەو قەولە موھكەمە گەرپا بۆوھ ھەتا باوكى و زاراى لەگەل خۆى ھەلگىرى و بۆناو عەشائىرى مەنگوور يانى بۆ گوندى داکۆكىكەرى خۆى كوچ كات .

قادر سەرەتا بۆ مالى باوكى پىرى چوو و ھەر چەند لە دەرگەى دا ولامىكى نەبىست . ھەستى پىكرد كە مالىكە چۆلە، ھەر ئەو چۆلبوونەى مالى گەلئىك فكرى جۆراو جۆرو ناخوشى لە مئىشكى ھاوئىشت . بەكەمىن گىيانلەبەرىكى كە بەر لە ھەموان لە ھاتنەوھى قادر ئاگادار بوو بەراز سەگى باوھەفای بوو، كە لە رادەبەدەر خوشحال بووكە ھئىشتا ھەر دەشەلى، بەراز لە بەرابەر مالى باوكى قادر درئز ببوو سەرى لە سەر دەستەكانى دانابوو . كاتئىك چاوى بە خىوھەكەى كە دو مانگ بوو نەبىدبوو كەوت، ئەوھا شای و خوشى دەرپى كە بەكجار لە قلبى قادر كارتىكەر بوو ئەوھەندى فورسەت ھەبوو سەگەكەى لاواندەوھ .

لە وئرا بۆ مالى خۆى رپوى و ئاچەرەكانى دەرگای لە ئامسىا وەرگرتەوھ . چوو ژووورى ھۆدەى خۆى، ھەموو شتى لە شوئىنى خۆى بىنى و كەمترىن دەست تىوھردان و پەرژو بلاوى لە رىكوپىكى و تەكوژى مالىكەى وەبەر چاوەنەھات . بەلام قادر كارى بە ھىچ كام لەو شتانه نەبوو ئەو دەبەوئىست بەر لە ھەر شتىك زاراو باوكى بدۆزىتەوھ و بزائى ئەوان بۆ كوئى چوونە و ھۆكار چ بووھ مالىيان چۆلكردوھ .

ھاوسى قادر لە تەواوى رپوداوەكانى كە لە پىپوارى قادر دا قەوما بوون بە تەواوى ئاگادار بوو، بەلام بە ناخازا ھىچى لەو شتانه پىنەگوت تەنبا بىخەبەرى نەبىت، بەلام نىورپو كە خەلكى دى لە ھاتنەوھى قادر ئاگادار بوون بۆ بىنىنى ھاتن بوخچەى رپوداوەكانىيان بۆ كوردەوھ، و قادر ھەموو شت حالىبوو . لە بىستى خەبەرى مردنى باوكى دەستى بە گرىان كرد، بەلام لە گوئى لىبوونى خەبەرى دووزام بوونى زارا وەكوو زەبىرىكى قورسى وەسەرى كەوتبىت لە ھۆش چوو وەھەرد كەوت . ئەم دوو موسىبەتە يان بەلای كتوو پىر دوو بارى قورس بوون كە دەستى سروشت يان بە قەولى بازىكىيان تۆلەى خودا بوو كە لە وى كوردەوھ، بەلام قورسايى دووھم ئەو ھەندە گران و لە تاقەت بەدەر بوو كە قادر گرانى بەكەمى ھەندە ھەست پىنەكرد .

شوانی لآو جوانچاک ئیدی بیئیقبال نامرادو بهخت رهش ببوو له ژبیوار هیواو ئومیدی پسیاو قهتیاو بریابوو. ههتا هه نووکه ئه و ئاپوره و ئهرکی گران و بهخترهشی و تالآو خوار دهنه وه سهختی و کوله مهرگی و رهنج و کویره وهری و دهر دو مهینهت سهر کونه و توانج لیدان و پلارو قسهی به تیکول پیگوتران و لومه و نازار کیشان گازندهیی و ئه و هه موو بیویژدانی و مروف کوژی و دهمتهری و خو ریخه ری و پیراموسی قبول کرد بوو، که رۆژیک بتوانیت له گهل زارا ژیان بکات و خوئی بی هیج پیشگرو له مپه ریک له پال و قهراخ وی ببینیت، به لام هه زار داخ و ئوف و ئه فسووس و مخابن که ئیستا ده بیینی بهختی ناله بار فهله کی بهد توخم و بهد زات و ناجنس له گهل وی زولمیک کردوه و له مپه ریکی ئه وه ای له سهر ریگی داناه که تیپه رین له و له مپه ره و لکان به زارا ئیدی بوئی مومکین نییه.

قادر بیگومان لیی یه قین بوو که ههر به ره به ست و کوسپه کی دیکه ئه وی له زارا جیاو دوور کرد باوه، ئه و به هیزی ئه فین و ئیشق و دلداری و موحیبهت دهیتوانی ودهشیا ئه وی له سهر ریگی خوئی وه لابات و هه لگرئ، به لام له گهل نه خووشی گولی، ده توانی چ بکات؟ لیره دا بوو که قادر خوئی کزو له رو بی هیز ده بیینی و ههتا به و رادهیه کز و بیگیان و بیتاب و بیتابشت و بی تاقهت بیده سه لات و بیوزه و بیهیزو ده ستنه رۆیشتوو که لافه، ههتا بو دهر دی مهندی و دامگ و بی تووش و وه ستاوی خوئی گریا. ئه م ته گه ره و جله و گرو به رسینگه لیپرینه وه ئیدی ئه و کوست و کوسپ نه بوو بکرئ له گهل وی کاریک بکریت.

لیره لکان به ماشقه و مه حبووب و دل بهر و گراوی، ته نیا ریگایه کی هه بوو و بهس، ئه ویش ئه مه بوو خوئی تووشی ئه و نه خووشیه بکات، ئه و کات به حوکمی زوره ملی به و بلکیت. به لام ئاخر چ ناوه زیک حازر بوو ئه و کاره بکات! مه زلوم زوری فکر لی کرده وه که چ بکات و چ خوئیک وه سهر کات؟ سهر ته که وته ئه و فکره که به ژیانی پر له چه ره سه ری و کویره وه ری خوئی دواپی بیئیت و ئیدی ئه و هه موو ناخوش خوئی و ناخوش و چاره ره شی نبینیت. وه سیله ی ئه و کاره شی له به رده ست بوو، که ئه و خه نجه ری پروت و بی کالانی زارا بوو که قادر هیشتاش ئه وه ی له بن پشت بیندی روده کرد بوو. ئه مه بهس بوو که له گوشه وه په سیوه کی بیده نگ له بهر شوتکی دهر کیشی و له سینگ خوئی راکات و ئه و په روه ندو ده وسییه ی نه حس و شووم بو هه میشه ببستیت. له دوا کی که میک فکر لی کرده وه له و خه یاله په ژیوان بووه، زانی که خو کوژی جگه له به سهر دا سه پاندن له به رابه ر پرو دوا پی دلته زین شتیک نییه و له راستیدا نیشانه ئاخرین پله کزی و ترسه نوو کییه.

بریاره کانی وی ههتا ئیستا له سهر ئه م پله بوو که له مپه ری نیوان خوئی وزارا له سهر ریگا وه لابات، ئیستا به خو کوژی ئه م کاره مومکین نه ده بوو، به لکوو له جیاتی له مپه ر خوئی هه لده گرت. یه کجار فکری کرد که سه دی قایم و موحه می قه لشت تی نه بووی (دوو زام) ی چلۆن ده توانیت له مابه ین هه لگرئ، ئاقلی به هیج جیگایه ک نه گه یی. شه وان له و باره وه زوری فکر ده کرده وه و زوری فشار بو میشکی دینا، هه تاشه ویک ئه و گریپوچکه یه ی به شیوه یه کی سه یر کرده وه. له م باره وه فکری به مه گه یی، که ئه گه ر نزیک بوون له زارا بو خودی وی نامومکینه، چ باشتر له مه که خوئی له زارا نزیک بکات، یانی له سیمی دوا یین بدا، له ناو خه لکانی ئاسایی که زور به ی له گه لی ببوون به دوژمن هه لیت و بو ناو "گولان" بروات.

ئه و فکره شیتانه ئه ونده له میشکی دا گوراو به هیز بوو که به راستی بریاری گرت سه ی ریگی (کولیت) ی دوو زامه کان بگریته پیش و به له ئامیز گرتن و رامووسانی زارا، بجیته ریزی وان.

لهوانه بوو هه مووخه لکان به ردینى مرؤقیكى ئهوها شیت پییکه نن و کیزی جوانچاک به هه راده ش جندی و زریف و شلک و تهنک و نازک و له بارو فرشته رووبی، دوايي تووش بوون بهو نه خوشییه لایه قی ئه مهی نامینیی که هه تا له دووره وهش لیبی بروانن، رهنگه خودی قادریش بهرئ هه ر ئه و ئاقیده و بیرو باوه ری هه بووبیت، بلام ئه و سه ر ده م کاتیک بوو که ئه قینی قادر به زارا بو جوانی وههستی خودا دای بوو مهسه له ئه گه ر به شیویه یک نو قسانیی هک له و جوانیی هی که م ده کرده وه به ئه قینداری قادریش وارد ده بوو، به لام ئه مرؤ کاری ئیشق و موحییه ت به جوریکی سه ر سورمان به رز ببوو و شوانی خو دو راو زارای ته نیا بو زارا بوون ده ویست، ئیستا ئه و زارا یه ی گراوی وی به هه ر بیچم و پوته راک و ته حرو دیدار و دروشم و سه روسیما و ده موو چاو، که سم و سه روسه کوت و قه لافه ت بوایه، هه ر خه وش و غه وش و که موو کورتی و غه ور و که مایه سی و به زاقیت و به لگه که ده بوو له به رچاوی ئاشق گرنگ نه بوو، بو وی دولبه ر هه ر ئه و زارای جوان و خوینشیرن بوو که ئه و ده یه ویست، ئیدی ئه و په کی به وه نه که و تبوو که گیانی له پیناوی وی به خت ده کات.

ئه و شه وهی که قادر بریاری گرت بوو که سبه ی بروات و به زارا بلکیت، له م باره وه له ده ریای فکری په ریشان و وئاله دینی و وه ره زی و بییکه یفی و خه م و ده رد نو قم ببوو ده رگای هو ده ی کراوه و خیزانی خاوه ر وه ژوو ر که وت. ژنی مه زلووم بینته نگ و پیشوو سوار ریگایه کی زوری به غار دان وهه لئیکگدان بریبوو. دلّه کوته ی گرتبوو. قادر له بینینی خاوه ر که ئه وها بیوه خت به دوایدا هاتبوو ئه زنه ک بوو داخو رپا و هه ستاوه. خاور به و بوچوونه میرده که ی ده یه وی بروات بی ئه وه ی قسه یه کی دیکه بکات داوینی گرت و به پارانه وه گریان پیی گوت:

قادر به خاتری خودای خو ت وه شاره! ئه لجان دین براکانی من له ریگه دان سویندیان خواردوه که تو بکوژن. ئاخو ر ئه تو باوکی منالاکانی منی، ئه من نامه هوئ خوا نه خواسته سه ده مه و مزه ره تیک به تو بگات.

قادر که هه موو فکری له لای زارا بوو، چ تینه گه یی، وه کوو که سیکی حالی نه بووبیت چیان به وی گوتوو، بیده نگ راوه ستا بوو چاوی له خاوه ر ده کرد.

خاوه ر که که مه تر خه می و بیموبالاتی وی بینی، ناراحت بوو پیی له سه ر قسه که قرساندو گوتی: به تو ده لیم برو قادر، کات له ده ست مه ده، ئه تو چه کت پینیی هه تا له خو ت دیفاع و به رگری بکه ی ئیستا ده گه نی! ها زووبه خو ت وه شیره!

قادر وه رده ورده وه خو هاته وه هه ستی پیکرد مه ترسیه کی گه وره یانی: مه ترسی مه رگ لیبی له بو سه دایه. مه زلووم شوان له هه لوو مه رجیکدا قه راری گرتبوو که ده یویست به مه ترسی مردن چ بایه خ دانه نیت، هه ر له وی راوه ستی و له گه ل وان روو به روو دست به یه خه بیت. پاشان وه بیره خو ی هیناوه که خو ی به زارا به خشیوه، که وا بوو ده بیت زیندو بمینی هه تا به وی بلکیت. ئه م فکره ئه وی وه جو له خست، ته کانیکیی له خو دا، به لام خاوه ر زورتر له وی نیگه ران بوو ده سه ته کانی گرتن و به کیشه کیشه بو هو ده که ی تاریک که له پشته وهی هو ده ی هه ول هه لکه و تبوو برد، پاشان گه راوه و ده رکه ی گاله دا.

که مئیک دوايي ده رگه ی ده ره وهی هو ده به توندی کراوه و براکانی خاوه ر به خه نجه ری رووت هاتنه ژوو ر، به لام له جیاتی قادر خو شکی خو یان بینیی. هه ر دووک سه ر سام و واق و رماو تووره و که ف له

سه‌رزارو نیوچاوانیان غه‌زه‌بی لئیده باری چاویان لیکترکرد. بیهک له‌وان بۆلای خاور غاری داو به تووره‌یی ده‌نگی به‌رزگوتی گوراندی ئەتۆ لئیره چ ده‌که‌ی؟ ئەو ناپیاوه له کوئییه؟

قادری ده‌لئیی؟ ئەمنیش هاتبووم ئەوی ببینم، به‌لام ته‌نیا ده‌رکه‌ی ماله‌که‌ی کراوه بوو، بئێ ئەوه‌ی له خۆی خه‌به‌ریک هه‌بیت،

ئەتۆ چ کارت به قادر بوو؟

هاتبووم که له گهل وی سه‌بارته به مناله‌کانم قسه بکه‌م ولیی بخوازم که ته‌کللیفیکی بۆ وان دیاری کات.

دوو برا جارئیکی دیکه بئیده‌نگ بوون، له‌و حالیدا چاویان لئیکده کرد. سه‌ره‌تا ویستیان برۆنه ده‌رو به دوا‌ی کاریاندا برۆن، به‌لام پاشان په‌ژویان بوونه‌وه. ئەو براییه‌ی که له‌گه‌ل خاوه‌ری قسه کرد بوو گوتی: خوشکم راست بئێ! به‌راستی چ خه‌به‌رت نییه؟ ئاخ‌ر ئئیمه هاتووین که تۆله‌ی تۆی لئێ وه‌رگرین.

براه‌گیان گوتم چ ئاگام له وی نییه، ئەمنیش بۆ کاری خۆم هاتبووم که ئەوی ببینم، به داخه‌وه ئەمنیش له دیتنی ببه‌ش بووم،

ئەتۆ به قورئان سویند ده‌خۆی که خه‌به‌رت له وی نییه؟

له‌م قسه‌یه له‌شی خاوه‌ر که‌وته له‌رزین. کوردئیکی باوه‌ر به دین و ئیمان چه‌توونه به درۆ سویند به قورئان بخوات. خاوه‌ر ئەگه‌ر مه‌ترسیه‌که‌ی گیانی خۆی بوایه و به سویند خواردن به قورئان نه‌جاتی بوا، ده‌ژوار بوو سویند به قورئان بخوات، به‌لام ئەو قادری زۆر له خۆی خۆشتر ده‌ویست و بۆ نه‌جاتی وی حازر به هه‌ر کارئیکی بوو، هه‌ر چه‌ند بئخیر، ئەمه‌ بوو که ده‌ست و جئ سویندی خواردو گوتی: سویند به قورئان که چ خه‌به‌ریکم له قادر نییه.

ئەو سوینده بۆ براکانی خاوه‌ر جئگای متمانه بوو، هه‌ر دووک لئیان یه‌قین بوو که خاوه‌ر راست ده‌کات، هه‌ر دوو متمانه‌یان هه‌بوو که مه‌زنتر سویند، سویند خواردن به قورئان، به‌لئێ، به راستی ئاقیده‌ی کوردئیکی به‌دین و خوداناس و ده‌مار گرژ ئەمه‌یه.

خاوه‌رو که براکانی له مائی قادر وه‌ده‌رکه‌وتن و رۆین. له دوا‌یی رۆینی ئەوان، قادر ورده ورده تیگه‌یی که گیانی کرپاوه‌ته‌وه. ئیستا ده‌توانیت له حاشارگا خۆی بئته‌ ده‌ر. پشوه‌کی هه‌لکئیشاو سه‌ر له نوئ سه‌بارته به بریاری چه‌ند چرکه پئشتری خۆی، به‌فکر داچوو. هه‌ر سه‌به‌ی ده‌بوایه له‌و ژیا‌نه‌ی ساده‌و ئاسایی وشیرینی خۆی- ئەگه‌ر توانی‌بوایه ببیت- چاو پۆشی بکات به دووزامه‌کان بلکئیت، چ بکات؟ ئیدی نه‌یده‌توانی له زارا ده‌ست وه‌کئیشئ، و بریاری گرتبوو.

له‌و به‌ینه دا قادر جارئیکی وه‌بیری ئەو خه‌وه‌ی که‌وته‌وه که له پشت دیواری باغی (قه‌لای ره‌سو سئیت) بینی بووی. که له‌وئ له خه‌وی دیوو که‌له ره‌خ ده‌ریا‌یه‌کی گه‌وره شه‌پۆلاوی راوه‌ستا بوو، زاراش له ره‌خ وی بوو. زارا خۆی له‌ناو ده‌ریای شه‌پۆلاوی هاویشته، قادریش به دوا‌ی ویدا خۆی له ئاودا، هه‌تا زارا نه‌جات بدا، به‌لام هیچکامیان خۆیان پینه‌گه‌بندراوه سه‌ره‌وه‌ی ئاو. لئیره تیگه‌یی که خه‌ونه‌که‌ی وه‌راست گه‌راوه، یانی زارا خۆی ده‌ ده‌ریای گولان هاویشته‌وه، و ئیستا نۆره‌ی ئەوه بوو که به دوا‌ی زارا خۆی له‌وگرداوه باوئزیت.

به‌وه‌بیر هینانه‌وه‌ی ئه‌و خه‌وه برپاری قادر موحه‌متر بوو، دوو‌بیبی له‌که‌وشیک نا که له‌و برپاره چ شک و گومانیک به‌ خۆی رینگا نه‌دات. سبه‌ی رۆژی دوا‌ی وه‌ختیک له‌ خه‌و هه‌ستاوه بیئه‌وه‌ی له‌ گه‌ل چ که‌س قسه‌ بکات یان مه‌سه‌له‌که‌ بۆ که‌س ده‌ربری و بدرکینێ که‌ مه‌به‌ستی چیبه‌؟ رینگای کاو‌لی دووزامه‌کانی گرته‌ پیش. کاتیک گه‌یه‌ باخه‌که‌ له‌ دوور می‌گه‌له‌ی ئاودانی بینی و له‌ دووره‌و له‌ گه‌ل په‌زه‌کان و ها‌قال شوانه‌که‌ی ره‌حیم مالئاوی به‌کجاره‌کی کرد، چاخیک کتویر ئاوری وه‌پشته‌وه‌ داوه‌ به‌رازی بینی که‌ لی‌ره‌ش به‌ره‌هه‌لای نه‌کردوه‌ وه‌ه‌روا به‌دوا‌یدا دئ. به‌هه‌زار زه‌حمه‌ت به‌رازی گنیراوه‌و بۆخۆی بۆ ناو می‌شه‌کان چوو، له‌ ئاکامدا سه‌رکه‌وتوو بوو که‌ به‌کجاره‌کی خۆی له‌ سه‌گه‌که‌ی وه‌شیریت.

سه‌رئانجام خۆی گه‌یاند ه‌ نزی‌ک شوینی دووزامه‌کان و زارای بینی که‌ له‌بن دیواری دانیش‌ت بوو، ناسی.

بانگی کرد: زارا!

زارا چاوی له‌ رووبه‌رووی خۆی کرد به‌ سه‌ر سو‌رمانه‌و قادر بینی. له‌ دیتنی شوانی چاره‌ره‌ش که‌ به‌یبی خۆی بۆ ولاتی به‌خت ره‌شان هاتوو، هه‌تاخۆی زۆرتر به‌دبه‌خت بکات، شه‌له‌ژاو داخو‌ریا و هه‌موو له‌ئشی وه‌ له‌رزین که‌وت. نارته‌ی کینشاو هاواری کرد بگه‌رپوه‌ بگه‌رپوه‌ برۆ، به‌لام کوا گۆیچکه‌ی گویبیبی!!! ... مه‌جبوو له‌جیبی خۆی هه‌ستا و هه‌لات هه‌تا قادر له‌گه‌ل وی په‌یوه‌ندی نه‌گرئ خۆی لینه‌دا. کاتیک بینی که‌ قادریش وه‌دوا‌ی که‌وتوو ده‌یه‌ه‌وئ بگنیرئ ده‌ستی به‌پارانه‌وه‌کرد وگوتی:

قادر به‌ خاتری خودای له‌ من دوور که‌وه‌. ئیدی کار له‌ کار تپه‌په‌رپوه‌ ئیدی ناتوانی ئه‌و له‌مپه‌ری له‌ نیوان هه‌لگری. لیم دوور به‌، ده‌نا ئه‌تۆش گۆل ده‌بی.

قادر گۆیی نه‌دایه‌ و زارای له‌ باوه‌ش گرت. ئیدی هه‌مووش تهاو بوو. له‌وچرکه‌ به‌دوا یه‌کی دیکه‌ش به‌و گروپه‌ی دووزامان زیده‌ببوو.

بالئ، قادر له‌ئاکامدا جلی کرده‌وه‌ی له‌ به‌ر برپاری خۆی کرد و خۆی گه‌یاند زارا گولی خۆشه‌ویستی به‌لئ نه‌خۆشی گولیش نه‌یتوانئ ببیته‌ له‌مپه‌ری نیوانیان و ئه‌و له‌مپه‌ریشی هه‌لگرت.

دوو رۆژ دوا‌یی کاتیک خاوه‌ر بۆ مائی قادر هات، ئه‌وه‌ی نه‌دیت، وای فکر کرد که‌ شووه‌که‌ی له‌ ده‌ستی وی له‌ترسی براکانی هه‌لاتوو.

مه‌زلووم خاوه‌ر، ته‌نیا یادگاری که‌ له‌ قادری هه‌بوو وتوانی له‌لای خۆی رابگرئ و ئاگاداریان بکات دوو مندالی نازنین بوون و ئه‌و دوه‌ هه‌موو رۆژئ قادریان وه‌بیر دیناوه‌. له‌ رۆژه‌کانی دوا‌یی یادگاریه‌کی دیکه‌ش له‌ قادری به‌و دووه‌ زیده‌ بوو. و ئه‌و سه‌گی باوه‌فای قادر یانی "به‌راز" بوو

خاوه‌ر به‌ هۆی خۆشه‌ویسته‌کی زۆر که‌ به‌ می‌ردکه‌ی هه‌بوو و ده‌یزانی که‌ ئه‌و سه‌گه‌که‌ی زۆر خۆشه‌ه‌وئ، به‌رازی بۆ مائی خۆی برد و له‌ وی وه‌کوو یادگاریه‌ک به‌ نرخ له‌ ده‌روانی شوانی قادر زۆر باش پپی راده‌گه‌یی.

خاوه‌ر هه‌موو رۆژئ نانیکی گه‌وره‌ی بۆ "به‌راز" له‌ ته‌نورداویش‌ت. رووی ویشی به‌ رۆن چه‌ور ده‌کردو به‌ به‌رازی ده‌دا که‌ برسی نه‌بیت، به‌لام سه‌یر ما‌بوو که‌ بۆچ به‌و هه‌موو ئاگادارییه‌ "به‌راز" رۆژ له‌ رۆژ کز تر

دهبیت. رۆژیکی بریاری گرت بۆ خۆی کاتی نان دان به دوایداچی و ههتا هۆکارهکهی بزانییت. بهو بریاره وهختیک نانی دایه ئاگادار بوو ههتا بزانییت دیکوات یان نا، بهراز نانی هه لگرت و له مال وهدهر کهوت، خاوهر به دوایدا چوو، سهگی به وهفا رێگای میشه لانی دهره وهی گوندی گرت به، دوایی لهو رێگای لادا، رۆووی له "کولیتی گولان" کرد. خاوهریش ههتا ویی له گه ل چوو. بینی که بهراز نانه کهی له نژیکی "کوخته که" له سه ههرد دانا. خاوهر وای بۆ چوو که ئه م خۆبهخت کردنه ی بهراز، سه بارهت به زارایه، و نانی بۆ وی هیناوه. به لام وهختیک هیندیک چوو پیشت ههتا بزانییت چ که سیک نانه که هه لده گریته وه، چاوی به قادر کهوت حالاتیکی ئه وهای بۆ دهست دا که بیگومان ئه گه ر به هۆی مناله کانی نه بوایه خۆی ده کوشت، مه زلووم نژیک بوو بیهوش بکه ویته سه ههرد، به لام کاتیک پاییه ی ئه و فینداری قادری به "زارا" ههتا ئه و راده موحه کم بینی، تیگه یی که به راستی ئاوه ز له به رامبه ر ئه وین بیه یز و کزو بی قودرته، ههتا ئه و جیگایه ئه و پیاوه نه خۆشی "گولیشی" به هۆی ئه وین به گیان و دل کرپوه، وجودی خۆی له و بینه دا به شتیکی به زیادی و ناپیویست بینی و به ئافه رین و سه رسورمان بۆ مال گه رایه وه. چه ند رۆژ دوایی، خاوهر له گه ل هه ر دوو منالی له حاجی ئاوا رۆی بوو، و هیچ کهس نه یزانی که بۆ کوئ چوو!

ته و ابوو:

به ۱۳ رۆژ ته و ابوو

ریکه وت 18-08-2013 ی زابینی.